

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Stanisław Rączkowski (spr.)

Sędziowie: SSA Witold Franckiewicz

SSA Bogusław Tocicki

Protokolant: Paulina Pańczyk

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej Jacka Gruszki

rozpoznał sprawę D. D. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk

M. F. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

E. G. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk

P. G. (1)

oskarżonego z art. 258§1 kk, z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2kk i art. 12 kk i przy zast. art.65§1kk,

S. J.

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk

P. J. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

D. K. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk

A. S. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Ł. T. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk

W. T. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

R. W. (1)

oskarżonego z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych z wyjątkiem P. G. (1)

oraz prokuratora wobec P. G. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 3 lutego 2017 r. sygn. akt III K 75/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **R. W. (1)** w ten sposób, że podstawę wymiaru kary z punktu 2(drugiego) części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku uzupełnia o art. 60§2pkt2k.k. w zw. z art. 60§6pkt2k.k. i wymierzoną temu oskarżonemu karę pozbawienia wolności obniża do roku, stwierdzając jednocześnie, iż utraciła moc kara łączna (pkt 4 części dyspozytywnej),

II. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. W. (1),

III. na podstawie art. 85§1i2k.k., art. 85ak.k.i art. 86§1i2k.k. wymierza oskarżonemu R. W. (1) karę łączną 2(dwóch) lat i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 250(dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 10(dziesięć) złotych,

IV. na podstawie art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza R. W. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 26.11.2010r. do 22.04.2011r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

V. zasądza od oskarżonego R. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 900 złotych opłaty za obie instancje,

VI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **D. K. (1)** w ten sposób, że:

1) ustala, iż D. K. (1) uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych(punkt 6 części rozstrzygającej) w postaci nie mniej niż 2500 gramów marihuany wartości 37 500 złotych oraz nie mniej niż 6000 gramów amfetaminy wartości 49 000 złotych w tym 2000 gramów pochodzących z przemytu oraz zakupionych od :

- M. M. (1) w ilości nie mniejszej niż 500 gramów marihuany,

- Ł. T. (1) w ilości 1000 gramów amfetaminy oraz 5000 gramów amfetaminy zakupionych od bliżej nieustalonych osób, a następnie nabyte narkotyki przekazał w kilkudziesięciu transakcjach innym osobom w celu ich dalszego obrotu w tym:

- E. G. (1) w ilości nie mniejszej niż 345 gramów marihuany,

- M. M. (1) w ilości nie mniejszej niż 1400 gramów marihuany,
- P. G. (1) w ilości nie mniejszej niż 6000 gramów amfetaminy,
- innym nieustalonym osobom w ilości nie mniejszej niż 755 gramów marihuany;

2) wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności za czyn przypisany temu oskarżonemu w punkcie 6 części rozstrzygającej obniża do 2(dwóch) lat i 6(sześciu) miesięcy, a karę grzywny obniża do 200(dwustu) stawek dziennych, stwierdzając jednocześnie, iż utraciła moc kara łączna,

3) wysokość jednej stawki dziennej grzywny ustala na kwotę 20(dwudziestu) złotych, w odniesieniu do grzywien orzeczonych w punkcie 6 i 7 części dyspozytywnej,

4) równowartość osiągniętej korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa(punkt 6 części dyspozytywnej) podlegającej przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa ustala na kwotę 86 500(osiemdziesiąt sześć tysięcy pięćset) złotych

VII. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. K. (1),

VIII. na podstawie art. 85§1i2k.k. i art. 85ak.k. oraz art. 86§1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu D. K. (1) karę łączną 5(pięciu) lat i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 400(czterystu) stawek dziennych grzywny po 20(dwadzieścia) złotych każda stawka,

IX. na podstawie art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. K. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 19.04.2011r. do 06.12.2011r., oraz okres obserwacji sądowo - psychiatrycznej w zakładzie leczniczym od 10.08.2015r. do 28.08.2015r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

X. zasądza od oskarżonego D. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 2200 złotych opłaty za obie instancje,

XI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **E. G. (1)** w ten sposób, że :

1. ustala, iż oskarżony E. G. (1) uczestniczył w obrocie nie mniej niż 5305 gramów amfetaminy łącznej wartości nie mniejszej niż 52 705 złotych oraz w obrocie nie mniej niż 2915 gramami marihuany łącznej wartości nie mniejszej niż 49 555 złotych;

2. wymierzone oskarżonemu E. G. (1) kary obniża do 3(trzech) lat pozbawienia wolności oraz do 200(dwustu) stawek dziennych grzywny;

3. równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa podlegającej przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa ustala na 102 260(sto dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt) złotych;

XII. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego E. G. (1),

XIII. na podstawie art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 19.04.2011r. do 30.08.2011r. przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

XIV. zasądza od oskarżonego E. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 1600 złotych opłaty za obie instancje,

XV. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **P. G. (1)** (pkt 13 części rozstrzygającej) w ten sposób, że za podstawę wymiary kary temu oskarżonemu przyjmuje art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r o przeciwdziałaniu

narkomanii przy zastosowaniu art. 11§3 k.k. w związku z art. 60§2 k.k. w związku z art. 60§6 pkt 3 k.k. oraz art. 4§1 k.k., a za podstawę warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej temu oskarżonemu kary pozbawienia wolności przyjmuje art. 69§1 i 2 k.k. oraz art. 70§1 pkt 1k.k. w związku z art. 4§1 k.k. obniżając do 5 (pięciu) lat ustalony okres próby,

XVI. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. G. (1),

XVII. zwalnia oskarżonego P. G. (1) od zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa oraz zwalnia go od opłaty za obie instancje.

XVIII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **D. D. (1)** w ten sposób, że :

1. ustala, iż oskarżony uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci 4680 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 46 800 złotych oraz 245 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 4165 złotych, które kupił od;

- 500 gramów amfetaminy u P. G. (1) płacąc po 10 złotych za gram, a więc nabył amfetaminę za 5000 złotych,

- 3560 gramów amfetaminy u E. G. (1) płacąc po 10 złotych za gram, a więc nabył amfetaminę za 35 600 złotych,

- nie mniej niż 605 gramów amfetaminy u J. W. (1) płacąc po 10 złotych za gram, a więc nabył amfetaminę za 6050 złotych,

- 15 gramów amfetaminy nabył u S. M., za którą zapłacił 150 złotych,

- 245 gramów marihuany nabył u E. G. (1), za kwotę 4165 złotych, a następnie przekazał je :

- 20 gramów amfetaminy G. L. (1) po 20 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 400 złotych,

- 311 gramów amfetaminy M. N. (1) po 14 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 4354 złotych,

- 1318 gramów amfetaminy D. D. (2) po 14 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 18 452 złotych,

- 20 gramów amfetaminy J. W. (1) po 10 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 200 złotych,

- 20 gramów marihuany D. D. (2) po 17 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 340 złotych, jak również innym osobom celem ich dalszej sprzedaży oraz użycia na własne potrzeby czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu;

2. przypisane oskarżonemu przestępstwo kwalifikuje z art. 56 ust.3 i art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2k.k. i art. 12k.k. oraz art. 65§1k.k.;

3. wymierzone oskarżonemu kary obniża do 2(dwóch) lat i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150(stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 30(trzydzieści) złotych każda stawka;

XIX. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. D. (1) utrzymuje w mocy;

XX. na podstawie art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza D. D. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 02.08.2011r. do 02.02.2012r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

XXI. zasądza od oskarżonego D. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 1300 złotych opłaty za obie instancje,

XXII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **L. T. (1)**, w ten sposób, że :

1. ustala, iż oskarżony uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej(pkt 15 części rozstrzygającej) w postaci 3450 gramów amfetaminy, łącznej wartości 27 125 złotych, którą zakupił od A. S. (1) w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów, a pozostałą ilość od innych nieustalonych osób i przekazał ją odpłatnie, w celu dalszej sprzedaży:

- P. G. (1) w ilości 2450 gramów za kwotę 20 625 złotych,

- D. K. (1) w ilości 1000 gramów za kwotę 6500złotych;

2. ustala, iż równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa(pkt 15 części rozstrzygającej) i podlegająca przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa wynosi 27 125(dwadzieścia siedem tysięcy sto dwadzieścia pięć) złotych,

3. ustala, iż oskarżony Ł. T. (1) zakupił na własne potrzeby od P. G. (1) 60(sześćdziesiąt) gramów amfetaminy łącznej wartości 600(sześćset) złotych(pkt 16 części rozstrzygającej), czyn ten kwalifikuje z art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12k.k., a za podstawę wymiaru kary za ten czyn przyjmuje art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierza oskarżonemu Ł. T. (1) karę roku pozbawienia wolności stwierdzając jednocześnie, iż utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności oraz kara łączna grzywny(pkt 17 części rozstrzygającej);

4. uchyla orzeczenie o przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej(pkt 16 części rozstrzygającej);

XXIII. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. T. (1),

XXIV. na podstawie art. 85§1 i 2k.k. i art. 85ak.k. oraz art. 86§1k.k. wymierza oskarżonemu Ł. T. (1) karę łączną 2(dwóch) lat i 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności zaliczając na poczet tej kary okres zatrzymania oskarżonego od 10.10.2011r. do 11.10.2011r.,

XXV. zasądza od oskarżonego Ł. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 1600 złotych opłaty za obie instancje,

XXVI. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **A. S. (1)**,

XXVII. zasądza od oskarżonego A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 2300 złotych opłaty za drugą instancję,

XXVIII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **M. F. (1)** w ten sposób, że :

1. ustala, iż M. F. (1) uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych(punkt 20 części rozstrzygającej) w postaci nie mniej niż 1350 gramów marihuany wartości 21 400 złotych, nie mniej niż 150 gramów amfetaminy wartości 4000 złotych oraz 18 gramów kokainy wartości 1950 złotych,

2. równowartość korzyści majątkowej pochodzącej z popełnionego przestępstwa podlegającej przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa ustala na kwotę 27 350(dwadzieścia siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt) złotych,

XXIX. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. F. (1),

XXX. zasądza od oskarżonego M. F. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 1600 złotych opłaty za drugą instancję,

XXXI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **P. J. (1)** w punkcie 24 części rozstrzygającej w ten sposób, że

1. wartość łączną zabezpieczonej amfetaminy ustala na kwotę 6987 złotych oraz ustala, iż oskarżony usiłował wprowadzić do obrotu zabezpieczoną amfetaminę lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie go przez policję i zabezpieczenie amfetaminy,

2. przypisany oskarżonemu czyn kwalifikuje z art. 13§1k.k. w zw. z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r o przeciwdziałaniu narkomanii, a za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 14§1k.k. w zw. z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r o przeciwdziałaniu narkomanii,

XXXII. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. J. (1),

XXXIII. zasądza od oskarżonego P. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 1900 złotych opłaty za drugą instancję,

XXXIV. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **W. T. (1)**,

XXXV. zasądza od oskarżonego W. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 1300 złotych opłaty za drugą instancję,

XXXVI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego **S. J.** w ten sposób, że :

1. eliminuje ustalenie, iż uczestniczył on w obrocie znaczną ilością środków odurzających, które przekazał odpłatnie innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, przyjmując tym samym, iż zakupił on nie mniej niż 200 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 4000 złotych od M. M. (1) w kilku transakcjach, w tym 50 gramów za pośrednictwem P. J. (2), a następnie przekazał je odpłatnie innym osobom w celu jej użycia,

2. czyn popełniony przez oskarżonego kwalifikuje z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., a za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29.07. 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

3. za podstawę wymiaru kary grzywny przyjmuje art. 33§2k.k.

XXXVII. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. J. utrzymuje w mocy,

XXXVIII. zasądza od oskarżonego S. J. na rzecz Skarbu Państwa 1,80zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym oraz wymierza mu 900 złotych opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Opolu oskarżył :

1. **R. W. (1), o to że :**

I. **(I a/o)** w okresie od lipca 2010 r. do 26 listopada 2010 r., na terenie S., L. i innych miejscowości woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez D. K. (1) w skład której oprócz niego wchodził P. G. (1), E. G. (1) i inne osoby, mającej na celu w ramach podziału ról popełnianie przestępstw uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych oraz dokonywanie przemytu środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu, w ten sposób, że wykonywał ustalone dla siebie działania przestępcze polegające na skontaktowaniu się w Holandii z dostawcą marihuany, dokonaniu jej zakupu, a następnie przewozu środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i przekazaniu ich D. K. (1), celem ich dalszej dystrybucji, **tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk,**

II. **(II a/o)** w okresie od 24 do 30 października 2010 r. w S. (...), E. oraz na trasie z Holandii przez Niemcy do Polski, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z D. K. (1) i inną osobą, na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka

odurzającego i jego przewozu z Holandii do Polski w ten sposób, że dokonał zakupu w Holandii w miejscowości E. marihuany w ilości nie mniejszej niż 2 kg o wartości nie mniejszej niż 30 000 zł, który to środek odurzający przewiózł przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską przekazując go w Polsce D. K. (1) – finansującemu zakup, przy czym środek ten sprowadził w celu sprzedaży innym osobom na terytorium Polski, **tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,**

III. **(III a/o)** w dniach od 24 do 26 listopada 2010 r. w S. (...), E. oraz na trasie z Holandii przez Niemcy do Polski, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z D. K. (1) i inną osobą, na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego i jego przewozu z Holandii do Polski w ten sposób, że dokonał zakupu w Holandii w miejscowości E. marihuany w ilości 7899,74 grama o wartości nie mniejszej niż o 118 496 zł, który to środek przewiózł przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską z zamiarem przekazania go D. K. (1) – finansującemu zakup, celem wprowadzenia tego środka do obrotu na terytorium Polski, do którego to przekazania nie doszło z uwagi na jego zatrzymanie przez Policję wraz z nabytą marihuaną, **tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,**

IV. **(IV a/o)** w okresie od września 2009 r. do dnia 26 listopada 2010 r. w S., działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w postaci marihuany w łącznej ilości 433,651 grama wartości nie mniejszej niż 7305 złotych, amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 1631,228 grama wartości nie mniejszej niż 15 053 złotych, oraz haszyszu w ilości 1,826 grama, wartości nie mniejszej niż 73 złote, które to narkotyki zakupił od nieustalonych osób i z których to ilości:

- odpłatnie przekazał w okresie od września do października 2009 r. J. D. (1) środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości 200 gramów, łącznej wartości 3000 złotych w celu ich dalszej sprzedaży,
- odpłatnie przekazał pod koniec 2009 r. - na początku 2010 roku P. G. (1) substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 500 gramów, łącznej wartości nie mniejszej niż 4250 złotych w celu ich dalszej sprzedaży,
- odpłatnie przekazał w okresie od lutego do sierpnia 2010 r. M. M. (2) i J. D. (1) środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniej niż 200 gramów, łącznej wartości nie mniejszej niż 3800 złotych i substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniej niż 125 gramów wartości nie mniejszej niż 2250 złotych, w celu ich dalszej sprzedaży,
- w dniu 26 listopada 2010 r. w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał narkotyki w postaci marihuany w ilości 33,651 grama wartości nie mniejszej niż 505 złotych, amfetaminy w ilości 1006,228 grama wartości nie mniejszej niż 8553 złote oraz haszyszu w ilości 1,826 grama, wartości nie mniejszej niż 73 zł, przechowując przedmiotowe środki odurzające i substancje psychotropowe w ilościach i w sposób wskazujący na ich przeznaczenie do dalszego wprowadzenia ich do obrotu,

przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk.

2. D. K. (1) o to że:

V. **(XII a/o)** w okresie od kwietnia 2010 r. do marca 2011 r. na terenie S., L. i innych miejscowości woj. (...) kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził R. W. (1), E. G. (1), P. G. (1) i inne osoby, mającą na celu w ramach podziału ról popełnianie przestępstw uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywania przemytu środków odurzających w postaci marihuany z Holandii

do Polski i wprowadzenie ich do obrotu, w ten sposób, że organizował i finansował zakup środków odurzających w Holandii, ich przewóz na teren Polski, a następnie organizował i osobiście brał udział w transakcjach przekazywania narkotyków innym członkom grupy, celem ich dalszej dystrybucji,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 kk,

VI. **(XIII a/o)** w okresie od kwietnia 2010 r. do marca 2011 r. w S. i innych miejscowościach województwa (...), działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej w warunkach czynu ciągłego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 7345 gramów marihuany wartości około 110 175 złotych oraz nie mniej 6100 gramów amfetaminy wartości około 51 850 złotych, zakupionych od:

- M. M. (1) w okresie wiosny i lata 2010 r. w ilości nie mniejszej niż 500 gramów marihuany;
- Ł. T. (1) w okresie od 20 do 22 lutego 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów amfetaminy;
- innych nieustalonych osób w okresie od kwietnia 2010 r. do marca 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 5100 gramów amfetaminy i 4845 gramów marihuany

jak również nie mniej niż 2000 gramów marihuany pochodzącej z dokonanego przemytu, przekazując następnie nabyte narkotyki w kilkudziesięciu transakcjach innym osobom w celu ich dalszego obrotu w tym:

- E. G. (1) w okresie od kwietnia 2010 r. do 26 listopada 2010 r. w ilości nie mniejszej niż 345 gramów marihuany;
- M. M. (1) w okresie od czerwca 2010 r. do listopada 2010 r. w ilości nie mniejszej niż 1600 gramów marihuany;
- P. G. (1) w okresie od kwietnia 2010 r. do marca 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 6000 gramów amfetaminy;
- innym nieustalonym osobom w okresie od kwietnia 2010 r. do marca 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 5400 gramów marihuany i 100 gramów amfetaminy,

czyniąc z tego zachowania swoje stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art.65§1kk,

VII. **(XIV a/o)** w okresie od 24 do 30 października 2010 r. w S. (...), E. oraz na trasie z Holandii przez Niemcy do Polski, działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) i inną osobą, na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego i jego przewozu z Holandii do Polski w ten sposób, że sfinansował i zorganizował zakup przez R. W. (1) w Holandii w miejscowości E. marihuany w ilości nie mniejszej niż 2 kg o wartości nie mniejszej niż 30 000 zł, który to środek odurzający R. W. (1) przewiózł przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską przekazując mu go w Polsce, przy czym środek ten sprowadził w celu sprzedaży innym osobom na terytorium Polski,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ,

VIII. **(XV a/o)** w dniach 24-26 listopada 2010 r. w S. (...) oraz na trasie z Holandii przez Niemcy do Polski, działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) i inną osobą, na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego i jego przewozu z Holandii do Polski w ten sposób, że sfinansował i zorganizował zakup przez R. W. (1) w Holandii w miejscowości E. marihuany w ilości 7899,74 grama o wartości nie mniejszej niż o 118 496 zł, który to środek odurzający R. W. (1) przewiózł przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko –

polską z zamiarem przekazania go jemu celem wprowadzenia tego środka do obrotu na terytorium polski, do którego to przekazania nie doszło z uwagi na zatrzymanie R. W. (1) przez Policję wraz z nabytą marihuaną,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

3. E. G. (1) (G.) o to że:

IX. **(XVI a/o)** w okresie od kwietnia 2010 r. do marca 2011 r. na terenie S., L. i innych miejscowości woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez D. K. (1) w skład której prócz niego wchodził R. W. (1), P. G. (1) i inna osoba, mającej na celu w ramach podziału ról popełnianie przestępstw uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywanie przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu w ten sposób, że w ramach podziału zadań zajmował się odpłatnym rozprowadzaniem narkotyków innym osobom, celem ich dalszej dystrybucji,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk,

X. **(XVII a/o)** w okresie od kwietnia 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając zarówno w ramach zorganizowanej grupy przestępczej jak i poza grupą, w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 3140 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 53 380 złotych oraz nie mniej niż 7840 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 70 560 zł. zakupionych od:

- D. K. (1) w okresie od kwietnia 2010 r. do 26 listopada 2010 r. w ilości nie mniejszej niż 500 gramów marihuany;
- P. G. (1) w okresie od kwietnia 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 7975 gramów amfetaminy;
- od innych nieustalonych osób w okresie od 26 listopada 2010 r. do 15 marca 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 960 gramów marihuany,

przekazując następnie nabyte narkotyki w kilkuset transakcjach innym osobom w celu ich dalszego obrotu i użycia w tym:

- G. L. (1) w okresie od kwietnia 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 200 gramów amfetaminy, oraz 100 gramów marihuany,
- D. D. (1) w okresie od września 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 3560 gramów amfetaminy i 245 gramów marihuany,
- S. W. w okresie od grudnia 2010 r. do kwietnia 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 85 gramów amfetaminy,

jak również innym nieustalonym osobom, czyniąc z tego procederu swoje stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust 3 i art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 2 kk i art. 12 kk i przy zast. art.65 § 1 kk.

4. P. G. (1) (G.) o to że:

XI. **(XVIII a/o)** w okresie od kwietnia 2010 roku do marca 2011 roku, na terenie S., L. i innych miejscowości woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez D. K. (1) w skład, której prócz niego wchodził R. W. (1), E. G. (1) i inne osoby, mającej na celu w ramach podziału ról popełnianie przestępstw uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywanie przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu - w ten sposób, że wykonywał ustalone dla siebie działania przestępcze polegające na osobistym przekazywaniu innym osobom celem dalszej dystrybucji środków odurzających w postaci amfetaminy.

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk,

XII. (**XIX a/o**) w okresie od lipca 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając zarówno w ramach zorganizowanej grupy przestępczej jak i poza grupą, w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 21 544 gramy amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 183 124 złotych, zakupionych oraz otrzymanych nieodpłatnie od:

- A. H. w okresie od 1lipca 2009 roku do 19 sierpnia 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów amfetaminy ;
- Ł. T. (1) w okresie od lipca 2009 roku do marca 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 3500 gramów amfetaminy ;
- M. W. w okresie od lipca 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 4000 gramów amfetaminy;
- R. W. (1) - pod koniec 2009 roku - na początku 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 500 gramów amfetaminy ;
- D. K. (1) w okresie od kwietnia 2010 roku do marca 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 6000 gramów amfetaminy;
- D. S. jesienią 2009 roku w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów amfetaminy;
- P. K. w okresie od jesieni 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 1515 gramów amfetaminy;

przekazując następnie nabyte narkotyki w kilkuset transakcjach innym osobom w celu ich dalszego obrotu i użycia w tym :

- D. D. (1) w okresie od lipca 2009 roku do września 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 500 gramów amfetaminy ,
- P. J. (3) w okresie od lipca 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 3000 gramów amfetaminy ,
- J. W. (1) w okresie od lipca 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 800 gramów amfetaminy ,
- W. W. (1) w okresie od lipca 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 650 gramów amfetaminy ,
- W. T. (1) w okresie od jesieni 2009 roku do wiosny 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 200 gramów amfetaminy ,
- S. W. w okresie od końca 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów amfetaminy;
- D. J. w okresie od grudnia 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 700 gramów amfetaminy ,
- E. G. (1) w okresie od kwietnia 2010 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 7975 gramów amfetaminy ,
- T. K. (1) w okresie od października 2010 roku do lutego 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 600 gramów amfetaminy ,
- D. G. (1) w okresie od października 2010 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 150 gramów amfetaminy ,
- Ł. T. (1) w okresie od 27 listopada 2010 roku do 26 marca 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 149 gramów amfetaminy ,
- M. W. w grudniu 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 200 gramów amfetaminy ,

- D. S. w okresie od lata 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 500 gramów amfetaminy ,
- K. M. w okresie od lipca 2009 roku do końca 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 700 gramów amfetaminy ,
- D. R. w okresie od lipca 2009 roku do 22 października 2009 roku oraz od 19 marca 2010 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów amfetaminy ,
- J. J. (1) w okresie od połowy 2010 roku do wiosny 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 750 gramów amfetaminy ,
- D. B. (1) w okresie od połowy 2009 roku do marca 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 750 gramów amfetaminy ,
- D. G. (2) w okresie od września 2009 roku do lutego 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 200 gramów amfetaminy,
- G. O. w okresie od jesieni 2010 roku do początku 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 300 gramów amfetaminy ,
- J. W. (2) w okresie od jesieni 2009 roku do końca 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 120 gramów amfetaminy ,
- P. K. w pierwszej połowie 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 500 gramów amfetaminy ,
- innej nieustalonej osobie w okresie od drugiej połowy 2010 roku do końca 2010 roku w ilości nie mniejszej niż 300 gramów amfetaminy ,

czyniąc z tego zachowania swoje stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2kk i art. 12 kk i przy zastosow. art.65§1kk,

5. D. D. (1) (D.) o to że:

XIII. **(XXIV a/o)** w okresie od lipca 2009 roku do 2 sierpnia 2011 roku w Z., L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 6793 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 101 895 złotych, oraz nie mniej niż 315 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 5355 złotych, które to narkotyki zakupił od:

- P. G. (1) w okresie od lipca 2009 roku do września 2010 roku, w ilości nie mniejszej niż 500 gramów amfetaminy,
- E. G. (1) w okresie od września 2010 roku do 19 kwietnia 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 3560 gramów amfetaminy i 245 gramów marihuany,
- J. W. (1) w okresie od marca 2011 roku do lipca 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 605 gramów amfetaminy,
- M. D. w lipcu 2011 roku, w ilości nie mniejszej niż 70 gramów amfetaminy,
- S. M. w kwietniu 2011 roku, w ilości nie mniejszej niż 15 gramów amfetaminy,

a pozostałą część od innych osób, a następnie przekazał je:

- G. L. (1) ps. (...) w okresie od 19 kwietnia 2011 roku do 28 czerwca 2011 roku, w ilości nie mniejszej niż 45 gramów amfetaminy,
- M. N. (1) ps. (...) w okresie od stycznia 2011 roku do połowy lipca 2011 roku w ilości nie mniejszej niż 311 gramów amfetaminy,

- D. D. (2) ps. (...) - w okresie od lipca 2010 r. do końca marca 2011 r. w ilości nie mniejszej 225 gramów amfetaminy, oraz w okresie od kwietnia 2011 r. do 2 sierpnia 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 1093 gramów amfetaminy i 20 gramów marihuany,
- J. W. (1) w kwietniu 2011 roku, w ilości nie mniejszej niż 20 gramów amfetaminy,
- M. D. w okresie od kwietnia 2011 roku do końca lipca 2011 roku, w ilości nie mniejszej niż 383 gramów amfetaminy,

jak również innym osobom celem ich jej dalszej sprzedaży oraz użycia na własne potrzeby czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, a pozostałą część stanowiącą znaczną ilość posiadał przeznaczając dla własnego użytku,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca zast. art.65§1kk.

6. Ł. T. (1) (T.) o to że:

XIV. (XXXIV a/o) w okresie od lipca 2009 roku do marca 2011 roku w S., działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 4500 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 29 250 złotych, którą to amfetaminę zakupił od A. S. (1) w okresie od jesieni 2010 do marca 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów, a pozostałą ilość od innych nieustalonych osób i przekazał ją odpłatnie:

- w okresie od lipca 2009 roku do marca 2011 roku w najmniej kilku transakcjach P. G. (1) w ilości nie mniejszej niż 3500 gramów, w cenie 7,5 – 9 zł za gram, w celu jej dalszej sprzedaży,
- w dniach 20-22 lutego 2011 roku w jednorazowej transakcji D. K. (1) w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów, w cenie 6,5 zł za gram, w celu jej dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

XV. (XXXV a/o) w okresie od 27 listopada 2010 roku do 26 marca 2011 roku w S., działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, w najmniej kilkunastu transakcjach zakupił od P. G. (1) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 149 gramów, wartości nie mniejszej niż 1341 złotych, z którego to narkotyku co najmniej 40 gramów sprzedał innym osobom, a pozostałą część przeznaczył na własne potrzeby,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i przy zast. art. 12 kk,

7. A. S. (1) (S.) o to że:

XVI. (XXXVI a/o) w okresie od jesieni 2010 roku do marca 2011 roku w S., działając w warunkach czynu ciągłego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów, wartości nie mniejszej niż 12 000 zł, które to narkotyki zakupił od nieustalonej osoby i przekazał je Ł. T. (1), celem ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

8. M. F. (1) (F.) o to że:

XVII. **(XLIII a/o)** w okresie od sierpnia 2010 roku do końca grudnia 2010 roku w D., O. i innych miejscowościach województwa (...), działając w warunkach czynu ciągłego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 1350 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 22 950 złotych, nie mniej niż 450 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 7875 złotych i nie mniej niż 18 gramów kokainy wartości nie mniejszej niż 1980 złotych, które to narkotyki w ilości 1150 gramów marihuany, 450 gramów amfetaminy i 18 gramów kokainy zakupił od nieustalonej osoby i przekazał je w kilkunastu transakcjach M. M. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, a także zakupił od M. M. (1) substancję psychotropową w ilości nie mniej niż 200 gramów marihuany, którą następnie przekazał innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk,

9. **D. J. (J.) o to, że :**

XVIII. **(XLIV a/o)** w okresie od grudnia 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w K., L. i innych miejscowościach województwa (...), działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 700 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 7 000 złotych, którą w kilkunastu transakcjach zakupił od P. G. (1), a następnie jej część przeznaczył na własny użytek, a część przekazał odpłatnie innym nieustalonym osobom w celu jej użycia i dalszej sprzedaży, przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 oraz art. 62 § 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 §2 kk i art 12 kk przy zast. art. 65§1 kk.

10. **P. J. (1) (J.), o to, że :**

XIX. **(XLV a/o)** w okresie od lipca 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w K., L. i innych miejscowościach województwa (...), działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 3 kilogramy wartości nie mniejszej niż 25 500 złotych, którą w kilkunastu transakcjach zakupił od P. G. (1), a następnie przekazał innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk,

XX. **(XLVI a/o)** w dniach 15 - 17 maja 2012 roku w K. przy ul. (...), działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w sposób wskazujący na jej wcześniejsze nabycie z przeznaczeniem do dalszego obrotu, zabezpieczonej przez Policję:

- w dniu 15 maja 2012 roku w samochodzie V. (...) o nr rej. OK. (...) w ilości 218 gramów o wartości rynkowej nie mniejszej niż 4360 zł.,
- w dniu 17 maja 2012 roku w mieszkaniu przy ul. (...), w ilości 604 gramów o wartości rynkowej nie mniejszej niż 12 080 zł.,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk,

11. **W. T. (1) (T.) o to, że :**

XXI. **(XLVII a/o)** w okresie od jesieni 2009 roku do wiosny 2010 roku w S. i okolicach (...) (...), działając w warunkach czynu ciągłego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 200 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 2 200 złotych, którą w kilku transakcjach zakupił od P. G. (1) i przekazał innym nieustalonym osobom w celu jej dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art.56 ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

12. **I. M. (M.) o to, że:**

XXII. **(LVI a/o)** w okresie od października do grudnia 2010 roku w D., wbrew przepisom ustawy, uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w ten sposób, że pośredniczyła w zakupie przez D. K. (2) 500 gramów marihuany, wartości 8500 złotych, od M. K., telefonicznie zamawiając ten narkotyk u M. K., przekazując pieniądze, odbierając narkotyk i przekazując go następnie D. K. (2), z przeznaczeniem do dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XXIII. **(LVII a/o)** w okresie od stycznia 2010 r. do końca lutego 2011 r. w O., wbrew przepisom ustawy, udzieliła M. K. środek odurzający w postaci 10 gramów marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

13. **P. J. (2) (J.) o to że :**

XXIV. **(LX a/o)** w okresie od kwietnia 2010 roku do 20 stycznia 2011 roku w O., działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środka odurzającego w postaci nie mniej niż 1900 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 31 350 złotych, zakupionej w kilkudziesięciu transakcjach od M. M. (1), którą następnie przekazał innym osobom, w tym S. J. w ilości najmniej 50 gramów, w celu dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

14. **S. J. (J.) o to, że :**

XXV. **(LXI a/o)** w okresie od kwietnia 2010 roku do sierpnia 2010 roku w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 4000 złotych, które zakupił od M. M. (1) w kilku transakcjach w ilości nie mniejszej niż 200 gramów w tym za pośrednictwem P. J. (2) w ilości 50 gramów, a następnie przekazał je odpłatnie innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży i użycia,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11§2 kk i przy zast. art. 12 kk.

15. **T. K. (2) (K.) o to, że:**

XXVI. **(LXXV a/o)** w dniach 10 - 11 września 2010 r. w O. i D., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci 100 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 1800 złotych w ten sposób, że dokonał sprawdzenia jakości tego narkotyku, ustalił jego cenę i zamówił go od M. F. (1), którą to marihuanę odebrał M. M. (1) z przeznaczeniem dalszej odsprzedaży, po czym otrzymał od niego (tj. M. M. (1)) 50 gramów tego narkotyku, który następnie udzielił odpłatnie innej nieustalonej osobie,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust 3 i art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk,

XXVII. (**LXXVI a/o**) w okresie od 14 kwietnia 2010 r. do 18 września 2010 r. w O., działając w warunkach czynu ciągłego i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, kilkakrotnie udzielił innym nieustalonym osobom środki odurzające w postaci łącznie nie mniej niż 17 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 306 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

XXVIII. (**LXXVII a/o**) w dniu 10 kwietnia 2013 r. w O. przy ul. (...) lok (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci 0,246 grama 4-metylo-metkatynonu, co stanowiło przypadek mniejszej wagi,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

16. **D. S. (S.) o to, że :**

XXIX (LXXVIII a/o) w okresie od lata 2009 roku do 19 kwietnia 2011 roku w K. i L., działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, substancję psychotropową w postaci amfetaminy, zakupioną:

- w najmniej kilkunastu transakcjach od P. G. (1) w łącznej ilości 500 gramów, wartości nie mniejszej niż 3500 złotych,
- w jednej transakcji od M. W. w ilości 100 gramów i wartości nie mniejszej niż 1000 złotych,

udzielił w części, zarówno odpłatnie - w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jak i nieodpłatnie, innym nieustalonym osobom, w celu jej użycia, a w pozostałej części przeznaczył na własne potrzeby,

tj. o przestępstwo z art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk i przy zast. art.12 kk,

XXIX. (**LXXIX a/o**) jesienią 2009 roku na parkingu autostrady (...) i w L. działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 1000 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 7187,5 złotych, w ten sposób, że substancję tą zakupił od nieustalonej osoby, po czym w jednej transakcji przekazał ją P. G. (1), w celu jej dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

17. **S. K. (K.) o to, że:**

XXX. (**LXXXIII a/o**) w okresie od kwietnia 2010 roku do listopada 2010 roku w O. i F., działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 50 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 800 złotych, zakupionej w kilkudziesięciu transakcjach od M. M. (1),

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

XXXI. (**LXXXIV a/o**) w okresie od kwietnia 2010 roku do listopada 2010 roku w O. i F., działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabyte w najmniej kilku transakcjach od M. M. (1) środki odurzające w postaci nie mniej niż 80 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 1600 złotych udzielił M. N. (2) w ilości nie mniejszej niż 44 gramy a pozostałą ilość innym nieustalonym osobom, ułatwiając im w ten sposób ich użycie i konsumpcję,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk,

18. **D. R. (R.) o to, że:**

XXXII. (**LXXXV a/o**) w okresie od lipca 2009 r. do 22 października 2009 r. oraz od 19 marca 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 850 gramów amfetaminy nabytej w kilkunastu transakcjach od P. G. (1), którą następnie odpłatnie przekazał innym osobom, w celu dalszej sprzedaży oraz konsumpcji,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust 3 oraz art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.11 § 2 kk i przy zast. art.12 kk,

XXXIII. (**LXXXVI a/o**) w okresie od lipca 2009 r. do 22 października 2009 r. oraz od 19 marca 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. w L., działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, posiadał z przeznaczeniem zużycia na własne potrzeby znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci, nie mniej niż 150 gramów amfetaminy nabytej w kilkunastu transakcjach od P. G. (1),

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 3 lutego 2017r. o sygn. akt III K 75/14 :

1. uniewinnił oskarżonego **R. W. (1)** od popełnienia zarzucanego mu **w pkt. I aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;

2. uznał oskarżonego **R. W. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu **w pkt. II i III aktu oskarżenia** czynów, opisanych w pkt. II i III części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że z ich opisu wyeliminował działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. ciągu przestępstw z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk, i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę **3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **10 (dziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa opisanego w pkt. II w kwocie **1.000 (jednego tysiąca) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

3. uznał oskarżonego **R. W. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. IV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **150 (stu pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **10 (dziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **13.300 (trzynastu tysięcy trzystu) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **500 (pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

4. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonego **R. W. (1)** kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **4 (czterech)**

lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości **250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **10 (dziesięciu) złotych**;

5. uniewinnił oskarżonego **D. K. (1)** od popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 258 § 3 k.k.;

6. uznał oskarżonego **D. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XIII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że z jego opisu wyeliminował działanie w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **70 (siedemdziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **162.025 (sto sześćdziesiąt dwa tysiące dwadzieścia pięć) złotych** oraz na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

7. uznał oskarżonego **D. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu **w pkt. XIV i XV aktu oskarżenia** czynów, opisanych w pkt. VII i VIII części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że z ich opisu wyeliminował działanie w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, tj. ciągu przestępstw z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk, i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę **5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości **400 (czterystu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **70 (siedemdziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **2.000 (dwóch tysięcy) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

8. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonego **D. K. (1)** kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **7 (siedmiu) lat** pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości **450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **70 (siedemdziesięciu) złotych**;

9. uniewinnił oskarżonego **E. G. (1)** od popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XVI aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. IX części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;

10. uznał oskarżonego **E. G. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XVII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. X części wstępnej wyroku, z tymi zmianami, że:

- z jego opisu wyeliminował działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej,

- odnośnie amfetaminy, w jakiej obrotie oskarżony uczestniczył, w miejsce ilości nie mniej niż 7.840 gramów, wartości nie mniejszej niż 70.560 zł, przyjął, iż było to nie mniej niż 7.975 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 71.775 zł,

- odnośnie marihuany zakupionej od innych nieustalonych osób w okresie od 26 listopada 2010 r. do 15 marca 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 960 gramów przyjął, iż była to ilość nie mniejsza niż 2.640 gramów marihuany,

- ustalił, iż jedną z osób, którym oskarżony przekazał następnie nabyte narkotyki w celu ich dalszego obrotu i użycia, jest także W. W. (1), któremu oskarżony przekazał w okresie od kwietnia 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. amfetaminę w ilości nie mniejszej niż 100 gramów,

tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **125.155 (sto dwadzieścia pięć tysięcy sto pięćdziesiąt pięć) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

11. uniewinnił oskarżonego **P. G. (1)** od popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XVIII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XI części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;

12. uznał oskarżonego **P. G. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XIX aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XII części wstępnej wyroku z tą zmianą, że z jego opisu wyeliminował działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 3 k.k. wymierzył mu karę **11 (jedenastu) miesięcy** pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **183.124 (sto osiemdziesiąt trzy tysiące sto dwadzieścia cztery) złote**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

13. na podstawie art. 60 § 5 w zw. z § 3 kk oraz art. 73 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **P. G. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 8 (ośmiu)** i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

14. uznał oskarżonego **D. D. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XXIV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XIII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **3 (trzech) lat** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **31.495 (trzydzieści jeden tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt pięć) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **500 (pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

15. uznał oskarżonego **L. T. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XXXIV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XIV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **35.000 (trzydziestu pięciu tysięcy) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **800 (ośmiuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

16. uznał oskarżonego **L. T. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XXXV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku z tym uzupełnieniem, że przyjął, iż ta część amfetaminy, którą oskarżony posiadał przeznaczając na własne potrzeby, stanowiła znaczną ilość substancji psychotropowej, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości **60 (sześćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **360 (trzystu sześćdziesięciu) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **200 (dwustu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

17. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonego **L. T. (1)** kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości **220 (dwustu dwudziestu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych**;

18. uznał oskarżonego **A. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XXXVI aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **50 (pięćdziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **12.000 (dwunastu tysięcy) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

19. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **A. S. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 5 (pięciu)**;

20. uznał oskarżonego **M. F. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XLIII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że ustalił, iż marihuana to potoczna nazwa wysuszonego ziele konopi innych niż włókniste będącego środkiem odurzającym, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **32.805 (trzydzieści dwa tysiące osiemset pięć) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

21. uznał oskarżonego **D. J.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XLIV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XVIII części wstępnej wyroku, z tymi zmianami, że z jego opisu wyeliminował uczynienie sobie z tej działalności stałego źródła dochodu i z tym uzupełnieniem, że przyjął, iż ta część amfetaminy, którą oskarżony posiadał przeznaczając na własne potrzeby, stanowiła znaczną ilość substancji psychotropowej, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 kk, i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **100 (stu) stawek**

dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **70 (siedemdziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **3.500 (trzech tysięcy pięciuset) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiazkę w wysokości **500 (pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

22. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk i art. 73 § 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **D. J.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 5 (pięciu)** i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

23. uznał oskarżonego **P. J. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XLV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XIX części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **25.500 (dwudziestu pięciu tysięcy pięciuset) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiazkę w wysokości **800 (ośmiuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

24. uznał oskarżonego **P. J. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XLVI aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XX części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **100 (stu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiazkę w wysokości **400 (czterystu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

25. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonego **P. J. (1)** kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **3 (trzech) lat** pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości **250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych**;

26. uznał oskarżonego **W. T. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. XLVII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXI części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **100 (stu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **50 (pięćdziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **2.200 (dwóch tysięcy dwustu) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiazkę w wysokości **500 (pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

27. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **W. T. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 3 (trzech)**;

28. uznał oskarżoną **I. M.** za winną popełnienia zarzucanego jej **w pkt. LVI aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to na podstawie

art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył jej karę **1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **70 (siedemdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **10 (dziesięciu) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonej nawiązkę w wysokości **300 (trzystu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

29. w miejsce zarzucanego **w pkt. LVII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXIII części wstępnej wyroku, uznał oskarżoną **I. M.** za winną popełnienia tego, że w bliżej nieustalonym dniu w okresie między październikiem a grudniem 2010 r. w D., woj. (...), wbrew przepisom ustawy, udzieliła M. K. środka odurzającego w postaci wysuszonego ziela konopi innych niż włókniste, zwanego potocznie marihuaną, w ilości około 15 gramów, tj. przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podstawie art. 58 ust. 1 tej ustawy wymierzył jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonej nawiązkę w wysokości **100 (stu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

30. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonej **I. M.** kary pozbawienia wolności połączył i w ich miejsce wymierzył jej karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

31. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej **I. M.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 3 (trzech)**;

32. uznał oskarżonego **P. J. (2)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LX aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XXIV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **50 (pięćdziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **31.350 (trzydziestu jeden tysięcy trzystu pięćdziesięciu) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

33. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **P. J. (2)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 4 (czterech)**;

34. uznał oskarżonego **S. J.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXI aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XXV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **60 (sześćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **50 (pięćdziesięciu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **4.000 (czterech tysięcy) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **500 (pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

35. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. J.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 3 (trzech)**;

36. uznał oskarżonego **T. K. (2)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXVI części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **60 (sześćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **20 (dwudziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **900 (dziewięciuset) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **300 (trzystu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

37. uznał oskarżonego **T. K. (2)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXVI aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXVII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości **50 (pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **20 (dwudziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **306 (trzystu sześciu) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **200 (dwustu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

38. uznał oskarżonego **T. K. (2)** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXVII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXVIII części wstępnej wyroku z tą zmianą, że w miejsce sformułowania „stanowiło przypadek mniejszej wagi” przyjął, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podstawie art. 62 ust. 3 tej ustawy wymierzył mu karę grzywny w wysokości **20 (dwudziestu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **20 (dwudziestu) złotych**;

39. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **T. K. (2)** kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości **80 (osiemdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **20 (dwudziestu) złotych**;

40. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **T. K. (2)** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 3 (trzech)**;

41. uznał oskarżonego **D. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXVIII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXIX części wstępnej wyroku z tym uzupełnieniem, że przyjął, iż ta część amfetaminy, którą oskarżony posiadał przeznaczając na własne potrzeby, stanowiła znaczną ilość substancji psychotropowej, tj. przestępstwa z art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 kk, i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy** pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości **100 (stu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **500 (pięciuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

42. uznał oskarżonego **D. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXIX aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt. XXX części wstępnej wyroku z tą zmianą, że wartość tej amfetaminy ustalił na kwotę nie mniejszą niż 7.000 złotych, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk, i za to na podstawie art. 56 ust. 3 tej ustawy wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **100 (stu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **7.000 (siedmiu tysięcy) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **300 (trzystu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

43. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **D. S.** kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości **160 (stu sześćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych**;

44. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **D. S.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 3 (trzech)**;

45. uznał oskarżonego **S. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXXIII aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XXXI części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **10 (dziesięciu) miesięcy** pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **300 (trzystu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

46. uznał oskarżonego **S. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXXIV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XXXII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości **50 (pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **20 (dwudziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **1.600 (jednego tysiąca sześciuset) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **700 (siedmiuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.) **miesiące** pozbawienia wolności;

47. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **S. K.** kary pozbawienia wolności połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

48. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. K.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 3 (trzech)**;

49. uznał oskarżonego **D. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXXV aktu oskarżenia** czynu, opisanego w pkt XXXIII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii **w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011 r.** w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o

przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości **150 (stu pięćdziesięciu) stawek** dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie **30 (trzydziestu) złotych** oraz na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie **8.500 (ośmiu tysięcy pięciuset) złotych**, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **700 (siedmiuset) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

50. uznał oskarżonego **D. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu **w pkt. LXXXVI aktu oskarżenia** czynu opisanego w pkt XXXIV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę w wysokości **400 (czterystu) złotych** na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z.;

51. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **D. R.** kary pozbawienia wolności połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

52. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk **w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.** w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **D. R.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby **lat 5 (pięciu)**;

53. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonych **R. W. (1) i D. K. (1)** przepadek następujących dowodów rzeczowych:

- worków, woreczków, puszek i opakowań z zawartością suszu roślinnego, proszku koloru białego, substancji stałej koloru brązowego – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/8/11 poz. 3-11, 13, 14-18, 21, 22, 29 (Drz nr 1-21/14), przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O., zarządzając zarazem ich zniszczenie,

- karnetu na przejazd firmy przewozowej (...) z B. – opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz nr 22/14 – poprzez pozostawienie w aktach sprawy na k. 741,

- torby podróżnej, toreb foliowych, telefonu komórkowego marki S., reklamówki i woreczka, dwóch wag elektronicznych, karty SIM i opakowania karty SIM – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz nr 22-30/14 i przechowywanych w Sądzie Okręgowym w Opolu pod nr 17/14 poz. 1-8 księgi depozytów rzeczowych;

54. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **E. G. (1)** przepadek telefonu komórkowego marki N. z kartą SIM i telefonu komórkowego marki S. z kartą SIM – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz nr 39-40/14 i przechowywanych w Sądzie Okręgowym w Opolu pod nr 17/14 poz. 15-16 księgi depozytów rzeczowych;

55. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **P. G. (1)** przepadek telefonu komórkowego marki N. (...) z kartą SIM – opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz nr 41/14 i przechowywanego w Sądzie Okręgowym w Opolu pod nr 17/14 poz. 17 księgi depozytów rzeczowych;

56. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **D. D. (1)** przepadek następujących dowodów rzeczowych:

- woreczka z zawartością drobin białego proszku i karty plastikowej z kartą SIM – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr III/39/11 poz. 55 (Drz nr 49/14), przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O.,

- telefonu komórkowego marki N. koloru czarnego z kartą SIM – opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz nr 50/14 i przechowywanego w Sądzie Okręgowym w Opolu pod nr 17/14 poz. 24 księgi depozytów rzeczowych;

57. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **Ł. T. (1)** przepadek telefonu komórkowego marki S. koloru czarnego i telefonu komórkowego marki N. koloru szaro-czarnego – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz nr 52-53/14 i przechowywanych w Sądzie Okręgowym w Opolu pod nr 17/14 poz. 26-27 księgi depozytów rzeczowych;

58. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **P. J. (1)** przepadek następujących dowodów rzeczowych:

- woreczków z zawartością proszku koloru białego – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr V/12/12 poz. 71-76 (Drz nr 66-73/14), przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O., zarządzając zarazem ich zniszczenie,

- worków foliowych i wagi elektronicznej – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz nr 74-75/14 i przechowywanych w Sądzie Okręgowym w Opolu pod nr 17/14 poz. 30-31 księgi depozytów rzeczowych;

59. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **T. K. (2)** przepadek woreczka foliowego z zawartością drugiego worka z białym proszkiem – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr VI/35/13 poz. 101 (Drz nr 99/14), przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O., zarządzając zarazem ich zniszczenie;

60. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **R. W. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 26.11.2010 r. do dnia 22.04.2011 r.;

61. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **D. K. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 19.04.2011 r. do dnia 06.12.2011 r. i okres obserwacji sądowo-psychiatrycznej w zakładzie leczniczym od dnia 10.08.2015 r. do dnia 28.08.2015 r.;

62. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **E. G. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 19.04.2011 r. do dnia 30.08.2011 r.;

63. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **P. G. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 19.04.2011 r. do dnia 21.04.2011 r.;

64. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **D. D. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 02.08.2011 r. do dnia 02.02.2012 r.;

65. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **Ł. T. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 10.10.2011 r. do dnia 11.10.2011 r.;

66. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **A. S. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 30.11.2011 r. do dnia 02.12.2011 r.;

67. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **M. F. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 18.04.2012 r. do dnia 02.07.2012 r.;

68. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **D. J.** na poczet orzeczonej kary grzywny jego zatrzymanie w sprawie w dniu 15.05.2012 r.;

69. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **P. J. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 15.05.2012 r. do dnia 22.10.2012 r.;

70. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **W. T. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny jego zatrzymanie w sprawie w dniu 20.06.2012 r.;

71. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonej **I. M.** na poczet orzeczonej kary grzywny jej zatrzymanie w sprawie w dniu 14.11.2012 r.;

72. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **T. K. (2)** na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny jego zatrzymanie w sprawie w dniu 10.04.2013 r.;

73. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **D. S.** na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny jego zatrzymanie w sprawie w dniu 08.05.2013 r.;

74. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **S. K.** na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 12.06.2013 r. do dnia 13.06.2013 r.;

75. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **D. R.** na poczet orzeczonej kary grzywny jego zatrzymanie w sprawie w dniu 08.05.2013 r.;

76. na podst. art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3, 4, 5 i 6 i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w częściach na nich przypadających, a to:

- od **R. W. (1)** w kwocie 4.687,17 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 900 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **D. K. (1)** w kwocie 5.509,93 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 6.900 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **E. G. (1)** w kwocie 426,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.900 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **P. G. (1)** w kwocie 241,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 180 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **D. D. (1)** w kwocie 674,66 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.600 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **L. T. (1)** w kwocie 381,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.720 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **A. S. (1)** w kwocie 61,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 2.300 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **M. F. (1)** w kwocie 311,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.600 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **D. J.** w kwocie 61,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.700 złotych tytułem opłaty sądowej,

- od **P. J. (1)** w kwocie 5.132,82 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.900 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **W. T. (1)** w kwocie 61,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.300 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **I. M.** w kwocie 88,25 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jej sprawą i w kwocie 440 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **P. J. (2)** w kwocie 311,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 2.300 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **S. J.** w kwocie 311,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 900 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **T. K. (2)** w kwocie 612,36 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 620 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **D. S.** w kwocie 61,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.260 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **S. K.** w kwocie 61,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 500 złotych tytułem opłaty sądowej,
- od **D. R.** w kwocie 61,51 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.200 złotych tytułem opłaty sądowej.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca **R. W. (1)** w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 2,3,4 i 76. Zarzucił:

Odnosnie czynów z pkt II i III zaskarżonego wyroku:

1. na podstawie art. 438 § 1 k.p.k.

a. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 60 § 3 k.k. poprzez jego błędne niezastosowanie, podczas gdy z prawidłowo ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego wynika, że oskarżony R. W. (1):

- uzgodnił z prokuratorem zastosowanie instytucji określonej w art. 60 § 3 k.p.k.;
- ujawnił informacje odnośnie osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw objętych aktem oskarżenia;
- ujawnił istotne okoliczności ich popełnienia;
- ujawnienie dotyczyło wszystkich informacji i miało charakter dobrowolny;
- złożone organowi ścigania wyjaśnienia były szczere, pełne, konsekwentne, rzetelne, zasługiwały na wiarę;
- na podstawie złożonych wyjaśnień organ ścigania dysponował materiałem dowodowym przeciwko innym oskarżonym;
- Sąd I instancji w całości oparł się na informacjach przekazanych przez R. W. (1) przy ustalaniu winy i sprawstwa współoskarżonych oraz oskarżonego w uzasadnieniu wyroku;
- wyjaśnienia oskarżonego skutkowały zmianą stawianych mu zarzutów (z art. 56 i 62 u.p.n. na art. 55 u.p.n. dotyczący nabycia wewnątrzspółnotowego marihuany, co stanowiło bezpośrednią konsekwencję wyjaśnień oskarżonego złożonych w trybie art. 60 k.k. i co pozwalało na przyjęcie i postawienie takich zarzutów innym osobom;

- Sąd i prokuratura traktowały oskarżonego W. jako „(...)” oraz jedynie kuriera wskazując na jego marginalną rolę „w obrocie narkotykami” co znalazło swoje odzwierciedlenie chociażby we wnioskach prokuratora i wyroku Sadu w zakresie przepadku korzyści majątkowej na poziomie 1000 zł;

- rola oskarżonego W. zdefiniowana została poprzez treść podsłuchu jako (...)

- odwołanie wyjaśnień przez oskarżonego W. na etapie przedsądowym związane było ściśle z zastraszaniem oskarżonego, pobiciem go jak i jego partnerki a jego prawidłowa postawa znalazła swoje uzasadnienie w milczącej postawie, którą zaprezentował przed Sądem I instancji;

a zatem spełnił ustawowe przesłanki do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia na podstawie art. 60 § 3 k.k.;

ewentualnie:

2.na podstawie art. 438 § 2 i 3 k.p.k.:

a. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to art. 7 k.p.k. poprzez całkowicie dowolną a nie swobodną ocenę dowodu z wyjaśnień podejrzanego i uznanie przez Sąd I instancji, że R. W. (1) „złożył obszerne wyjaśnienia, w których dokładnie opisał swoją współpracę ze sprawcą i dwukrotne przywiezienie na jego zlecenie z Holandii marihuany”, podczas gdy kompleksowa analiza całego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że R. W. (1):

- określił swoją rolę jako kuriera działającego w związku ze swoją ciężką sytuacją osobistą i majątkową (spalony zakład obuwniczy ojca, w którym pracował oskarżony);

- podał w toku postępowania przygotowawczego wersję wydarzeń i okoliczności, które następnie zostały potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i stanowiły podstawę ustaleń Sądu I instancji;

- uzgodnił z prokuratorem zastosowanie instytucji określonej w art. 60 § 3 k.k.;

- ujawnił informację odnośnie osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw objętych aktem oskarżenia;

- ujawnił istotne okoliczności ich popełnienia;

- ujawnienie dotyczyło wszystkich informacji i miało charakter dobrowolny;

- złożone organowi ścigania wyjaśnienia były szczere, pełne, konsekwentne, rzetelne, zasługiwały na wiarę;

- na podstawie złożonych wyjaśnień organ ścigania dysponował materiałem dowodowym przeciwko innym oskarżonym;

- Sąd I instancji w całości oparł się na informacjach przekazanych przez R. W. (1) przy ustalaniu winy i sprawstwa innego oskarżonego;

b. obrazę przepisów postępowania a to art. 4 i 7 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku, poprzez całkowicie dowolną a nie swobodną ocenę okoliczności dokonania zarzucanego mu czynu oraz dowodów na niekorzyść oskarżonego pomimo: postawy zaprezentowanej przez sprawcę, niekaralności oskarżonego, podrzędnej roli w przestępnym działaniu, pozytywnej prognozy na przyszłość, nieznacznej korzyści finansowej, jego postawy w trakcie postępowania i właściwości osobistych, odwetu ze strony współoskarżonych, pobicia oskarżonego i jego dziewczyny, wykorzystania ciężkiej sytuacji oskarżonego;

w konsekwencji zarzucił:

c. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść wyroku, poprzez uznanie, że postawa oskarżonego i okoliczności przedmiotowej sprawy przemawiają jedynie za łagodniejszym potraktowaniem oskarżonego, a nie uzasadniają zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 1 i 2 k.k., co skutkowało wymierzeniem zbyt surowej kary wobec nieuwzględnienia okoliczności dotyczących przymiotów osobistych oskarżonego, zaprezentowanej postawy, wyrażonej skruchy, doznanego uszczerbku na zdrowiu, wieloletniego napiętnowania w związku z prowadzoną sprawą.

3. na podstawie art. 438 § 4 k.k. :

a. rażąco niewspółmierność kary, poprzez wymierzenie surowej bezwzględnej kary pozbawienia wolności podczas gdy ww. okoliczności powołane we wcześniejszych zarzutach w tym współpraca z organami ścigania złożone wyjaśnienia postawa i warunki osobiste oskarżonego zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, postawa zaprezentowana przed sądem, aktualna sytuacja życiowa oskarżonego istniejąca pozytywna prognoza dotycząca jego zachowania, niekaralność uzasadniają przekonanie, iż kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania biorąc pod uwagę okres tymczasowego aresztowania oskarżonego, spełni swoje cele zarówno jeżeli chodzi o prewencje indywidualną jak i ogólnospołeczną.

Odnośnie czynu z pkt IV zaskarżonego wyroku:

1. na podstawie art. 438 § 2 i 3 k.p.k.:

a. obrazę przepisów postępowania a to art. 4 i 7 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku, poprzez całkowicie dowolną a nie swobodną ocenę zeznań świadka J. D. (2) i M. M. (2) i ocenę tych dowodów jedynie na niekorzyść oskarżonego pomimo iż, że M. M. (2) zmienił swoje zeznania, albowiem chciał pomóc oskarżonemu, podczas gdy M. M. (2) zmienił swoje zeznania, gdyż przyznał się, że fałszywie pomógł R. W. (1), bo myślał, że R. W. (1) wcześniej go też pomógł wskazał, że zeznania ww. J. D. (1) również są nieprawdziwe;

a w konsekwencji, zarzucił:

b. błędne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji w zakresie postawy zaprezentowanej przez oskarżonego w zakresie stawianego mu zarzutu, który to został zastraszony na etapie postępowania przed Sądem I instancji i nie miał możliwości odnieść się do tych zarzutów w sposób szczegółowy i wyjaśnić swojej roli w tych przestępstwach w trybie art. 60 k.k.

c. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez uznanie, że pierwsze zeznania świadków J. D. (1) i M. M. (2) są wiarygodne, co doprowadziło do uznania oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu z pkt IV wyroku, pomimo, że oskarżeni nie potwierdzili tych wyjaśnień na etapie postępowania sądowego;

d. błąd w ustaleniach faktycznych i poczynienie ustaleń na niepełnym materiale dowodowym wobec braku narkotyków faktycznie mających być przedmiotem obrotu oraz nieustalenie komu i czy w ogóle oskarżony W. oferował te narkotyki i czy wprowadzał je do obrotu;

e. błędne ustalenia faktyczne w zakresie uznania wyjaśnień P. G. (1) za wiarygodne i przyjęcie ich za podstawę wyroku, podczas gdy stanowiły one jedynie pomówienie oskarżonego, nie potwierdzone innymi dowodami, oskarżony G. zmieniał swoje wyjaśnienia co w konsekwencji doprowadziło bezpodstawnie do skazania oskarżonego za czyn z pkt IV wyroku.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o :

1. uniewinnienie oskarżonego w zakresie czynów opisanych w pkt II i III oraz IV części wstępnej zaskarżonego wyroku;

2. ewentualnie odnośnie czynów z pkt II i III części wstępnej zaskarżonego wyroku zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary opisanej w art. 60 § 3 k.k. wobec wypełnienia przez oskarżonego ustawowych

przesłanek obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zgodnie z wnioskami obrony zwartymi w toku I instancji;

3. ewentualnie – odnośnie czynów z pkt II i III części wstępnej zaskarżonego wyroku zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary opisanej w art. 60 § 1 i 2 k.k. wobec wypełnienia przez oskarżonego ustawowych przesłanek fakultatywnego nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zgodnie z wnioskami obrony zwartymi w toku I instancji;

4. ewentualnie – odnośnie czynów z pkt II i III części wstępnej zaskarżonego wyroku zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary opisanej w art. 60 § 1 i 2 k.k. wobec wypełnienia przez oskarżonego ustawowych przesłanek fakultatywnego nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zgodnie z wnioskami obrony zwartymi w toku I instancji;

ewentualnie:

1.odnośnie czynu z pkt II, III i IV uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obróńca oskarżonego **D. K. (1)** zaskarżył wyrok w części a to :

1.w zakresie ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji odnośnie czynu przypisanego oskarżonemu D. K. (1) (pkt 6 i 7 części dyspozytywnej wyroku);

2.w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu D. K. (1) (pkt. 6 części dyspozytywnej wyroku);

3.w zakresie wymiaru kary dotyczącej oskarżonego D. K. (1) (pkt. 6 części dyspozytywnej wyroku);

4.w zakresie wymiaru kar jednostkowych i kary łącznej dotyczących oskarżonego D. K. (1) (pkt. 8 części dyspozytywnej wyroku);

5.w zakresie orzeczenia środka karnego w postaci przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej dotyczącej oskarżonego D. K. (1) (pkt 6 części dyspozytywnej wyroku).

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1.obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, oraz art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego niezastosowanie, co polegało na przyjęciu przez Sąd I instancji błędnej kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu D. K. (1) czynu (pkt 6 części dyspozytywnej wyroku);

2.obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 65 § 1 k.k., poprzez jego zastosowanie w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu D. K. (1), a to pomimo braku w sprawie okoliczności dających podstawę dla stwierdzenia, że oskarżony uczynił sobie z popełnienia zarzucanego mu przestępstwa stałe źródło dochodów (pkt 6 części dyspozytywnej wyroku);

3.wymierzenie oskarżonemu D. K. (1) kary niewspółmiernej, rażąco surowej, nieuwzględniającej w sposób prawidłowy okoliczności łagodzących dotyczących oskarżonego (pkt. 6, 8 części dyspozytywnej wyroku);

4.błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż D. K. (1) osiągnął z tytułu przypisanego mu przestępstwa opisanego w pkt 6 części dyspozytywnej wyroku korzyść majątkowa w wysokości 162.025,00 zł, co w konsekwencji, skutkowało orzeczeniem w pkt 6 wyroku na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek korzyści majątkowej w w/w wysokości podczas, gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, zupełnie nie pozwala na poczynienie takich ustaleń, czyniąc ustalenia te, rażąco dowolnymi, i nie znajdującymi oparcia w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym w szczególności wobec treści wyjaśnień D. K. (1), które jednoznacznie wykluczają, jakoby to oskarżony miał osiągnąć korzyść majątkową z popełnionego

przestępstwa we wskazanej wysokości 162,025,00 zł, a która to wartość Sąd I instancji ustalił w oparciu o notatkę urzędowa funkcjonariusza policji;

5. błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż D. K. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w pkt XIV i XV aktu oskarżenia czynów opisanych w pkt VII i VIII części wstępnej wyroku w sytuacji gdy oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, natomiast Sąd czyniąc ustalenia faktyczne w tym zakresie oparł się wybiórczo na wyjaśnieniach R. W. (1), z których to wyjaśnień oskarżony R. W. (1) wycofał się już na etapie postępowania przygotowawczego.

6. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na wynik sprawy, a to przepisu art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w efekcie błędne ustalenie stanu faktycznego przyjętego za podstawę orzeczenia, skutkujące przypisaniem oskarżonemu D. K. (1) sprawstwa czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jak błędnym ustaleniem, że oskarżony D. K. (1) uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, co spowodowało nieprawidłowe zastosowaniem w kwalifikacji prawnej przypisanego przepisu art. 65 k.k.;

7. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na wynik sprawy, a to przepisu art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w efekcie błędne ustalenie stanu faktycznego przyjętego za podstawę orzeczenia, skutkujące przypisaniem oskarżonemu D. K. (1) obowiązku przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 162.025,00 zł.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł :

1. o uniewinnienie oskarżonego D. K. (1) od zarzucanego mu w pkt XIV i XV aktu oskarżenia czynów opisanych w pkt VII i VIII części wstępnej wyroku;

2. zmianę kwalifikacji prawnej przestępstwa przypisanego oskarżonemu D. K. (1) z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeczenie obowiązku przepadku równowartości osiągniętej faktycznej korzyści majątkowej w kwocie 6.500 zł jak i zmianę kwalifikacji prawnej przestępstwa przypisanego oskarżonemu D. K. (1) poprzez wyeliminowanie z niej przepisu art. 65 § 1 k.k. oraz zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu D. K. (1) kare pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia;

ewentualnie: o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonych **E. G. (1) i P. J. (1)** zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 10, 23, 24, 25 części dyspozytywnej. Zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez naruszenie zakazu czynienia niekorzystnych domniemań w sytuacji, gdy stan dowodów nie pozwala na ustalenie faktów, przejawiający się w ustaleniu, iż oskarżeni E. G. (1) i P. J. (1) uczestniczyli w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środków odurzających w postaci marihuany, w ten sposób, że :

- E. G. (1) uczestniczył w obrocie amfetaminą w ilości nie mniejszej niż 7.975 gramów o wartości nie mniejszej niż 71.775 zł oraz marihuaną w ilości nie mniejszej niż 3140 gramów wartości nie mniejszej niż 53.380 zł; ... przepisać zarzuty z apelacji.

- P. J. (1) uczestniczył w obrocie amfetaminą w łącznej ilości nie mniejszej niż 3.822 gramów o wartości nie mniejszej niż 41.940 zł;

podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie powyższych ustaleń, w szczególności stan dowodów nie pozwala na przyjęcie, by P. J. (1) miał jakikolwiek odbiorców substancji psychotropowych, a także by wprowadził rzeczony substancje do obrotu, a nadto by E. G. (1) nabywał środki odurzające od D. K. (1) i by kiedykolwiek

dysponował ilością substancji kontrolowanych przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii, opisanych w stawianych zarzutach.

2.obrazę przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny zeznań świadków S. W. oraz W. W. (1), a także wyjaśnień oskarżonego P. G. (1) i uznanie, iż są one w wybranym zakresie wiarygodne i nie budzą wątpliwości, a następnie dokonanie na ich podstawie ustaleń faktycznych, podczas gdy Sąd bezzasadnie i dowolnie odmówił waloru wiarygodności zeznaniom S. W. złożonym na rozprawie, podczas której odmiennie niż w postępowaniu przygotowawczym świadek zeznał, iż narkotyki nabywał wyłącznie od P. G. (1), a nie od E. G. (1), a następnie Sąd dowolnie odmiennie niż w przypadku świadka W. przyznał walor wiarygodności zeznaniom W. W. (1) złożonym na rozprawie podczas której świadek sprzecznie niż w postępowaniu przygotowawczym obciążył E. G. (1) i zeznał, iż nabył od niego 100 gram amfetaminy, przyjmując, iż świadek W. musiał lepiej pamiętać zdarzenia zeznając w postępowaniu przygotowawczym, natomiast świadek W. lepiej pamiętał zdarzenia zeznając na rozprawie głównej; a nadto Sąd bezkrytycznie dał wiarę wyjaśnieniom P. G. (1), który odmówił odpowiedzi na pytania na rozprawie głównej uniemożliwiając w ten sposób weryfikację złożonych wyjaśnień; podczas gdy zeznania i wyjaśnienia przywołanych osób są niespójne, niejasne, sprzeczne wewnątrznie, przy jednoczesnym bezzasadnym odmówieniu wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego E. G. (1), w których nie przyznał się do winy oraz kwestionował fakt posiadania i uczestniczenia w obrocie amfetaminą oraz marihuaną.

3.obrazę przepisów postępowania, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez wadliwe sporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób uniemożliwiający prześledzenie i skontrolowanie wydanego w sprawie orzeczenia Sądu, w szczególności z uwagi na zawarcie w nim twierdzeń sprzecznych ze sobą oraz nie wskazanie konkretnych dowodów, na podstawie których poczynione zostały dane ustalenia faktyczne, a nadto zbiorcze potraktowanie dowodów bez szczegółowego uzasadnienia podstaw dowodowych poczynionych ustaleń.

4.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, polegający na ustaleniu, iż oskarżony E. G. (1) uczestniczył w obrocie amfetaminą w ilości nie mniejszej niż 7.975 gramów o wartości nie mniejszej niż 71.775 zł oraz marihuaną w ilości nie mniejszej niż 3140 gramów wartości nie mniejszej niż 53.380 zł, w sytuacji gdy żaden opisany w uzasadnieniu wyroku dowód nie potwierdza faktu nabycia przez E. G. (1) 960 gramów marihuany od „nieustalonych osób”, jak również rzekomego przekazania marihuany w ilości opisanej w zarzucie – ponad wartość 345 gramów, jak również faktu sprzedaży W. W. (1) 135 gramów amfetaminy uwzględnionych przy zmianie opisu czynu, podczas gdy z jego zeznań przywołanych na k. 60 uzasadnienia wynika, iż nabył od E. G. (1) co najwyżej 100 gramów amfetaminy.

5.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, polegający na ustaleniu, iż oskarżony P. J. (1) uczestniczył w obrocie amfetaminą w łącznej ilości nie mniejszej niż 3.822 gramów o wartości nie mniejszej niż 41.940 zł, podczas gdy powyższe nie znajduje potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie, a zebrany w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy wręcz temu przeczy, a w szczególności żaden dowód nie potwierdza faktu sprzedaży lub przygotowania do sprzedaży komukolwiek ujawnionej u oskarżonego amfetaminy, a jedynie fakt posiadania amfetaminy w ilości opisanej w zarzutach.

6.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, polegający na dowolnym i błędnym ustaleniu, w oparciu o notatkę urzędową funkcjonariusza policji, iż rynkowa cena amfetaminy w okresie objętym zarzutami wynosiła 30 zł za 1 gram, oraz 30 zł za 1 gram marihuany, a co zatem błędne ustalenia wartości transakcji narkotykowych, podczas gdy żaden z dowodów zgromadzonych w przedmiotowym postępowaniu nie potwierdza powyższej tezy, a przeprowadzone dowody w tym uznane przez Sąd za wiarygodne temu przeczą, w szczególności uznane za wiarygodne zeznania W. W. (1), który zeznał, iż „płacił (E. G.) od 50 zł do 80 zł za 5 gram amfetaminy”, czy też M. M. (3), który zeznał, iż kupował marihuanę w cenie 1850-1950 zł za 100 gramów, D. D. (1), który wyjaśnił, iż kupował amfetaminę w cenie po 10-11 zł za gram.

Na wypadek uznania przez Sąd Apelacyjny, iż Sąd merrtii nie dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego oraz błędu w ustaleniach faktycznych:

7.rażącą niewspółmierność kary, przejawiającą się w wymierzeniu oskarżonemu E. G. (1) kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast P. J. (1) kary 3 lat pozbawienia wolności, podczas gdy zarówno okoliczności czynu, jego charakter, uprzednia niekaralność oskarżonego E. G. (1), a także stan uzależnienia od substancji psychoaktywnych wskazują, iż stanowi ono w stosunku do obu oskarżonych karę rażąco surowa, orzeczoną wbrew dyrektywom wymiaru kry wyrażonym w art. 53 k.k., której wykonanie nie zrealizuje celów zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

1.uniewinnienie oskarżonego E. G. (1) od zarzuczonego mu czynu.

2.przyjęcie w pkt 23 i 24 części dyspozytywnej wyroku, iż P. J. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie kary łącznej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia na zasadzie pełnej absorpcji;

alternatywnie:

W przypadku uznania przez Sąd Apelacyjny, iż Sąd Okręgowy w Opolu nie dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie w stosunku do obu oskarżonych kar łagodniejszych.

Apelację na korzyść oskarżonego **P. G. (1)** w zakresie orzeczenia o karze i środkach karnych wniósł prokurator. Zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego – art. 69 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. poprzez warunkowe zawieszenie w punkcie 13 części rozstrzygającej wyroku, na podstawie art. 60 § 5 w zw. z § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., na okres próby 8 lat, wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z pkt XIX aktu oskarżenia opisany w pkt XII części wstępnej wyroku podczas, gdy czyn przypisany P. G. (1) popełniony został w warunkach art. 65 § 1 k.k., co wykluczyło – w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 69 § 3 k.k. możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby przekraczający 5 lat.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie na okres próby 5 lat, na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonania orzeczonej wobec oskarżonego P. G. (1) kary pozbawienia wolności, pozostałe rozstrzygnięcia pozostawiając bez zmian.

Obrońca oskarżonego **P. G. (1)** zaskarżył wyrok w zakresie orzeczonego przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z popełnionych przestępstw. Zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 k.k. poprzez błędną interpretację i błędne zastosowanie art. 45 § 1 k.k. w zakresie orzeczenia przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa przez oskarżonego P. G. (1) polegającą na utożsamieniu równowartości osiągniętej z przestępstwa korzyści majątkowej z wartością wprowadzonych do obrotu narkotyków.

Stawiając powyższy zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i orzeczenie wobec oskarżonego P. G. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie nie wyższej niż 60.000 zł; względnie – uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sadowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego **D. D. (1)** zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 14 i 76 części dyspozytywnej. Zarzucił

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał istotny wpływ na jego treść poprzez uznanie, iż oskarżony D. D. (1) uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 6793 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 101,895 zł oraz nie mniej niż 315 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 5.355 zł, podczas gdy powyższe nie znajduje potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie, w szczególności wobec faktu, iż w materiale dowodowym nie ma żadnych zapisków prowadzonych przez oskarżonego w tym przedmiocie, a ilości które oskarżony skazywał w trakcie składania wyjaśnień były wartościami sugerowanymi przez organy postępowania, a ponadto oskarżony podał, iż cena za 1 gram narkotyków wynosiła 10 zł, wobec czego kwoty przyjęte przez Sąd znacznie odbiegają od wartości wskazywanych przez oskarżonego.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał istotny wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż oskarżony D. D. (1) posiadał środki odurzające w znacznej ilości, w sytuacji gdy nie znajduje to potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, zwłaszcza w zakresie wyjaśnień oskarżonego, który składając wyjaśnienia podawał ilości środków odurzających sugerowane przez organ przesłuchujący, bowiem sam w tym zakresie nie prowadził żadnych zapisków.

3. rażąco niewspółmierność kary przejawiająca się w orzeczeniu wobec oskarżonego D. D. (1) bezwzględnej kary 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie 30 zł, przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 31.495 zł, nawiazki w wysokości 500 zł na rzecz Stowarzyszenia (...) Ośrodek (...) w Z. oraz orzeczeniu kosztów sądowych w kwocie 674,66 zł tytułem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków związanych z jego sprawą i w kwocie 1.600 zł tytułem opłaty sądowej, w związku z błędnym zastosowaniem w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz 58 k.k., podczas gdy ustalone przez Sąd okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego nie uzasadniają orzeczenia wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu stawianego mu w akcie oskarżenia; ewentualnie wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania przy zastosowaniu art. 4 k.k.;

alternatywnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W odniesieniu do **Ł. T. (1)** jego obrońca zaskarżył wyrok w całości w zakresie odnoszącym się do tego oskarżonego. Zarzucił :

W zakresie czynu z pkt XIV części wstępnej wyroku:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że Ł. T. (1) brał udział w obrocie substancją psychotropową w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 4500 gramów, na skutek odwołania się w tym zakresie do wyjaśnień P. G. (1) i Ł. T. (1) w sposób oczywiście sprzeczny z ich treścią oraz na skutek przeprowadzenia oceny materiału dowodowego w kolizji ze wskazaniami doświadczenia życiowego i zasadami prawidłowego rozumowania, w sytuacji gdy prawidłowa ocena przeprowadzonych dowodów może prowadzić co najwyżej do wniosku, że Ł. T. (1) brał udział w obrocie co najwyżej 2500 gramów amfetaminy.

2. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., na skutek przeprowadzenia dowolnej, a w szczególności sprzecznej ze wskazaniami doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania, oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów i ujawnionych na ich podstawie okoliczności oraz na skutek odstąpienia od rozważenia istotnych dla tej sprawy okoliczności, przez

co Sąd I instancji nie odniósł się do istotnej i przemawiającej na korzyść oskarżonego części ujawnionego materiału dowodowego oraz ujawnionych okoliczności.

W zakresie czynów z pkt XV części wstępnej wyroku:

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że Ł. T. (1) przyjął od P. G. (1) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 149 gramów, na skutek odwołania się w tym zakresie do wyjaśnień P. G. (1) i Ł. T. (1) w sposób oczywiście sprzeczny z ich treścią oraz na skutek przeprowadzenia oceny materiału dowodowego w kolizji ze wskazaniami doświadczenia życiowego i zasadami prawidłowego rozumowania, w sytuacji gdy z wyjaśnień P. G. (1) i Ł. T. (1) jednoznacznie wynika, że oskarżony mógł przyjąć i to na własne potrzeby od 60-70 gramów amfetaminy, a zatem nie mniej niż 60 gramów tej substancji psychotropowej.

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że Ł. T. (1) posiadał w okresie od 27 listopada 2010 r. do 26 marca 2011 r. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 149 gramów, na skutek odwołania się w tym zakresie do wyjaśnień P. G. (1) i Ł. T. (1) w sposób oczywiście sprzeczny z ich treścią oraz na skutek przeprowadzenia oceny materiału dowodowego w kolizji ze wskazaniami doświadczenia życiowego i zasadami prawidłowego rozumowania, w sytuacji gdy z przeprowadzonych dowodów jednoznacznie wynika, że ilość przyjętej przez Ł. T. (1) od P. G. (1) amfetaminy wynosiła co najwyżej od 60-70 gram, a nadto Ł. T. (1) przyjmował tę amfetaminę w kilku transakcjach po 5-10 gramów i każda kolejna transakcja miała miejsce dopiero po tym jak oskarżony spożył poprzednio przyjęte narkotyki, z czego jednoznacznie wynika, że oskarżony nie mógł posiadać w czynnie ciągłym łącznie przyjętej od P. G. (1) amfetaminy w ramach jednego czynu obejmującego znaczną ilość tego narkotyku.

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że Ł. T. (1) „sprzedał” co najmniej 40 gramów substancji psychotropowej w postaci amfetaminy innym nieustalonym osobom, na skutek odwołania się w tym zakresie do wyjaśnień P. G. (1) i Ł. T. (1) w sposób oczywiście sprzeczny z ich treścią oraz na skutek przeprowadzenia oceny materiału dowodowego w kolizji ze wskazaniami doświadczenia życiowego i zasadami prawidłowego rozumowania, w sytuacji gdy z wyjaśnień P. G. (1) i Ł. T. (1) jednoznacznie wynika, że Ł. T. (1) mógł przyjąć od P. G. (1) od 60-70 gramów amfetaminy, a zatem nie mniej niż 60 gramów tej substancji psychotropowej, i substancję tę przeznaczał wyłącznie na swoje potrzeby, ponieważ był uzależniony od narkotyków, a nadto z żadnego z przeprowadzonych dowodów nie wynika, aby oskarżony komukolwiek „sprzedał” ten narkotyk.

6. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., na skutek przeprowadzenia dowolnej, a w szczególności sprzecznej ze wskazaniami doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania, oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów i ujawnionych na ich podstawie okoliczności oraz na skutek odstąpienia od rozważenia istotnych dla tej sprawy okoliczności, przez co Sąd I instancji nie odniósł się do istotnej i przemawiającej na korzyść oskarżonego części ujawnionego materiału dowodowego oraz ujawnionych okoliczności.

W zakresie uzasadnienia wyroku:

7. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób wewnętrznie sprzeczny, bez precyzyjnego i wyczerpującego wskazania faktów jakie Sąd I instancji uznał za udowodnione, a jakie uznał za nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach, oparcia się na dowodach których treść przeczy ustaleniom Sądu, braku spójnego i logicznego uzasadnienia, dlatego nie uznał dowodów przeciwnych.

Z daleko idącej ostrożności, na wypadek gdyby Sąd II instancji nie uwzględnił zarzutów 1-7 apelacji i przyjął, że Sąd I instancji jednak prawidłowo ustalił stan faktyczny, prawidłowo zakwalifikował czyny oskarżonego i prawidłowo uzasadnił zaskarżony wyrok – apelujący zarzucił:

8.rażącą niewspółmierność kary na skutek orzeczenia wobec oskarżonego Ł. T. (1) za czyn XIV części wstępnej wyroku kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 4 miesiące, w sytuacji gdy ilość substancji psychotropowej która stanowiła przedmiot przestępstwa oscylowała w dolnej granicy pojęcia „znaczna ilość”, Ł. T. (1) jest sprawca incydentalnym, nie był dotychczas karany, popełnił zarzucany mu czyn w związku z uzależnieniem od narkotyków, przeszedł wieloletnią i skuteczną terapię uzależnienia, która podjął jeszcze przed wszczęciem postępowania karnego, ma ustabilizowaną sytuację rodzinną i zawodową, ma na utrzymaniu małoletnie dzieci oraz prowadzi działalność gospodarczą, cieszy się dobrą opinią w miejscu zamieszkania i w miejscu pracy, a w ciągu ok. 7 lat od popełnienia zarzucanego mu czynu wykazał, że żałuje swojego postępowania i że zaistniała sytuacja miała charakter wyjątkowy.

Formułując powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy przez:

1.zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego Ł. T. (1) poprzez:

- przyjęcie, w zakresie czynu XIV części wstępnej wyroku, że oskarżony Ł. T. (1) w okresie od lipca 2009 r. do marca 2011 r. w S., działając w warunkach czynu ciągłego i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniejszej niż 2500 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 16.250.00 zł, która to amfetaminę zakupił od A. S. (1) w okresie od jesieni 2010 r. do marca 2011 r. w ilości nie mniejszej niż 1.500 gramów, a pozostałą ilość od innej nieustalonej osoby, i przekazał ją odpłatnie:

- w okresie od lipca 2009 r. do marca 2011 r. w najmniej kilku transakcjach P. G. (1) w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów, w cenie 7,5 zł – 9 zł za gram, w celu jej dalszej sprzedaży;

- w dniach 20-22 lutego 2011 r. w jednorazowej transakcji D. K. (1) w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów, w cenie 6,5 zł za gram, w celu jej dalszej sprzedaży, tj. popełnił przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.;

- przyjęcie, w zakresie czynu XV części wstępnej wyroku, że oskarżony Ł. T. (1) w okresie od 27 listopada 2010 r. do 26 marca 2011 r. w S. posiadał co najmniej po kilka razy substancję psychotropową w postaci amfetaminy za każdym razem w ilości nie mniejszej niż 1 gram; tj. popełnił przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 91 k.k.;

- za popełnienie występku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., orzeczenie wobec oskarżonego Ł. T. (1) w miejsce kary 2 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności, kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, oraz orzeczenie przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie 22.750 zł, pozostawiając wyrok w odniesieniu do czynu XIV części wstępnej wyroku w pozostałym zakresie bez zmian;

- za popełnienie występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 91 k.k., orzeczenie wobec oskarżonego Ł. T. (1) w miejsce kary 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności kary 3 miesiące pozbawienia wolności;

- orzeczenie wobec oskarżonego Ł. T. (1) kary łącznej w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby;

ewentualnie:

- uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu.

Obrońca **A. S. (1)** zaskarżył wyrok w całości w zakresie dotyczącym A. S. (1). Zarzucił:

1.obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. polegającej na:

a) dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego P. G. (1) polegającej na bezpodstawnym uznaniu, że wyjaśnienia tego oskarżonego wskazują, że P. G. (1) dwukrotnie kupił od oskarżonego Ł. T. (1) amfetaminę pochodzącą większości od oskarżonego A. S. (1), podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego P. G. (1) wynika, że nigdy osobiście nic od A. S. (1) nie kupował, a wiedzę, że narkotyki pochodzą od A. S. (1) posiada od Ł. T. (1);

b) naruszenie zasad obiektywizmu i swobodnej oceny dowodów, polegające na dokonaniu przez Sąd Okręgowy dowolnej oceny dowodów z naruszeniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, przez jednostronną analizę materiału dowodowego w postaci odmówienia wiary wyjaśnieniom oskarżonego Ł. T. (1) w zakresie w jakim nie przyznał się do zakupu amfetaminy od oskarżonego A. S. (1) wskazując, że jedyną rzeczą jaką kupował od tego oskarżonego była kreatyna, a wcześniejsze jego wyjaśnienia podyktowane były obawą przed zastosowaniem wobec niego tymczasowego aresztowania i wiążącą się z tym utratą pracy;

c) dokonanie dowolnej, a nie swobodnej i uwzględniającej zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego oceny wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) w konsekwencji odmowy im waloru wiarygodności, uznając je jedynie za przyjętą linię obrony, która w konfrontacji z pozostałymi ocenionymi dowodami nie mogła się ostać, podczas gdy wyjaśnienia tego oskarżonego są spójne z pozostałymi zgromadzonymi dowodami w sprawie, w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego Ł. T. (1);

d) dokonanie dowolnej, a nie swobodnej i uwzględniającej zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego oceny zabezpieczonych nagrań rozmów telefonicznych polegającej na bezpodstawnym przyjęciu, że wskazują one na sprzedaż P. G. (1) przez Ł. T. (1) amfetaminy pochodzącej od A. S. (1), podczas gdy żadne z tych nagrań nie wskazuje na osobę A. S. (1).

2.w konsekwencji obrazu ww. przepisów postępowania zarzucił – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony A. S. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 12.000 zł, które to narkotyki zakupił od nieustalonej osoby i przekazał je Ł. T. (1), celem ich dalszej odsprzedaży.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. S. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W odniesieniu do oskarżonego **M. F. (1)** wyrok został zaskarżony w zakresie ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji odnośnie czynu przypisanego oskarżonemu M. F. (1) (pkt 20 części dyspozytywnej wyroku) oraz z daleko idącej ostrożności w zakresie wymiaru kary dotyczącej oskarżonego M. F. (1) (pkt 20 części dyspozytywnej wyroku) oraz w zakresie orzeczenia środka karnego w postaci przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej dotyczącej oskarżonego M. F. (1) (pkt 20 części dyspozytywnej wyroku).

Obrońca oskarżonego zarzucił:

1.błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż M. F. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w pkt XLIII aktu oskarżenia czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku w sytuacji gdy oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, natomiast Sąd czyniąc ustalenia faktyczne w tym zakresie oparł jedynie na wyjaśnieniach i zeznaniach M. M. (3) – nieopartymi innymi dowodami.

2.obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, oraz art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego niezastosowanie, co polegało na przyjęciu przez Sąd I instancji błędnej kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu M. F. (1) czynu (pkt 20 części dyspozytywnej wyroku).

3.obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 65 § 1 k.k., poprzez jego zastosowanie w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu M. F. (1), a to pomimo braku w sprawie okoliczności dających podstawę dla stwierdzenia, że oskarżony uczynił sobie z popełnienia zarzucanego mu przestępstwa stałe źródło dochodów (pkt 20 części dyspozytywnej wyroku).

4.błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż M. F. (1), osiągnął z tytułu przypisanego mu przestępstwa opisanego w pkt 20 części dyspozytywnej wyroku korzyść majątkowa w wysokości 32.805,00 zł, co w konsekwencji, skutkowało orzeczeniem w pkt 20 wyroku na podstawie art. 45 § 1 k.k. przypadek korzyści majątkowej w w/w wysokości podczas gdy, prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, zupełnie nie pozwala na poczynienie takich ustaleń, czyniąc ustalenia te, rażąco dowolnymi, i nie znajdującymi oparcia w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym w szczególności wobec faktu, iż wartość powyższą Sąd I instancji ustalił w oparciu o notatkę urzędową funkcjonariusza policji.

5.wymierzenie oskarżonemu M. F. (1) kary niewspółmiernej, rażąco surowej, nieuwzględniającej w sposób prawidłowy okoliczności łagodzących dotyczących oskarżonego.

6.obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na wynik sprawy, a to przepisu art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w efekcie błędne ustalenie stanu faktycznego przyjętego za podstawę orzeczenia, skutkujące przypisaniem oskarżonemu M. F. (1) sprawstwa czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jak błędnym ustaleniem, że oskarżony M. F. (1) uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, co spowodowało nieprawidłowe zastosowaniem w kwalifikacji prawnej przypisanego przepisu art. 65 k.k.

7.obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na wynik sprawy, a to przepisu art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w efekcie błędne ustalenie stanu faktycznego przyjętego za podstawę orzeczenia, skutkujące przypisaniem oskarżonemu M. F. (1) obowiązku przypadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 32.805 złotych.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

1.uniewinnienie oskarżonego M. F. (1) od zarzucanego mu w pkt XLIII aktu oskarżenia czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku.

2.zmianę kwalifikacji prawnej przestępstwa przypisanego oskarżonemu M. F. (1) z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczenie obowiązku przypadku równowartości faktycznie osiągniętej korzyści majątkowej jak i zmianę kwalifikacji prawnej przestępstwa przypisanego oskarżonemu poprzez wyeliminowanie z niej przepisu art. 65 § 1 k.k. oraz zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu M. F. (1) kare pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

ewentualnie:

3.uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Wyrok został zaskarżony także w całości w odniesieniu do rozstrzygnięć odnoszących się do **W. T. (1)**. Zarzucił:

1.błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że W. T. (1) uczestniczył w obrocie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 200 gramów, na skutek odwołania się w tym zakresie wyłącznie do wyjaśnień P. G. (1), w sytuacji gdy

P. G. (1) złożył w tym zakresie wyjaśnienia lakoniczne, pozbawione jakichkolwiek szczegółów oraz odmówił odpowiedzi na pytania w tym zakresie, a dodatkowo takiemu zrzutowi przeczą okoliczności o charakterze obiektywnym.

2.obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., na skutek przeprowadzenia dowolnej, a w szczególności sprzecznej ze wskazaniami doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania, oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów i ujawnionych na ich podstawie okoliczności oraz na skutek odstąpienia od rozważenia istotnych dla tej sprawy okoliczności, przez co Sąd I instancji nie odniósł się do istotnej i przemawiającej na korzyść oskarżonego części ujawnionego materiału dowodowego oraz ujawnionych okoliczności.

3.obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. T. (1) w sposób, który nie pozwala na prześledzenie toku rozumowania Sadu, ciągu logicznego który miał doprowadzić Sąd do niekorzystnych dla oskarżonego ustaleń oraz na skutek nie rozważenia okoliczności, które przemawiały na jego korzyść. ... przepisać zarzuty z apelacji.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy przez zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. T. (1) poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Obrońca oskarżonego **S. J.** zaskarżył wyrok w całości w zakresie dotyczącym tego oskarżonego. Zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa procesowego, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to:

1.art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. przez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez:

- uznanie, że wyjaśnienia współoskarżonego M. M. (1) są wystarczającym dowodem winy oskarżonego, podczas gdy nie stanowią one dowodu pełnowartościowego, albowiem nie były złożone spontanicznie, bezinteresownie, zostały złożone w celu uzyskania łagodniejszej kary i nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym;

- uznanie za w pełni wiarygodne wyjaśnienia M. M. (1) w zakresie ilości i częstotliwości nabywanej od niego przez oskarżonego marihuany, podczas gdy wyjaśnienia współoskarżonego są pełne rozbieżności dotyczących tego, który z braci J. zamawiał i odbierał marihuanę, ile razy, jakie ilości, a w konsekwencji bezkrytyczne przyjęcie, iż oskarżony nabył od M. M. (1) co najmniej 200 gram marihuany;

- przyjęcie, iż wyjaśnienia oskarżonego S. J. nie zasługują na wiarę w zakresie ilości nabytych od M. M. (1) narkotyków, jak również sposobu i częstotliwości ich nabywania, podczas gdy w zebranych w sprawie materiale dowodowym brak jest dowodów, które podważają prezentowane przez oskarżonego stanowisko;

- przyjęcie, iż oskarżony S. J. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy nie zostało w sprawie w żaden sposób wykazane, że oskarżony miał taki zamiar oraz czy i w jakiej wysokości oskarżony ową korzyść osiągnął;

- przyjęcie, iż oskarżony S. J. nabyte od M. M. (1) narkotyki przekazywał dalej odpłatnie innym osobom, podczas gdy żaden ze zgromadzonych w sprawie dowodów na to nie wskazuje.

2.art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nierozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść oskarżonego i bezpodstawne przyjęcie, że oskarżony nabyte od M. M. (1) narkotyki „przekazywał dalej odpłatnie innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży i użycia”, „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”, podczas gdy brak w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym jakichkolwiek dowodów to potwierdzających, a zatem istniejące wątpliwości Sąd powinien rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

II. błąd w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd, polegający na przyjęciu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamię „uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających”, pomimo, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jedynie na fakt nabycia i posiadania przez skazanego środków odurzających i nie zawiera jakichkolwiek stwierdzeń w zakresie podjęcia czynności inkryminowanych jako przestępstwo uczestniczenia w obrocie z art. 56 ust. 3 cyt. ustaw, tj. dokonywania odsprzedaży lub bezpłatnego udostępniania narkotyków w ilości hurtowej dalszym odbiorcom (nie będącym konsumentami) lub chociażby ustalenia kontaktów z takimi osobami – co skutkowało dokonaniem przez Sąd I instancji błędnej konstatacji odnośnie sprawstwa i winy oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł:

1.o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu;

ewentualnie:

2.uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył :

Apelacja obrońcy oskarżonego **R. W. (1)** zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

W punkcie drugim części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku oskarżonemu R. W. (1) sąd przypisał popełnienie dwóch zbrodni kwalifikowanych z art. 55 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych w ciągu przestępstw, o którym mowa w art. 91§1k.k. Autor apelacji nie kwestionuje faktu popełnienia tych przestępstw przez oskarżonego. Ustalenia dotyczące popełnienia tych przestępstw zostały dokonane w szczególności o wyjaśnienia R. W. (1). Sąd pierwszej instancji trafnie wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowody, na których oparł swoje ustalenia(k. 4i k. 5 uzasadnienia).

Obrońca oskarżonego w zakresie zbrodni popełnionych przez R. W. (1) zarzuca obrazę prawa materialnego, a to art. 60§3k.k. poprzez nie zastosowanie wskazanego przepisu w sytuacji gdy oskarżony R. W. (1) poszedł na współpracę z organami ścigania. Prawdą jest, iż taka sytuacja miała miejsce. Jednakże nie należy tracić z pola widzenia postawy oskarżonego w toku całego postępowania, w tym w toku procesu(k. 8838). R. W. (1) nie podtrzymał wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym. W czasie przesłuchania w dniu 11.10.2011r. zmienił swoje wyjaśnienia. A przed sądem przyjął postawę milczącą. Taka postawa eliminuje możliwość zastosowania wobec oskarżonego obligatoryjnej instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary(por. postanowienia SN z 9.02.2011r. V KK 350/10, LEX nr 738406 oraz z dnia 9.07.2013r. II KK 150/13, LEX nr 1363197, a także wyrok SA we Wrocławiu z dnia 21.09.2017r., II AKa 244/17, LEX nr 2402354 oraz wyrok SA w Łodzi z dnia 28.04.2016r., II AKa 70/16, LEX nr 2278238). Sprawca, który chce skorzystać z nadzwyczajnego złagodzenia kary na mocy art. 60§3k.k., winien nie tylko ujawnić wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia, ale jest także zobowiązany do podtrzymania przed sądem, w całej rozciągłości, treść wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Postawa przyjęta przed sądem przez R. W. (1), a wcześniej w końcowej fazie śledztwa, wyklucza możliwość nadzwyczajnego złagodzenia kary temu oskarżonemu na mocy art. 60§3k.k.

W apelacji zarzucono alternatywnie, na wypadek nie podzielenia zarzutu obrazy art. 60§3k.k., obrazę art. 7k.p.k., art. 4 i 7k.p.k., a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych oraz rażącą niewspółmierność kary wymierzonej R. W. (1) za popełnione zbrodnie w ciągu przestępstw, a to z uwagi na to, iż sąd pierwszej instancji nie zastosował nadzwyczajnego złagodzenia kary w oparciu o art. 60§2k.k. Tak postawione zarzuty zasługiwały na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji nie rozważał zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec R. W. (1) w zakresie popełnionych przez niego zbrodni. Uznał, iż oskarżony z uwagi na swą postawę zasługuje jedynie na łagodniejsze potraktowanie. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy w Opolu wskazał, że „ Przy

wymiarze R. W. kar jednostkowych, zwłaszcza za czyny z pkt II i III aktu oskarżenia, jak i kar łącznych, miano także na uwadze jego postawę w pierwszej części postępowania przygotowawczego, kiedy złożył wyczerpujące i jednoznaczne wyjaśnienia obciążające D. K. (1). Nie sposób tu pominąć, że choć następnie, ale tylko w postępowaniu przygotowawczym, odwołał te wyjaśnienia, to zrobił to tylko dlatego, zdaniem Sądu, że jak już wskazano, został przez oskarżonego D. K. (1), względnie osoby działające z jego inspiracji, zastraszone. Zaś postawa R. W. (1) w trakcie rozprawy wskazuje, że dalej czuje się zastraszony, ale zarazem nie zdecydował się odwołać tych pierwszych wyjaśnień pozostawiając je do oceny Sądowi” (k. 78 uzasadnienia).

Po pierwsze Sąd Okręgowy w Opolu słusznie dał wiarę wyjaśnieniom R. W. (1), w których ten przyznał się do popełnienia zarzucanych mu zbrodni. Po wtóre sąd pierwszej instancji trafnie ocenił postawę R. W. (1) w zakresie zmiany wyjaśnień i jego postawę przed sądem. Prawidłowo ten sąd wskazał na moment zmiany wyjaśnień (opuszczenie aresztu i konfrontacja z oskarżonym D. K. (1)), a także fakty wpływające na zmianę postawy procesowej tego oskarżonego takie jak zastraszanie go, co znalazło między innymi potwierdzenie w zeznaniach A. F. (k. 9040). Po trzecie składając przyznające wyjaśnienia R. W. (1) dostarczył dowodów przeciwko sobie w zakresie przywozu marihuany z Holandii w okresie od 24 do 30 października 2010r. Po czwarte wyjaśnienia R. W. (1) stanowią podstawę ustaleń faktycznych w odniesieniu do D. K. (1). Przy wskazanych okolicznościach, zdaniem sądu odwoławczego, zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, ze względu na postawę oskarżonego, przewidziany w art. 60§2pkt2k.k. W takiej sytuacji wymiar kary R. W. (1) kary nawet w najniższym ustawowym wymiarze – kary 3 lat pozbawienia wolności – nosi cechy kary rażąco surowej.

A zatem z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny złagodził wymierzoną R. W. (1) w punkcie 2 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku karę. Podstawę wymiaru kary sąd odwoławczy uzupełnił o art. 60§2pkt2k.k. w zw. z art. 60§6pkt2k.k. W ocenie sądu odwoławczego karą współmierną z uwagi na postawę oskarżonego, jego dotychczasową niekaralność, a także zatrzymanie przy nim marihuany w dniu 26.11.2010r., jest kara roku pozbawienia wolności. Do takiej też wysokości Sąd Apelacyjny złagodził karę pozbawienia wolności wymierzoną R. W. (1) w punkcie 2 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Konsekwencją dokonanej zmiany w zakresie orzeczonej kary jest utrata mocy kary łącznej.

W zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 3 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku – zarzut IV z aktu oskarżenia – apelujący zarzucił obrazę przepisów postępowania, a to art. 4 i 7 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych. Istota sformułowanych zarzutów sprowadza się do kwestionowania wyjaśnień M. M. (2), J. D. (3) oraz P. G. (1). Sformułowane zarzuty są bezzasadne.

Wskazane dowody zostały ocenione zgodnie z regułami wskazanymi w art. 7k.p.k. Brak także podstaw do oceny, iż sąd pierwszej instancji ferując zaskarżony wyrok i oceniając zebrane w sprawie dowody dopuścił się obrazy art. 4 k.p.k., a więc wyrażonej w tym przepisie zasady obiektywizmu. Apelacja nie przedstawia argumentacji na poparcie sformułowanego zarzutu obrazy zasady obiektywizmu, a przede wszystkim nie wskazuje jakie konkretnie przepisy miałyby naruszyć sąd pierwszej instancji, których naruszenie miałyby wskazywać brak respektowania jednej z naczelnych zasad procesu karnego. Podnosząc zarzut naruszenia art. 4 k.p.k. nie jest wystarczające odwołanie się w apelacji jedynie do zasady obiektywizmu, bez podania, jakie przepisy ją konkretyzujące zostały naruszone przez sąd I instancji. Wskazać należy również, iż zasada wyrażona w art. 4 k.p.k. nie sprowadza się do obowiązku interpretowania materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jedynie na korzyść oskarżonego. Istota tej zasady sprowadza się do obiektywnej oceny wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie.

Oskarżony miał możliwość wielokrotnego złożenia wyjaśnień. Z tego prawa skorzystał. Przyznał się do posiadania narkotyków znalezionych u oskarżonego (k. 33, k. 549 tom 3, 1665 tom 9). Nie skorzystał z prawa złożenia wyjaśnień przed sądem. Wybrał prawo do milczenia. Te okoliczności dostrzegł i ocenił sąd pierwszej instancji (k. 46-52 uzasadnienia).

Zasadnie sąd pierwszej instancji, dokonując ustaleń faktycznych, oparł się na wyjaśnieniach J. D. (3), M. M. (2) i P. G. (1).

J. D. (3) przyznała, że w okresie od września do października 2009r. kupiła 4 razy po 50 gramów amfetaminy od R. W. (1) płacąc za 1 gram amfetaminy po 15 złotych. Kupiła 200 gramów amfetaminy za łączną kwotę 3000 złotych(k. 1579v. tom 8 w zw. z k. 9228 tom 47). Podała również, iż kupiła od M. M. (2) 125 gramów amfetaminy płacąc 3375 złotych(k. 1580). Wymieniona wskazała także, iż nikt na niej nie wymuszał tych wyjaśnień(k. 1584). Swoje wyjaśnienia J. D. podtrzymała w czasie konfrontacji z M. M. (2), który przyznał, iż nabywał też u R. ps. (...) marihuanę i amfetaminę. Za 1 gram amfetaminy płacił 18 złotych a za gram marihuany płacił 19 złotych. Kupił ze cztery razy marihuanę po 50 gramów. Transakcje miały miejsce od lutego do wakacji 2010r.(k. 1586).

W toku postępowania przygotowawczego M. M. (2) wskazał, iż od (...) kupował także z J. D. (3) amfetaminę. Było to ze 2-3 razy. Brał tylko od (...). Wskazał również komu dalej sprzedawali narkotyki(k. 1590).

Z powyższego wynika, iż J. D. (3) kupiła u R. W. (1) 200 gramów amfetaminy łącznej wartości 3000złoty, a M. M. (2) nabył 200 gramów marihuany po 19 złotych za gram, a więc łącznej wartości 3800 złotych oraz 125 gramów marihuany po 18 złotych za gram, a więc łącznej wartości 2250 złotych.

Faktem jest, iż M. M. (2) przed sądem złożył odmienne zeznania(k. 9091-9092). Podał, że w prokuraturze skłamał. Te zeznania zasługiwały na krytyczną ocenę. Zważyć należy na postawę J. D. (3) oraz P. G. (1). Postawa zaprezentowana przez M. M. (2) przed sądem to jedynie wyraz źle pojętej solidarności z R. W. (1).

Z kolei P. G. (1) przyznał, że raz na przełomie 2009r. i 2010r. kupił od R. W. (1) 0,5 kg lub kilogram amfetaminy w cenie 8500 złotych za kilogram(k. 2243 tom 12). Składając wyjaśnienia przed sądem P. G. (1) konsekwentnie podtrzymał swoje wyjaśnienia dotyczące R. W. (1)(k. 8817-8821).

Przytoczone dowody upoważniają do krytycznej oceny zarzutów postawionych w apelacji obrońcy oskarżonego R. W. (1) w zakresie przestępstwa przypisanego oskarżonemu w punkcie 3 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Za trafnością tej oceny przemawiają także wyniki przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego.

W dniu 26 listopada 2010r. w miejscu zamieszkania R. W. (1) dokonano przeszukania(k. 6-12 i k. 13-18). W czasie przeszukania zabezpieczono podzielone na mniejsze porcje 1006,228 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 8553 złote, 33,651 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 505 zł i 1,826 grama haszyszu o wartości nie mniejszej niż 73 złote, a także dwie wagi elektroniczne oraz pieniądze w kwocie 790 złotych oraz 40 euro(k. 19-22 protokoły użycia testera narkotykowego, k. 28 notatka dotycząca cen rynkowych narkotyków, k. 540-545 tom 3 opinia z przeprowadzonych badań chemicznych).

Jedynie zastrzeżenia jakie nasuwają powyższe ustalenia to zaniżona wartość ujawnionych narkotyków. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji wskazał, iż podstawę ustaleń w zakresie narkotyków stanowią wyjaśnienia oskarżonych(k. 46 uzasadnienia). Opierając się na notatce służbowej (k. 28) Sąd Okręgowy przyjął, że w okresie objętym zarzutami 1 gram marihuany kosztował 30 złotych, 1 gram amfetaminy kosztował 30 złotych i jeden gram haszyszu kosztował 40 złotych(k. 31-32 uzasadnienia). Z przyjętych przez sąd wartości, w ślad za aktem oskarżenia, wynika że 1 gram amfetaminy został wyceniony na 8,50 zł(8553 zł dzielone na 1006,228), 1 gram marihuany sąd wycenił na 15 złotych(505zł dzielone na 33,651) i wartość rynkową 1 grama haszyszu sąd ustalił na 40 zł.

Czyn przypisany oskarżonemu R. W. (1) w punkcie 3 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku został zakwalifikowany z art. 56ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12k.k. i art. 65§1k.k Zgodnie z tym przepisem „ Kto, wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie, jeżeli przedmiotem czynu jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12. Wskazany przepis w przytoczonym brzmieniu obowiązuje od 9 grudnia 2011 r./ por. Dz. U. Nr 117, poz. 678/. Przed tą datą treść wskazanego przepisu różniła się jedynie sankcją. Art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 01.04.2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych ustaw zastąpił sankcję „ podlega

grzywnie i karze pozbawienia wolności do 10 lat” wskazaną wyżej sankcją. W myśl przepisu art. 4§1k.k. „Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy”. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 lipca 2007 r. o sygn. II KO 1/04, LEX nr 121666 wyraził pogląd, że „Reguła zawarta w art. 4 § 1 k.k., nakazująca stosować ustawę względniejszą dla sprawcy niż ta, która obowiązuje w czasie orzekania, ma zastosowanie nie tylko do sytuacji, w której ustawa względniejsza obowiązywała w czasie popełnienia przypisanego sprawcy przestępstwa, ale także do sytuacji, w której w okresie pomiędzy chwilą popełnienia przestępstwa a chwilą orzekania obowiązywała, choćby przez krótki okres, taka ustawa względniejsza (przez pojęcie "ustawa" należy rozumieć cały stan prawny obowiązujący w czasie między popełnieniem czynu a wyrokowaniem)”. Ocena względności ustaw dokonana w ramach stosowania art. 4 § 1 k.k. nie może jednak ograniczać się do prostego zestawienia wysokości sankcji zawartych w porównywanych przepisach, lecz wymaga analizy wszystkich prawnokarnych skutków wynikających dla oskarżonego z zastosowania ustawy nowej albo obowiązującej poprzednio/ por. wyrok SA we Wrocławiu z 26 września o sygn. akt II A Ka 266/12, LEX nr 1220381/. Zagadnienie względności ustaw ma zastosowanie do konkretnego czynu. Stąd też rozważenia wymaga, którą z ustaw zastosować w odniesieniu do oskarżonego w zakresie drugiego z przypisanych mu czynów(punkt 3 części rozstrzygającej).

Przypisane oskarżonemu przestępstwo w punkcie 3 części rozstrzygającej zostało zakwalifikowane z art.56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i sąd wymierzył za to przestępstwo karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że skoro sąd pierwszej instancji orzekł karę, którą mógł wymierzyć w granicach poprzedniej sankcji przewidzianej w przepisach jak i w granicach sankcji obowiązującej w czasie orzekania to prawidłowym jest zastosowanie ustawy obowiązującej w czasie orzekania. Tym bardziej, że pozostałe konsekwencje skazania są identyczne pod rządami „ starej” ustawy jak i ustawy „ nowej”. Kara wymierzona przez sąd za to przestępstwo właściwie uwzględnia stopień bezprawia.

Wskazać należy również, iż pod rządami obu ustaw amfetamina, marihuana i haszysz są wymienione w załącznikach dotyczących wykazu substancji psychotropowych w grupie II-P oraz w wykazie środków odurzających grupy I-N.

R. W. (1) w sprawie niniejszej został skazany za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1k.k. popełniony w warunkach art. 12k.k. polegający na uczestniczeniu w obrocie znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowej. Uczestniczenie w obrocie w danym wypadku należy rozumieć jako korelat wprowadzania do obrotu. Jest to zatem przyjęcie w jakiegokolwiek formie, odpłatnie lub nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem w celu dalszego przekazania kolejnej osobie (podobnie SN w postanowieniu z dnia 18.11.2015r. o sygn. VKK 341/15, LEX nr 1923856).

Oskarżonemu przypisano uczestniczenie w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej oraz środków odurzających. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 września 2009 r. – I KZP 10/09 – wyjaśnił „Jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, bo jest to „znaczna ilość” w rozumieniu tej ustawy – OSNKW 2009/10/84. Kilkudziesięciu to tyle co kilka dziesiątek. Odwołując się do Małego Słownika Języka Polskiego pod red. Stanisława Skorupki, PWN, Warszawa 1969 s. 273 „kilka” to poniżej dziesięć. A więc kilka mieści się w przedziale od 2 do 9. Stąd też kilkudziesięciu to tyle co kilka dziesiąt. A zatem nie mniej niż dwudziestu. W realiach ocenianej sprawy nie może budzić wątpliwości, iż wartości ustalone przez sąd to znaczna ilość, o której mowa w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Odwołując się do wyjaśnień M. M. (2)(k. 1590) wskazać należy, iż jedna porcja konsumpcyjna amfetaminy to 0,5 grama.

Nie budzi również wątpliwości prawidłowość powołania w kwalifikacji prawnej art. 12k.k. Zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uznaje się za „jeden czyn zabroniony”. Innymi słowy, ustawodawca przesądził, że przy spełnieniu pewnych warunków wiele zachowań stanowi jednorazowe wypełnienie znamion jakiegoś typu czynu zabronionego. Art. 12

k.k. zawiera ustawowe określenie kryteriów tzw. czynu ciągłego. Zastosowanie art. 12 k.k. uzależnione jest z jednej strony od przesłanki podmiotowej (subiektywnej) w postaci „z góry przyjętego zamiaru”, z drugiej – od przesłanek przedmiotowych, takich jak „krótkie odstępy czasu” oraz tożsamości pokrzywdzonego, jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste.

Warunek podmiotowy w postaci „z góry powziętego zamiaru” należy rozumieć zgodnie ze znaczeniem słowa „zamiar” nadanym mu przez art. 9 § 1 k.k.

Brzmienie art. 12 k.k. przesądza o tym, że czyn ciągle charakteryzuje się jednym zamiarem (tym samym, a nie takim samym) obejmującym wszystkie elementy składowe. Nie spełnia kryteriów czynu ciągłego przypadek, w którym poszczególne zachowania sprawcy nie zostały objęte jednym z góry powziętym zamiarem lecz zostały dokonane z identycznym zamiarem, takim samym w odniesieniu do każdego zachowania lecz nieistniejącym z góry, a pojawiającym się sukcesywnie przy podejmowaniu każdego kolejnego zachowania (por. wyrok SN z 26.03.1999 r. sygn. akt IV KKN 28/99 – LEX). W realiach ocenianej sprawy należy podnieść, iż R. W. (1) w krótkich odstępach czasu zbywał znaczne ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowej, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Były to działania wielokrotne, rozciągnięte w czasie i regularne. Oskarżony uczynił sobie ze swej działalności stałe źródło dochodów. Te okoliczności w pełni przemawiają za kwalifikacją z art. 12 k.k.

Kryteria obiektywne pozwalają ocenić, iż oskarżony uczestnicząc w obrocie środków odurzających i substancji psychotropowej uczynił sobie z tej działalności stałe źródło dochodu. Do takiej oceny upoważnia : niemal roczny okres działalności, znaczna łączna ilość sprzedanych narkotyków, duża jednorazowa ilość zbywanego narkotyku, regularność oraz znaczna wartość pieniędzy otrzymywanych za narkotyki. Także ilość narkotyków zabezpieczona u oskarżonego upoważnia do oceny, iż te narkotyki były przeznaczone do dalszego wprowadzenia do obrotu, a ustalona wartość tych narkotyków wskazuje, że zbywanie narkotyków celem wprowadzenia do dalszego obrotu stanowiło dla oskarżonego stałe źródło dochodu.

Jak wskazano już wyżej, sąd odwoławczy stosując nadzwyczajne złagodzenie kary, obniżył oskarżonemu karę pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie 2 części dyspozytywnej skarżonego wyroku do wysokości minimalnej. Kara wymierzona R. W. w punkcie 3 części dyspozytywnej nie nosi cech kary rażąco surowej. A tylko w przypadku uznania kara za rażąco surową sąd odwoławczy jest władny zmienić karę. O rażącej niewspółmierności kary w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. można mówić tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć wpływ na wymiar kary, można by przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, która byłaby prawidłowa w świetle dyrektyw art. 53 k.k./ tak SN w wyroku z dnia 13.04.2000 r., WA 5/00 – LEX/. Kara rażąco niewspółmierna to kara, która w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Pojęcie "rażącej niewspółmierności" zostało sprecyzowane w praktyce jako różnica "wyraźna", "bijąca w oczy" czy "oślepiająca". A zatem jak trafnie podnosi się w orzecznictwie zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym wypadku, w którym jest możliwa wedle własnej oceny sądu odwoławczego, lecz wtedy tylko, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy pomiędzy nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej, rażącej, wręcz "bijącej w oczy" (wyrok SN z dnia 2 lutego 1995 roku - KZS 4/96 poz. 42), a więc nie w razie różnicy niewielkiej, nieznaczającej. Sąd Apelacyjny przyjmuje domniemanie słuszności wyroków I instancji, to jest odmawia im swej aprobaty jedynie w razie stwierdzenia, że są (mogą być) niesprawiedliwe/ tak też SA w Krakowie w wyroku z 21.09.2000 r., II AKa 154/00, KZS 2000/10/37/. Powyższa sytuacja nie ma miejsca w odniesieniu do kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu. Brak jakichkolwiek podstaw do oceny, że kary wymierzone oskarżonemu są niesprawiedliwe. Kary pozbawienia wolności jak i kary grzywny uwzględniają społeczną szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu oraz korzyści jakie osiągnął oraz zamierzał osiągnąć z popełnianych przestępstw.

Kara łączna została ukształtowana w oparciu o zasadę absorpcji. Tak orzekając sąd odwoławczy kierował się treścią art. 85ak.k. W przekonaniu Sądu Apelacyjnego tak ukształtowana kara łączna uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec skazanego oraz uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy kształtowaniu kary łącznej istotną okolicznością jest postawa oskarżonego w zakresie

przypisanych mu zbrodni. To właśnie popełnione zbrodnie miały decydujący wpływ na stopień ocenianego bezprawia popełnionego przez oskarżonego. Wymierzona za te zbrodnie kara musiała w istotny sposób wpłynąć na kształt kary łącznej. Te okoliczności zdecydowały o ukształtowaniu kary łącznej pozbawienia wolności, jak już wskazano wyżej, w oparciu o zasadę absorpcji.

Kara grzywny uwzględnia korzyści jakie oskarżony zamierzał odnieść z popełnionych przestępstw, a także jego sytuację materialną(k. 32 uzasadnienia skarżonego wyroku), która uzasadniała ustalenie stawki dziennej grzywny w minimalnej wysokości.

Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że podlegająca przepadkowi korzyść majątkowa, którą oskarżony osiągnął z popełnienia przypisanych mu przestępstw, w rozumieniu art.45§1k.k., to nie osiągnięty przez niego zarobek łączący się z pomniejszeniem przysporzenia majątku o koszty jego uzyskania, a ekwiwalent wyrażony pieniędzmi, odpowiadający kwocie, rzeczy lub prawu uzyskanych ze zbycia, precyzyjnie określonego w przypisanym mu czynnie, środka odurzającego lub psychotropowego/ tak też SA w Katowicach w wyroku z 24.01.2007 r. II AKa 420/06 oraz SA w Krakowie w wyroku z 24.01.2008 II AKa 255/07 – LEX/.

Za trafne rozstrzygnięcie sąd odwoławczy uznał również orzeczenie nawiązek. Obie nawiązki zostały orzeczone w dolnych granicach. Te środki kompensacyjne podlegają odrębnemu wykonaniu.

Oskarżony był tymczasowo aresztowany w sprawie od 26.11.2010r.(k. 27) do 22.04.2011r.(k. 1229), stąd też ten okres z mocy art. 63§1k.k. podlegał zaliczeniu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Kierując się treścią art. 70 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sąd pierwszej instancji orzekł od R. W. (1) przypadek przedmiotu przestępstwa w postaci zabezpieczonych narkotyków oraz przypadek przedmiotów i narzędzi, które służyły do popełniania przestępstw(k. 738-790, k. 794-797 – tom 4).

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 5 oraz art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Apelacja obrońcy oskarżonego **D. K. (1)** zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Autor apelacji zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie przypisanych oskarżonemu przestępstw. W punkcie 7 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku D. K. (1) sąd pierwszej instancji przypisał popełnienie dwóch zbrodni w ciągu, o którym mowa w art. 91§1k.k. Z ustaleń wynika, iż tych zbrodni D. K. (1) dopuścił się wspólnie z R. W. (1) oraz inną osobą. Podstawę ustaleń w tym zakresie stanowią wyjaśnienia R. W. (1), którym sąd pierwszej instancji dał wiarę w zakresie w jakim ten przyznał się(por. k. 1081-1083 i k. 1109-1111, k. 1554). W czasie przesłuchania (k. 1226) R. W. (1) wskazał na tablicy poglądowej na podobiznę D. K. (1) podając, iż jest to ta osoba, na zlecenie której przywoził dwa razy narkotyki z Holandii. W czasie przesłuchania w dniu 7 kwietnia 2011r.(k. 5996-5997 tom 30) R. W. (1) odniósł się do nagranych rozmów i wskazał, iż jego rozmówcą był D. dla którego przywiózł narkotyki. Sąd pierwszej instancji jak i sąd odwoławczy dostrzegł zmianę postawy R. W. (1) w czasie kolejnego przesłuchania(k. 2056) oraz w czasie konfrontacji z D. K. (1)(k. 2058-2059). Zmiana wyjaśnień przez R. W. (1) została prawidłowo oceniona przez sąd pierwszej instancji. Istotna jest postawa tego oskarżonego przed sądem, gdzie wybrał prawo do milczenia, nie odwołał jednak obciążających wyjaśnień D. K.. Wyjaśnienia R. W. (1), w których opisał proceder związany z przewozem narkotyków z Holandii znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach P. G. (1)(k. 2237-2242, k. 2264-2272, k. 3488-3491 i k. 6163). P. G. (1) wyjaśnił, że od K. dowiedział się, że dla niego wozi narkotyki R. W. (1)(k. 2243). Wyjaśnił również, iż K. mówił mu, że to on wyłożył pieniądze na towar – marihuanę którą zatrzymała u W. policja – mówił że popłynął na

100 000 złotych(k. 3490). Także Ł. T. (1)(k. 6074) podał „... o tym, że W. wozi z Holandii towar dla K. wiedziały całe S.”. Wyjaśnienia R. W. znajdują również potwierdzenie w wyjaśnieniach M. M. (1)(k. 2796). Zważyć również należy, iż wyjaśnienia obciążające złożone przez R. W. znalazły potwierdzenie w dowodach z dokumentów (k. 741 i k. 1130) potwierdzających jego wyjazd do Holandii.

W konfrontacji z powyższymi dowodami sąd pierwszej instancji właściwie ocenił wyjaśnienia D. K., w których podał, że udzielił R. W. jedynie pożyczki na zakup potrzebnych dla R. W. maszyn(k. 8838-8841). Brak podstaw do przyjęcia, jak zarzuca apelujący, aby wskazane dowody zostały ocenione z naruszeniem reguł wskazanych w art. 7k.p.k.

Podstawę ustaleń w zakresie przestępstwa przypisanego D. K. (1) w punkcie 6 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku stanowią wyjaśnienia P. G. (1), M. M. (1), Ł. T. (1) oraz zeznania M. K., a także częściowo wyjaśnienia D. K. (1). Oskarżony podał, iż sprzedawał amfetaminę P. G. (1). Sprzedał 6-7 razy po 0,5kg, a zdarzało się że i po kilogramie. Także sprzedawał marihuanę M. M. (1) około 7-8 razy po 200-250 gramów(k. 8838-8841).

M. M. (1) podał, iż raz sprzedał D. K. (1) 0,5kg marihuany. Także kupował od D. K. marihuanę(k. 556). Wyjaśnił również, iż sprzedał D. K. 0,5kg marihuany za 7500 złotych. Kupił też od D. K. 0,5 kg marihuany za 7500 złotych, którą następnie sprzedał M. K., za 8500 złotych(k. 303). W kolejnych wyjaśnieniach M. M. (1) wskazał, że kupił od D. K. do jesieni 2010r. nie mniej niż 1200 gramów marihuany po 7500 złotych za 500 gramów.

Wyjaśnienia M. M. (1) w zakresie zakupu marihuany potwierdza w swych wyjaśnieniach M. K.(k. 1737).

P. G. (1) wyjaśnił, iż poznał D. K. (1) wiosną 2010r. i brał od niego amfetaminę do czasu kiedy jeden z kurierów K. został zatrzymany. Kupował od niego amfetaminę po 1 kilogramie ale zdarzało się, że brał po 0,5kilogramam amfetaminy. Takie transakcje były co tydzień, dwa lub trzy tygodnie. Płacił 8500 złotych za kilogram. Łącznie kupił 5 kilogramów dobrej amfetaminy(k. 2241-2242). P. G. (1) wyjaśnił również, iż D. K. sprzedawał marihuanę E. G. (1). D. K. zapewniał go, iż on(P.G.) jest jedynym odbiorcą amfetaminy(k. 4116).

Z wyjaśnień Ł. T. (1) wynika, iż sprzedał D. K. (1) 1 kilogram amfetaminy za 6000 złotych. Biorąc amfetaminę od Ł. T. (1) D. K. (1) powiedział mu, że jak tej amfetaminy nie weźmie P. G. (1) to on zwróci tą amfetaminę Ł. T. (1). Amfetaminy nie zwrócił. Przyniósł mu 6000 złotych(k. 2054). Te wyjaśnienia potwierdza P. G. (1) (k. 2239). Wyjaśnił on, że „ Pamiętam taką sytuację, już w 2011r. , Ł. T. (1) oferował mi amfetaminę w ilości 1 kilograma, była to mokra amfetamina od (...), ale ja jej nie chciałem wziąć bo ona była kiepska jakościowo. Wiem, że tą amfetaminę Ł. T. (1) sprzedał D. K. (1). On najpierw mi o tym mówił, a potem było tak, że ja ten sam kilogram kupiłem od D. K. (1) nie wiedząc, że to ten sam towar bo K. nie mówił skąd tą amfetaminę kupił i ja dopiero później od T. dowiedziałem się, że to ten sam towar”.

Wskazano już wyżej, iż marihuanę od D. K. (1) nabywał między innymi E. G. (1). Wynika to z wyjaśnień P. G. (1). Ilość nabytej marihuany sąd ustalił w oparciu o zarejestrowane rozmowy telefoniczne(k. 5573-5603). W czasie tych rozmów wymieniane były różne ilości. Sąd przyjął wartość minimalną opierając się na rozmowach telefonicznych między D. K. a E. G. z dnia 25.11.2010r.(k. 5573).

Przytoczone dowody pozwalają ustalić, iż D. K. (1) sprzedał P. G. (1) 5 kilogramów amfetaminy po 8500 złotych za 1 kilogram, co daje kwotę 42 500 złotych oraz 1 kilogram amfetaminy za 6500 złotych. M. M. (1) kupił od D. K. (1) nie mniej niż 1400 gramów marihuany. Tak ustalona ilość wynika z wyjaśnień D. K. wyżej już przytoczonych. M. M. kupował marihuanę po 15 złotych za 1 gram. A więc nabył marihuanę za 21 000 złotych. Wskazano już wyżej, iż minimalna ilość marihuany zakupionej przez E. G. (1) u D. K. (1) to 345 gramów po 15 złotych za gram co daje kwotę 5175złotych.

Z wyjaśnień M. M. wynika również, iż sprzedał on D. K. 500 gramów marihuany. Także Ł. T. (1) wskazał, że sprzedał on D. K. 1000 gramów amfetaminy. Z kolei z wyjaśnień R. W. wynika, iż z Holandii dostarczył D. K. 2000 gramów marihuany wartości 30 000 złotych.

A zatem skoro D. K. sprzedał 6000 gramów amfetaminy to logicznym jest, iż 5000 gramów amfetaminy nabył od bliżej nieustalonych osób. Także logicznym jest, iż skoro ustalono, że D. K. nabył łącznie 2500 gramów marihuany, z czego sprzedał nie mniej niż 1745 gramów marihuany (E. G. i M. M.), to pozostałą ilość 755 gramów przekazał innym osobom w celu ich dalszego obrotu. Na takie ustalenia pozwalają wyjaśnienia P. G. (1), który podał, że D. K. sprzedawał marihuanę także innym osobom.

Ocena wskazanych wyżej dowodów, wbrew zarzutom zawartym w apelacji, nie budzi wątpliwości. Jest zgodna z regułami określonymi treścią art. 7 k.p.k.

Brak podstaw do kwestionowania kwalifikacji prawnej czynu przypisanemu oskarżonemu w punkcie 6 części dyspozytywnej skarżonego wyroku, w tym kwestionowania uczynienia sobie przez oskarżonego z przestępczego procederu stałego źródła dochodu. Oskarżonemu przypisano uczestniczenie w obrocie znacznej ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowej. Wyjaśnienia wyżej wymienionych wskazują, iż D. K. miał świadomość, iż zbywał narkotyki w celu dalszej ich sprzedaży. Do takiego wniosku upoważnia również łączna ilość sprzedanych narkotyków, jednorazowa ilość sprzedawanych narkotyków, częstotliwość sprzedaży, określony krąg odbiorców. Dla uniknięcia zbędnego powtarzania przytoczonych już argumentów wskazuje się, iż w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego D. K. pełne odniesienie co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 6 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, uczynienia sobie przez oskarżonego stałego źródła dochodu z przestępczego procederu, działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przypadku oraz nawiązek jak i oceny względności ustaw mają pełne odniesienie rozważania zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1).

Konsekwencją zmiany ustaleń faktycznych, na korzyść oskarżonego, w zakresie przestępstwa przypisanego oskarżonemu D. K. (1) w punkcie 6 części dyspozytywnej skarżonego wyroku jest obniżenie wymierzonych temu oskarżonemu kar za popełnione przestępstwo. Sąd odwoławczy podziela wskazane przez sąd pierwszej instancji okoliczności, które należało wziąć pod uwagę przy wymiarze kar jednostkowych oskarżonemu. Istotne dla wymiaru kar jednostkowych są również ilości przemycanych narkotyków oraz wprowadzanych do obrotu, wysokość korzyści jaką oskarżony zamierzał osiągnąć z popełnionych przestępstw oraz okres działalności przestępczej oskarżonego.

Zgodnie z art. 33§3k.k. ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Wskazane okoliczności sąd pierwszej instancji ustalił (str. 32 uzasadnienia). Ustalone okoliczności nie uzasadniają przyjęcie stawki dziennej grzywny w kwocie 70 złotych. W ocenie sądu odwoławczego, ustalone przez Sąd Okręgowy okoliczności, o których mowa w art. 33§3k.k., nakazywały obniżenie stawki dziennej grzywny do wysokości zbliżonej do minimalnej.

Wymierzając oskarżonemu karę łączną sąd odwoławczy kierował się przesłankami wskazanymi w art. 85ak.k. Istotny jest również bliski związek podmiotowo - przedmiotowy między przestępstwami. W ocenie sądu odwoławczego wskazane okoliczności przemawiały za wymierzeniem oskarżonemu D. K. (1) kar łącznych w oparciu o zasadę absorpcji.

D. K. (1) był tymczasowo aresztowany w sprawie od 19.04.2011r. (k. 1132) do 06.12.2011r. (k. 2437) oraz przebywał w zakładzie leczniczym na obserwacji psychiatrycznej od 10.08.2015r. do 28.08.2015r. (k. 8761). Stąd też ten okres podlegał zaliczeniu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia oraz orzeczenia o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadniają przepisy wskazane w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1).

Apelacja obrońcy oskarżonego **M. F. (1)** zasługiwała na uwzględnienie, a to w zakresie wysokości orzeczonej równowartości korzyści majątkowej pochodzącej z popełnionego przestępstwa oraz w zakresie ustaleń dotyczących narkotyków w obrocie których uczestniczył oskarżony.

Oskarżony M. F. (1) został uznany winnym popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w punkcie XLIII aktu oskarżenia - punkt 20 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, a polegającego na uczestnictwie w obrocie znaczną ilością

środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniejszej niż 1350 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 22 950 złotych, nie mniej niż 450 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 7875 złotych i nie mniej niż 18 gramów kokainy wartości nie mniejszej niż 1980 złotych. Przepięstwo popełnione przez M. F. (1) zostało zakwalifikowane z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1k.k.

W apelacji postawiono zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, a także zakwestionowano wysokość orzeczonej kary oraz orzeczenie środka karnego. W uzasadnieniu stawianego zarzutu podniesiono, iż oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, a sąd oparł się na wyjaśnieniach i zeznaniach M. M. (1), które nie zostały poparte innymi dowodami. Apelujący zarzucił także błędną ocenę dowodów, obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz obrazę art. 65§1k.k. Podniesiono także obrazę art. 424§1pkt 1 i 2 k.p.k., dowodząc iż uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało sporządzone z obrazą wskazanego przepisu.

Zasadniczym dowodem, który pozwolił ustalić przestępczą działalność M. F. (1) są wyjaśnienia, a następnie zeznania M. M. (1). Ten dowód, jak i pozostałe dowody dotyczące M. F. (1), w tym jego wyjaśnienia, zostały ocenione zgodnie z wymogami art. 7k.p.k.

M. M. (1) wyjaśnił, iż od M. F. (1) kupował narkotyki od września do grudnia 2010r. Kupował od niego marihuanę, amfetaminę oraz niewielkie ilości kokainy. Wskazał, że kupił od M. F. (1) marihuanę w ilościach 50-100 gramów jednorazowo(k. 557). W kolejnym przesłuchaniu M. M. (1) wyjaśnił, że za marihuanę płacił 850 złotych za 50 gramów(k. 2796). Na ilość nabytych narkotyków przez M. M. (1) od M. F. (1) wskazują wyjaśnienia M. M. (1) złożone w związku z odtwarzaniem zarejestrowanych rozmów telefonicznych(k. 5903-5918, k. 5930-5956,k.5961-5992),a w szczególności(k.5941,5945,5946,5950,5954,5963,5964,5965,5969).

Z powyższych wyjaśnień wynika, że M. M. (1) nabył od M. F. (1) 1150 gramów marihuany płacąc po 850 złotych za 50 gramów. Tak więc 1 gram marihuany kosztował 17złoty(100 gramów kosztowało 1700złoty). A zatem mnożąc 1150 gramów marihuany przez 17 złotych daje sumę 19 500 złotych. Przytoczone wyjaśnienia pozwalają ustalić, iż M. M. (1) nabył u M. F. (1) 100 gramów amfetaminy. M. M. (1) wskazał, że za 50 gramów amfetaminy płacił 2000zł, a więc 100 gramów amfetaminy nabył za 4000 złotych. Otrzymał 50 gramów amfetaminy za darmo. Analiza wyjaśnień M. M. (1) wskazuje, iż kupił on także od M. F. (1) 15 gramów kokainy w cenie po 110 złotych(łącznie 1650zł), z czego nie mniej niż 3 gramy sprzedał D. T.(k. 2796). W czasie składania wyjaśnień w związku z odtwarzanymi M. M. (1) zarejestrowanymi rozmowami podał on również, iż nabył 3 gramy kokainy w cenie po 100 złotych za gram(łącznie 300 zł). Tak więc sumując powyższe wartości wskazać należy, iż M. F. (1) sprzedał M. M. (1) narkotyki łącznej wartości 25 450 złotych. M. M. (1) wyjaśnił również, iż sprzedał M. F. (1) 200 gramów marihuany za 1900złoty(k. 5965). Analiza powyższa nakazywała korektę zaskarżonego wyroku w zakresie ustalonej równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa.

Oceniając wyjaśnienia M. M. (1) wskazać należy, iż jest on konsekwentny w swych wyjaśnieniach(k. 8596). Także słuchany w charakterze świadka złożył konsekwentne zeznania(k. 9276). Taka postawa uzasadniała nadanie waloru wiarygodności wypowiedziom M. M. (1). Zważyć należy, iż M. M. (1) obciążając innych w sprawie obciążał także siebie. Nie można również przy ocenie wypowiedzi M. M. (1) tracić z pola widzenia okoliczności, iż M. M. (1) obciążał swymi wyjaśnieniami nie tylko M. F. (1) ale również inne osoby, które potwierdziły jego wyjaśnienia. W tym zakresie wypowiedział się już sąd odwoławczy w związku z apelacją D. K. (4). Nie można również nie zauważyć, iż wyjaśnienia M. M. (1) złożone w odniesieniu do M. F. (1) znalazły częściowe potwierdzenie w wyjaśnieniach D. T.(k. 2959) oraz T. K. (2) (k. 4937).

W konfrontacji z powyższymi dowodami na krytyczną ocenę zasługiwały wyjaśnienia M. F. (1)(k. 8858), który konsekwentnie negował popełnienie zarzucanego mu przestępstwa.

W związku z powyższym brak było podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych w apelacji. Korekty wymagał wyrok jedynie w zakresie ilości narkotyków, w wprowadzeniu do obrotu, których uczestniczył M. F. (1). Logicznym przy tym jest, iż skoro oskarżony przekazywał narkotyki w kilkunastu transakcjach, to wcześniej te narkotyki nabył od

nieustalonej osoby lub osób. Ilość zbywanych narkotyków, w tym jednorazowa ilość zbywanych narkotyków wskazuje, iż były one przeznaczone do dalszej sprzedaży, a nie konsumpcji przez nabywcę. Potwierdza to w swych wyjaśnieniach M. M. (1).

Prawidłowe są również ustalenia sądu pierwszej instancji w zakresie wskazującym, iż M. F. (1) uczynił sobie z przestępczego procederu stałe źródło dochodu. Trafna też jest ocena prawna przestępstwa popełnionego przez oskarżonego. Dla uniknięcia zbędnego powtarzania przytoczonych już argumentów wskazuje się, iż w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego M. F. pełne odniesienie co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 20 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, uczynienia sobie przez oskarżonego stałego źródła dochodu z przestępczego procederu, działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przepadku oraz nawiązki jak i oceny względności ustaw mają pełne odniesienie rozważania zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1).

Sąd odwoławczy podziela ustalenia sądu pierwszej instancji dotyczące wymiaru kar. Oceniając wymierzone kary, sąd odwoławczy nie znajduje argumentów, które wskazywałyby, iż orzeczone kary cechuje rażąca surowość. W tym zakresie do apelacji M. F. (1) ma odniesienie także stanowisko sądu odwoławczego sformułowane w związku z apelacją R. W. (1). Istotne dla wysokości orzeczonych kar są ilość narkotyków, w obrocie których uczestniczył oskarżony, czas przestępczej działalności, świadczący o tym iż zachowanie nie miało charakteru incydentalnego oraz spodziewane korzyści jakie oskarżony zamierzał osiągnąć z przestępczego procederu.

W apelacji postawiono również zarzut obrazy art. 424§1k.p.k. Mimo pewnych niedoskonałości uzasadnienie zaskarżonego wyroku, zasadniczo nie odbiegało od standardów wyznaczonych przepisem art. 424 §1 k.p.k. i pozwalało na przeprowadzenie kontroli instancyjnej wyroku.

Zgodnie z przepisem art. 424 § 1 k.p.k. uzasadnienie wyroku powinno zawierać zwięzłe wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Uzasadnienie jest swego rodzaju sprawozdaniem, nawiązującym do przebiegu rozprawy i narady nad wyrokiem, jednak powstającym już po jego ogłoszeniu, to trudno przyjąć, że uzasadnienie może mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, a nie odwrotnie, że treść rozstrzygnięcia winna kształtować treść uzasadnienia.

W doktrynie i orzecznictwie zwracano uwagę na to, że niespełnienie wymagań ustawowych w zakresie uzasadnienia nie może być utożsamiane z wadliwością samego rozstrzygnięcia, gdyż naruszenie przepisu art. 424 k.p.k. nie ma wpływu na treść wyroku bowiem dochodzi do niego już po jego wydaniu (R.A. Stefański [w:] J. Bratoszewski, L. Gadrocki, Z. Gostyński, S.M. Przyjemski, R.A. Stefański, S. Zabłocki – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, tom II, Dom Wydawniczy ABC 1998r., s. 390 oraz P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek – Kodeks postępowania karnego. Tom II, Komentarz do art. 297-467, wyd. 3, Warszawa 2007, s. 582; a także wyrok SN z dnia 10 lutego 1984r. sygn IV KR –261/83 – OSNPG 1984, nr 7-8, poz. 85). Do uchylecia wyroku może prowadzić tylko i wyłącznie taka wadliwość uzasadnienia, ze względu na którą sąd odwoławczy nie może w sposób merytoryczny ustosunkować się do zarzutów i wniosków środka odwoławczego (por. wyrok SN z dnia 7 października 1983r. sygn. Rw – 7976/83 – OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 58).

Właśnie taki stosunek do wadliwości uzasadnienia wyroku jest dostrzegany także w orzecznictwie sądów apelacyjnych. Jako przykład niech posłuży wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 lutego 2004r., sygn. II AKa – 413/03: „Znaczenie uzasadnienia wyroku, które stanowi całość z dyspozytywną częścią orzeczenia, nie może poddawać w wątpliwość tezy, iż o trafności rozstrzygnięcia nie decyduje uzasadnienie, lecz materiał dowodowy stanowiący jego podstawę. Uzasadnienie w ramach kontroli odwoławczej stanowi jedynie punkt wyjścia do zbadania zasadności rozstrzygnięcia i jest oczywiste, że tak jak będąc formalnie nienaganne, nie może przesłaniać wad wyroku nie znajdującego podstaw w materiale dowodowym, tak też wadliwe uzasadnienie nie może przesądzać niezbędności korekty dyspozytywnej części orzeczenia. Nawet w razie występowania sprzeczności między wyrokiem a jego

uzasadnieniem decydujące znaczenie ma stanowisko sądu wyrażone w wyroku” (Krakowskie Zeszyty Sądowe 2005, z. 1, poz. 37).

Podobnie wypowiadał się Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 23 listopada 2004r., II AKa – 235/04, stwierdzając jeszcze bardziej stanowczo: „Gdy uzasadnienie wyroku nie odpowiada wymaganiom ustawy, ale sąd drugiej instancji może ocenić zarzuty sformułowane w apelacji w oparciu o materiał dowodowy, jaki został zebrany, to brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w I instancji. Jeżeli jednak w wyroku nie zawarto żadnych ustaleń faktycznych, to ponowne rozpoznanie sprawy w I instancji jest konieczne. Inaczej czyniąc, sąd apelacyjny byłby jedynym sądem, który dokonywałby ustaleń faktycznych, zatem dwuinstancyjność postępowania byłaby fikcją” (Krakowskie Zeszyty Sądowe 2004, z. 12, poz. 38).

Podzielając zasadniczo stanowiska zawarte we wskazanych wyżej judykatach należy stwierdzić, że niewłaściwie sporządzone uzasadnienie, choć niewątpliwie stanowi obrazę przepisu postępowania (art. 424 k.p.k.), jednak nie musi prowadzić zawsze do dyskwalifikacji zaskarżonego orzeczenia, gdyż następuje po wydaniu wyroku. Oznacza to, że nie zawsze konsekwencją obrazy przepisu art. 424 k.p.k. będzie możliwość uznania jej względną przyczynę odwoławczą z art. 438 pkt 2 k.p.k., gdyż brakuje niezbędnego elementu w postaci możliwości wywarcia przez wskazaną obrazę prawa wpływu na treść orzeczenia (por. A. Zachuta – Wadliwość uzasadnienia wyroku jako samodzielna przyczyna jego uchylenia, Prokuratura i Prawo 2006, nr 12, s. 157). W zaskarżonym wyroku, Sąd Okręgowy w Opolu ustalił bowiem prawidłowo stan faktyczny i jednocześnie przeprowadził na rozprawie głównej wszelkie istotne dla sprawy dowody, a także przedstawił ich procesową analizę.

W związku ze stawianym zarzutem zważyć również należy na nowe brzmienie art. 424§1k.p.k. wedle którego uzasadnienie wyroku zostało sprowadzone do zwięzłego sprawozdania. Oznacza to, że obowiązkiem stron jest przede wszystkim odnoszenie się do dowodów zgromadzonych w toku rozprawy głównej i wykazywanie poprzez te dowody nieprawidłowości w zaskarżonym wyroku. Zważyć także należy na nowe brzmienie art. 437§2k.p.k. w myśl, którego to przepisu uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439§1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. A zatem wniosek o uchylenie wyroku mógłby być uwzględniony w sytuacji gdyby w ocenie sądu odwoławczego zachodziły przyczyny wskazane w art. 439§1k.p.k. lub art. 454k.p.k. Bądź też gdyby sąd odwoławczy po analizie zgromadzonych w sprawie dowodów i ujawnionych na rozprawie głównej, doszedł do przekonania, że konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Kierując się powyższym sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 5 oraz art. 3 ust.1 i art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Brak podstaw do uwzględnienia zarzutów i wniosku zawartego w apelacji obrońcy oskarżonego **A. S. (1)**.

Sąd Okręgowy w Opolu prawidłowo ocenił dowody odnoszące się do oskarżonego A. S. (1). Ta ocena, wbrew zarzutom zawartym w apelacji, nie narusza reguł zakreślonych treścią art. 7k.p.k. Konsekwencją prawidłowej oceny dowodów są trafne ustalenia faktyczne.

Oskarżonemu A. S. (1) zarzucono(pkt XXXVI a/o) uczestnictwo w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów, wartości nie mniejszej niż 12 000 złotych. Przepięstwo popełnione przez A. S. (1) zostało zakwalifikowane z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. w zw. z art. 12 k.k.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowią wyjaśnienia Ł. T. (1) oraz P. G. (1).

Ł. T. (1) wskazał, że amfetaminę nabył u A. S. (1), który jest jego przyjacielem i pracuje w Zakładzie Karnym w S.. Kupił 1500 gramów amfetaminy. Transakcji dotyczących zakupu amfetaminy było od 3 do 5. Mogło to być od jesieni 2010r. do marca 2011r. Zapłacił 8000 złotych za kilogram(k. 2063). Tak zakupioną amfetaminę Ł. T. (1) sprzedał P. G. (1). Zarobił 500 złotych na kilogramie(k.2053). Te wyjaśnienia potwierdza P. G. (1)(k. 2226-2227). Wyjaśnił on, że Ł. T. (1) kupował amfetaminę u A., który pracuje w Zakładzie Karnym w S.. Od Ł. T. (1) P. G. (1) kupił co najmniej 1,5 kilograma amfetaminy w kilku transakcjach. Płacił po 8,5 złotego za gram amfetaminy. Wskazane wyjaśnienia są konsekwentne. Składając wyjaśnienia przed sądem P. G. (1) podał, że A. o którym wyjaśniał to obecny na sali A. S. (1). Podał również, iż amfetaminę od S. otrzymywał za pośrednictwem Ł. T.(k. 8817-8821). Sąd odwoławczy nie traci z pola widzenia okoliczności, iż Ł. T. przed sądem oświadczył, iż nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Odmówił składania wyjaśnień. Jednakże podtrzymał swoje wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego(k. 8928).

W konfrontacji z powyższymi dowodami zasadnie odmówiono waloru wiarygodności wyjaśnieniom A. S. (1)(k. 8796), który konsekwentnie zaprzeczał aby popełnił zarzucane mu przestępstwo. W ocenie sądu odwoławczego wyjaśnienia A. S. (1) to jedynie obrona przez niego linia obrony.

Prawidłowa jest także ocena prawna przestępstwa popełnionego przez A. S. (1) zawarta w punkcie 18 części dyspozytywnej skarżonego wyroku. Dla uniknięcia zbędnego powtarzania przytoczonych już argumentów wskazuje się, iż w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego A. S. pełne odniesienie co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 18 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przepadku oraz nawiązki mają pełne odniesienie rozważania zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1).

Sąd odwoławczy podziela ustalenia sądu pierwszej instancji dotyczące wymiaru kar. Oceniając wymierzone kary, sąd odwoławczy nie znajduje argumentów, które wskazywałyby, iż orzeczone kary cechuje rażąca surowość, tym bardziej że kara pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona. W tym zakresie do apelacji A. S. (1) ma odniesienie także stanowisko sądu odwoławczego sformułowane w związku z apelacją R. W. (1). Istotne dla wysokości orzeczonych kar są ilość narkotyków, w obrocie których uczestniczył oskarżony, czas przestępczej działalności, świadczący o tym iż zachowanie nie miało charakteru incydentalnego oraz spodziewane korzyści jakie oskarżony zamierzał osiągnąć z przestępczego procederu.

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 5 oraz art. 3 ust.1 i art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Apelacja prokuratora wniesiona na korzyść oskarżonego **P. G. (1)** zasługiwała na uwzględnienie. Brak było podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego P. G. (1).

P. G. (1) został uznany winnym popełnienia przestępstwa zakwalifikowanego z art. 56 ust.3 i art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomani w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011r. w zw. z art. 11§2k.k. i art. 12k.k. przy zastosowaniu art. 65§1k.k. w zw. z art. 4§1k.k. Za tak zakwalifikowany czyn sąd na podstawie art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 par.3k.k. wymierzył oskarżonemu karę 11 miesięcy pozbawienia wolności stosując nadzwyczajne złagodzenie tej kary w oparciu o art. 60§3 i §6 pkt 3k.k., a także zawiesił wykonanie tej kary na podstawie art. 60§5k.k. na okres próby 8 lat. Na podstawie art. 45par.1k.k. sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 183 124 złote. Od oskarżonego Sąd Okręgowy zasądził również nawiązkę.

W apelacji prokuratora postawiono zarzut obrazy przepisu prawa materialnego – art. 69§3k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r. Istota problemu związanego z apelacją prokuratora sprowadza się do wykazania, że P. G. (1) odpowiada w warunkach art. 65§1k.k., gdyż z przestępczego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu. Do takiego sprawcy, zgodnie z treścią art. 65§1k.k. stosuje się przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64§2k.k. Przepis art. 69§3k.k. stanowił, że „Zawieszenia wykonania kary nie stosuje się do sprawcy określonego w art. 64§2k.k., chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami: zawieszenia wykonania kary, o którym mowa w art. 60§3-5, nie stosuje się do sprawcy określonego w art. 64§2k.k.

P. G. (1) popełnił przestępstwo w okresie od kwietnia 2010r. do marca 2011r. W tym czasie sankcja za przestępstwo z art. 56ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii brzmiała „podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do 10 lat”. Szerzej była już o tym mowa w odpowiedzi na apelację oskarżonego R. W. (1). Wskazano wyżej, iż za podstawę wymiaru kary sąd przyjął art. 59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadający sankcję „podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat”.

Sąd pierwszej instancji ocenił, że ustawa obowiązująca w czasie popełnienia przestępstwa popełnionego przez P. G. (1) jest względniejsza w zestawieniu z ustawą obowiązującą w czasie orzekania.

Sąd Okręgowy w Opolu złagodził karę odwołując się do treści art. 60par.3k.k. i art. 60par.6 pkt 3k.k. oraz art. 60par.5k.k. Tak orzekając sąd pierwszej instancji naruszył treść art. 69par.3k.k., jak słusznie dowodzi w swej apelacji prokurator. Stąd też zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez powołanie innej podstawy nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz podstawy warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Wysokość orzeczonej kary nie była kwestionowana przez prokuratora. W zaistniałej sytuacji zachodziła jedynie potrzeba zmiany podstawy prawnej nadzwyczajnego złagodzenia kary. Tak też postąpiono w wyroku. Konsekwencją tej zmiany jest również ustalenie niższego okresu próby, bowiem art. 70par. 1 pkt 1k.k. przewidywał maksymalny pięcioletni okres próby.

Obrońca oskarżonego P. G. (1) zaskarżył wyrok w zakresie orzeczenia o przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa. Apelacja jest bezzasadna.

Po pierwsze apelujący nie dokonuje żadnych wyliczeń co do ilości i wartości amfetaminy, w odniesieniu do której to substancji psychotropowej P. G. (1) uczestniczył w obrocie. Apelację cechuje zupełna dowolność, zwłaszcza w zakresie wniosku o ustalenie, iż osiągnięta korzyść była nie większa jak 60 000 złotych. W tym względzie nie ma żadnych wyliczeń w apelacji.

Po wtóre zważyć należy, iż podstawą ustaleń w zakresie kwestionowanych ilości i wartości amfetaminy są właśnie wyjaśnienia P. G. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego, a następnie podtrzymane przed sądem. Dokonując ustaleń faktycznych w tym zakresie Sąd Okręgowy dokonał wyliczeń, wskazując na sposób dokonanych ustaleń. Apelujący w żadnej mierze nie przedstawił argumentów, które podważyłyby ustalenia sądu pierwszej instancji.

Po trzecie zarzut apelacji, jak i argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu apelacji oparte są na błędnej interpretacji art. 45par.1k.k. Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że podlegająca przepadkowi korzyść majątkowa, którą oskarżony osiągnął z popełnienia przypisanego mu przestępstwa, w rozumieniu art.45§1k.k., to nie osiągnięty przez niego zarobek łączący się z pomniejszeniem przysporzenia majątku o koszty jego uzyskania, a ekwiwalent wyrażony pieniężnie, odpowiadający kwocie, rzeczy lub prawu uzyskanych ze zbycia, precyzyjnie określonego w przypisanym mu czynnie, środka odurzającego lub psychotropowego/ tak też SA w Katowicach w wyroku z 24.01.2007 r. II AKA 420/06 oraz SA w Krakowie w wyroku z 24.01.2008 II AKA 255/07 – LEX/.

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia przepis art. 624§1k.p.k., to jest zasada słuszności, do której odwołuje się ten przepis. Apelacja prokuratora została wniesiona na korzyść oskarżonego w związku z błędem sądu i w związku z tą apelacją zmieniono wyrok na korzyść oskarżonego. Sytuacja materialna oskarżonego oraz nałożone na niego zobowiązania, uzasadniały także zwolnienie oskarżonego od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w związku z nieuwzględnioną apelacją wniesioną przez oskarżonego za pośrednictwem jego obrońcy.

Apelacja obrońcy oskarżonego **D. D. (1)** zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Oskarżony D. D. (1) został uznany winnym popełnienia zarzucanego mu w punkcie XXIV aktu oskarżenia czynu polegającego na uczestnictwie w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, udzielenie narkotyków konsumentom oraz posiadanie narkotyków, przy czym z przestępczego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu. W zaskarżonym wyroku(punkt 14 części rozstrzygającej) przestępstwo popełnione przez D. D. (1) sąd pierwszej instancji zakwalifikował z art. 56 ust.3 i art. 59 ust.1 oraz art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2k.k. i art. 12k.k. oraz art. 65§1k.k.

W apelacji postawiono zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący przyjętych ilości i wartości środków odurzających oraz substancji psychotropowych. Postawiono także zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący posiadanych przez oskarżonego narkotyków. Apelujący podniósł również zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności i grzywny. Zakwestionował także orzeczenie przepadku, nawiązki oraz kosztów sądowych w tym opłaty.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowią przede wszystkim wyjaśnienia D. D. (1). Już w czasie pierwszego przesłuchania D. D. (1) podał, że kupował amfetaminę od P. G. (1) i E. G. (1). Kupował w workach po 30 gramów lub po 50 gramów. Płacił po 10 złotych za gram(k. 1754v.). Wyjaśnił również, iż udzielał amfetaminy swojemu bratu M. D., który także brał amfetaminę do pracy(k. 1755).W czasie kolejnego przesłuchania(k. 2207) oskarżony przyznał, że kupił od E. G. (1) 3560 gramów amfetaminy, za którą płacił po 10 złotych za gram oraz kupił 245 gramów marihuany. Kupował jednorazowo od 5 do 100 gramów. Od P. G. (1) kupił 500 gramów amfetaminy w cenie po 10 złotych za gram(k. 2208). Przyznał również, iż kupił 15 gramów od S. M. za 150 złotych. Oskarżony przyznał także, że kupował jak i sprzedawał narkotyki różnym osobom(k. 2209-2210). Oskarżony wyjaśnił, iż początkowo narkotyki brał na własne potrzeby(k. 2356). Składając wyjaśnienia w związku z odtworzonymi oskarżonemu zarejestrowanymi rozmowami z podsłuchu (k. 6036 - 6058 i k. 6100-6102) oskarżony przyznał, iż kupował narkotyki, które następnie udzielał odpłatnie oraz nieodpłatnie(k. 6040), w tym między innymi J. W. (1) sprzedał 20 gramów(k. 6039). Brak podstaw do oceny, iż oskarżony podał ilości sugerowane mu przez przesłuchującego, jak zarzuca się w apelacji. Analizując wyjaśnienia D. D. (1) łatwo zauważyć, iż miał on pełną swobodę wypowiedzi. Unikał odpowiedzi na zadawane mu pytania. Odmawiał wyjaśnień. A więc powiedział tylko to co chciał powiedzieć. Zważyć także należy na wyjaśnienia współoskarżonych, którzy potwierdzili wyjaśnienia D. D. (1).

Z wyjaśnień J. W. (1) wynika, iż kupował amfetaminę od P. G. (1) płacąc po 10 złotych za gram i sprzedawał D. D. (1) po 10 złotych za gram. Przyznał, iż czasami kupował też amfetaminę od D. D. (1). Płacił po 10 złotych za gram. Kupował po 10-15 gramów(k. 2993-2995).

P. G. (1) wyjaśnił(k. 2228), iż sprzedał łącznie w kilku partiach nie mniej niż 0,5 kilograma amfetaminy, po 10 złotych za gram D. D. (1). Wyjaśnił także, iż amfetaminę sprzedawał J. W. (1) po 10 złotych za gram. Łącznie sprzedał mu około 800 gramów amfetaminy.

Także S. M. przyznał, iż sprzedał 15 gramów amfetaminy D. D. (1), którą wcześniej kupił płacąc po 15 złotych za gram(k. 3622).

M. N. (1) podał, iż kupował od D. D. (1) amfetaminę w okresie 2010r - 2011r. Średnio kupował po 5-10 gramów. Płacił od 70 do 100 złotych za 5 gramów. Brał na własny użytek jak i dla innych osób. Łącznie mógł kupić 311 gramów(k. 2674).

D. D. (2) wyjaśnił, iż kupował amfetaminę od D. D. (1). W lipcu 2010r. spotkali się pięć razy. Za każdym razem kupił po 50 gramów amfetaminy. Płacił po 14 złotych za gram. Składając kolejne wyjaśnienia(k. 2663) D. D. (2) przyznał, iż kupił także od D. D. (1) 1093 gramy amfetaminy oraz 20 gramów marihuany. Wyjaśnił również, że gdy brał mniejsze ilości to płacił więcej. Za 5 gramów płacił po 80 złotych.

Także G. L. (1) przyznał, że zakupił u D. D. (1) 20 gramów amfetaminy. Płacił 100 złotych za 5 gramów(k. 1616).

Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż ustalenia faktyczne w sprawie mogły być dokonane w oparciu o przedstawione dowody. Brak dowodów, które pozwoliłyby na precyzyjne ustalenia związane z zakupem amfetaminy u M. D. oraz sprzedażą amfetaminy M. D.. Informacje podane przez M. D.(k. 6127-6130) nie mogły być wykorzystane w procesie z uwagi na to, że M. D., jako osoba najbliższa dla D. D. (1) odmówił zeznań. A informacje podawane przez oskarżonego wobec jego brata(k. 5624, k. 5683-5702, k. 5721-5723) nie były wystarczające do dokonania jednoznacznych ustaleń. Z powołanych wyżej dowodów wynika, że D. D. (1) nabył łącznie 4680 gramów amfetaminy za łączną kwotę 46 800 złotych oraz 245 gramów marihuany za kwotę 4165 złotych. I tak zakupił :

- 500 gramów amfetaminy u P. G. (1) płacąc po 10 złotych za gram, a więc nabył amfetaminę za 5000 złotych,
- 3560 gramów amfetaminy u E. G. (1) płacąc po 10 złotych za gram, a więc nabył amfetaminę za 35 600 złotych,
- nie mniej niż 605 gramów amfetaminy u J. W. (1) płacąc po 10 złotych za gram, a więc nabył amfetaminę za 6050 złotych,
- 15 gramów amfetaminy nabył u S. M., za którą zapłacił 150 złotych
- 245 gramów marihuany nabył u E. G. (1). Wyjaśnienia wyżej wskazanych oskarżonych nie dostarczyły odpowiedzi za jaką kwotę była nabywana i zbywana marihuana. W tej sytuacji sąd dysponował z jednej strony notatką urzędową(k. 28) wskazującą na ceny rynkowe marihuany, a z drugiej strony wyjaśnienia innych oskarżonych, z których wynika, iż cena 1 grama marihuany kształtowała się na poziomie 17 złotych(szerzej na ten temat wskazano w odpowiedzi na apelację M. F.). Taką cenę też przyjęto.

Przedstawione wyżej dowody pozwalają na ustalenie, iż D. D. (1) sprzedał łącznie 1669 gramów amfetaminy łącznej wartości 23 405 złotych oraz 20 gramów marihuany wartości 340 złotych. I tak oskarżony sprzedał :

- 20 gramów amfetaminy G. L. (1) po 20 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 400 złotych,
- 311 gramów amfetaminy M. N. (1) po 14 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 4354 złotych,
- 1318 gramów amfetaminy D. D. (2) po 14 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 18 452 złotych,
- 20 gramów amfetaminy J. W. (1) po 10 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 200 złotych,
- 20 gramów marihuany D. D. (2) po 17 złotych za gram, a więc za łączną kwotę 340 złotych.

Brak podstaw do przypisania oskarżonemu przestępstwa posiadania narkotyków. Przestępstwo wprowadzenia do obrotu oraz przestępstwo udzielania narkotyków innej osobie pochlania przestępstwo posiadania narkotyków. Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się z przestępstwami, określonymi w art. 55 (przywóz, wywóz, nabycie, przewóz), art. 56 (nielegalny obrót), art. 58 (udzielanie środka, nakłanianie), art. 59 (udzielanie środka, nakłanianie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) i stanowi czyn współukarany, jeżeli

zachowana jest więc czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym(por. wyrok SA we Wrocławiu 27.03.2015r. , sygn. akt II AKa 59/15, LEX nr 1668727). Zważyć również należy, iż w czasie przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego nie ujawniono narkotyków, które oskarżony miałby posiadać(k. 1744-1746). Stąd też zaskarżony wyrok należało zmienić w ten sposób, iż z podstawy skazania wyeliminowano art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, tym samym kwalifikując przestępstwo popełnione przez oskarżonego z art. 56 ust.3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2k.k. i art. 12k.k. oraz art. 65§1k.k.. Podstawa wymiaru kary pozostała bez zmian.

Z przytoczonych wyżej wyjaśnień wynika, iż narkotyki były nabywane w celach konsumpcyjnych ale przede wszystkim w celu wprowadzenia ich do dalszego obrotu. Ilość narkotyków podana w wymienionych wyżej wyjaśnieniach wskazuje, iż do obrotu wprowadzano znaczną ilość narkotyków. Wynika to wprost z wyjaśnień D. D. (2)(k. 2511), który podał, iż narkotyki zakupione u D. D. (1) sprzedawał po 20 złotych za gram amfetaminy. Nie może też budzić żadnej wątpliwości, iż D. D. (1) miał świadomość, że uczestniczy w obrocie znaczną ilością narkotyków. Do takiego wniosku upoważnia ustalona ilość narkotyków zakupionych przez D. D. (1), i wyłożone na ten zakup pieniądze oraz ilość sprzedanych narkotyków i to nie w porcjach konsumpcyjnych. Tak więc w sytuacji, gdy sprzedający ma świadomość, że część z przekazywanych środków odurzających lub substancji psychotropowych trafi do dalszego obrotu, a część zostanie przeznaczona na własny użytek ich odbiorcy, mamy do czynienia ze zbiegiem przepisów art. 56 ust. 1 u.p.n. lub w razie znacznej ilości środków - art. 56 ust. 3 ustawy- oraz art. 59 ust. 1 lub 2 u.p.n. Przyjęcie takiej kumulatywnej kwalifikacji wymaga ustalenia, że osoba wprowadzająca środki odurzające lub substancje psychotropowe do obrotu ma świadomość, że odbiorca, jest nie tylko uczestnikiem obrotu, który przekaze te środki dalej, ale także konsumentem, któremu udziela tychże środków na własny użytek(por. wyrok SA w Lublinie z 11.08.2015r., sygn. II AKa 159/15, LEX nr 1808654).

W zaskarżonym wyroku prawidłowo przyjęto, iż D. D. (1) uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających oraz substancji psychotropowych. Skorygowano jedynie ilość i wartość zakupionych narkotyków. Ustalono, iż nabył łącznie 4680 gramów amfetaminy łącznej wartości 46 800 złotych oraz 245 gramów marihuany łącznej wartości 4165 złotych w celu dalszej ich sprzedaży. Dla uniknięcia zbędnego powtarzania przytoczonych już argumentów wskazuje się, iż w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego D. D. pełne odniesienie co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 14 części rozstrzygającej skarżonego wyroku(art. 56 ust.3 u.p.n.), działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przypadku oraz nawiązki, a także względności ustaw mają pełne odniesienie rozważania zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1).

Sąd odwoławczy podziela ustalenia sądu pierwszej instancji dotyczące wymiaru kar. Istotne dla wysokości orzeczonych kar są ilość narkotyków, w obrocie których uczestniczył oskarżony, czas przestępczej działalności, świadczący o tym iż zachowanie nie miało charakteru incydentalnego oraz spodziewane korzyści jakie oskarżony zamierzał osiągnąć z przestępczego procederu. Z uwagi na to, że sąd odwoławczy dokonał korzystniejszych dla oskarżonego ustaleń faktycznych, korekty wymagała orzeczona kara pozbawienia wolności oraz grzywna. Mając na uwadze wskazane okoliczności dotyczące ilości narkotyków oraz spodziewanych korzyści, społeczną szkodliwość przestępstwa popełnionego przez oskarżonego, sąd odwoławczy obniżył orzeczoną karę pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy, a karę grzywny do 150 stawek dziennych. W ocenie sądu odwoławczego tak orzeczona kara uwzględnia rozmiar bezprawia uczyniony przestępstwem oskarżonego. Prawidłowo została ustalona stawka dzienna grzywny, gdy się zważy na dochody oskarżonego(k. 8435 i k. 7027).

Z wyżej przedstawionych dowodów wynika, iż D. D. (1) uczestniczył w obrocie narkotyków wartości 50 965 złotych(46 800 + 4165) i takiej wartości narkotyki zbył także innym nieustalonym osobom, o czym przekonują zarejestrowane rozmowy z podsłuchu. Sąd pierwszej instancji ustalił, iż oskarżony z popełnionego przestępstwa osiągnął korzyść majątkową w kwocie 31. 495 złotych. Taką też kwotę orzekł tytułem przypadku na rzecz Skarbu Państwa. Stąd też przy apelacji wniesionej wyłącznie na korzyść oskarżonego, wyrok w tym zakresie nie mógł być skorygowany. Prawidłowo ustalił sąd pierwszej instancji koszty należne Skarbowi Państwa od oskarżonego. Dał temu wyraz w

pisemnym uzasadnieniu skarżonego wyroku(k. 86 uzasadnienia). Zmiana kar w instancji odwoławczej powoduje wymierzenie przez sąd odwoławczy jednej opłaty za obie instancje.

Zgodnie z art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 02.08.2011r.(k. 1740) do 02.02.2012r.(k. 2739).

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 5 oraz art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Apelacja obrońcy oskarżonego **S. J.** zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

S. J. stanął pod zarzutem uczestniczenia w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany , wartości nie mniejszej niż 4000 złotych, którą zakupił od M. M. (1) w kilku transakcjach, w tym 50 gramów za pośrednictwem P. J. (2), a następnie przekazał je odpłatnie innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży i użycia(pkt LXI a/o).

W zaskarżonym wyroku(pkt 34) przestępstwo oskarżonego S. J. zostało zakwalifikowane z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2k.k. i art. 12k.k.

Obrońca oskarżonego zarzucił obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., art. 5§2k.p.k., a także błąd w ustaleniach faktycznych, gdyż zdaniem apelującego materiał dowodowy wskazuje jedynie na fakt nabycia i posiadania przez oskarżonego środków odurzających.

Zarzuty postawione w apelacji zasługują na częściowe uwzględnienie w zakresie ustaleń faktycznych i oceny prawnej przestępstwa przypisanego oskarżonemu. Do powyższej oceny upoważnia analiza zgromadzonych w sprawie dowodów.

Oskarżony S. J. tak w toku postępowania przygotowawczego jak i przed sądem przyznał, iż kupował od M. M. (1) na własne potrzeby marihuanę. Kupował parę razy po 10-15 gramów. Płacił po 200 złotych za 10 gramów. Nikomu nie sprzedawał. Kupował w okresie wskazanym w zarzucie aktu oskarżenia(k. 8815).

M. M. (1) wyjaśnił, iż S. J. kupował u niego marihuanę w ilościach 50-100 gramów. Łącznie kupił nie mniej niż 200 gramów marihuany(k. 556). Podał(k. 5908), że była raz sytuacja dotycząca zamówienia u niego 100 gramów marihuany przez P. J. (2), z czego 50 gramów ten zamówił dla S. J.. Swoje wyjaśnienia M. M. (1) konsekwentnie podtrzymał przed sądem(k. 8596), a także był konsekwentny składając zeznania(k. 9276).

Z kolei z wyjaśnień P. J. (2) wynika, iż nie sprzedawał, ani nie przekazywał narkotyków S. J.(k. 4293-4294).

Wyjaśnienia jak i zeznania M. M. (1) zasługują na wiarę. Zważyć przy tym należy, iż są to wypowiedzi konsekwentne. A nadto znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach S. J. w zakresie okresu dotyczącego przestępczej działalności, ilości zakupionej marihuany oraz ceny zakupu. Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku przekonuje co do trafności oceny zgromadzonych dowodów(k. 72 uzasadnienia).

Trafnie sąd pierwszej instancji ocenił, iż ilość zakupionego środka odurzającego w tym jednorazowa ilość zakupu marihuany wskazuje, że S. J. nabywał marihuanę w celach zarobkowych, a więc w celu sprzedaży. Zasady doświadczenia życiowego oraz zasady logicznego rozumowania w zestawieniu z ilością zakupionej marihuany w tym,

gdy się zważy na jednorazowe ilości zakupu, pozwalają na ocenę przyjętą przez sąd pierwszej instancji. Jednakże nie ma dowodów, które pozwoliłyby ocenić, iż oskarżony sprzedawał marihuanę w celu wprowadzenia jej do dalszego obrotu a nie konsumentom. Czyn popełniony przez S. J. mógłby być zakwalifikowany także z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii tylko w sytuacji gdyby zebrane dowody pozwalały na ustalenie, że oskarżony miał świadomość, iż sprzedaje nabytą marihuanę do dalszego obrotu. Szerzej w tym zakresie wypowiedział się sąd odwoławczy przy omawianiu apelacji D. D. (1). A zatem czyn przypisany oskarżonemu mógł być zakwalifikowany z art. 59 ust.1 ustawy a dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12k.k.

Oskarżonemu wymierzono kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Kara pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona . Stąd też w ocenie sądu odwoławczego tak orzeczonych kar nie sposób ocenić jako kar rążaco niewspółmiernych. Wobec oskarżonego sąd pierwszej instancji zastosował ustawę obowiązującą w dacie popełnienia przestępstwa, oceniając, iż stan prawny istniejący w dacie popełnienia przestępstwa jest korzystniejszy dla oskarżonego, a to z uwagi na możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej powyżej roku. Jest to ocena prawidłowa. Zmiana oceny prawnej przestępstwa popełnionego przez oskarżonego spowodowała przyjęcie podstawy wymiaru kary grzywny z art. 33§2k.k. Przepis art. 59 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie przewiduje sankcji w postaci grzywny. Sąd ustalił, iż oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i korzyść taką odniósł. Stąd też za podstawę wymiaru kary grzywny przyjęto art. 33§2k.k.

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 4 oraz art. 3 ust.1 i art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Apelacja obrońcy **W. T. (1)** nie zasługiwała na uwzględnienie.

Aktem oskarżenia zarzucono W. T. (1)(zarzut XLVII), uczestnictwo w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 200 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 2200 złotych, którą w kilku transakcjach zakupił od P. G. (1) i przekazał innym nieustalonym osobom w celu jej dalszej sprzedaży.

Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu kwalifikując ten czyn z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12k.k. i art. 4§1k.k.(pkt 26 części rozstrzygającej skarżonego wyroku). Z ustaleń sądu wynika, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W apelacji postawiono zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz zarzut obrazy przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410k.p.k. oraz art. 410k.p.k. w zw. z art. 424§1k.p.k.

Oskarżony W. T. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień, podał że nie znał P. G. (1) w okresie objętym zarzutem(k. 8928).

Podstawę ustaleń faktycznych stanowią wyjaśnienia P. G. (1). Wyjaśnił on, że pod koniec 2009r. lub na początku 2010r. kilka razy kupił od niego amfetaminę W. T. (1). Kupował kilkakrotnie po 50 gramów amfetaminy na handel. W. T. (1) kupił nie mniej niż 200 gramów amfetaminy w cenie po 11 złotych(k. 2240). Te wyjaśnienia zasługują na wiarę. Po pierwsze P. G. (1) dobrowolnie i spontanicznie złożył te wyjaśnienia. Do takiej oceny upoważnia analiza składanych przez niego wyjaśnień. Po wtóre P. G. (1) obciążając W. T. (1) obciążał także siebie. Po trzecie P. G. (1) złożył obciążające wyjaśnienia wielu osób, które następnie potwierdziły jego wyjaśnienia. Po czwarte P. G. (1) jest konsekwentny w swych wyjaśnieniach w toku postępowania przygotowawczego oraz przed sądem(k. 8817-8821). Po piąte brak dowodów w

sprawie, które nakazywałyby krytyczną ocenę wyjaśnień P. G. (1). Oskarżony W. T. (1) skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień(k. 3542-3543 i k. 8928).

Brak podstaw do oceny, jak zarzuca się w apelacji, iż sąd pierwszej instancji dokonał błędnych ustaleń faktycznych. Ustalenia są prawidłowe. Prawidłowa jest również ocena zebranych dowodów. W uzasadnieniu apelacji wskazano na rozbieżności dotyczące cen amfetaminy. Lektura akt jednoznacznie wskazuje, iż nie było jednej ceny na amfetaminę. Cena zależała od jakości amfetaminy i ilości zbywanej amfetaminy. Na te okoliczności wskazano już przy omawianiu innych apelacji. Argumenty tam przedstawione mają odniesienie również do apelacji W. T. (1). Wbrew zarzutom zawartym w apelacji podstawę wyroku stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy. Autor apelacji nie wykazał, aby sąd pierwszej instancji pominął jakieś istotne dowody, bądź też aby się oparł w swych ustaleniach na dowodach nie ujawnionych w toku rozprawy. Odnośnie zarzutu obrazy art. 424§1k.p.k. pełne odniesienie ma stanowisko sądu odwoławczego zawarte w odpowiedzi na apelację M. F. (1).

Dla uniknięcia zbędnego powtarzania przytoczonych już argumentów wskazuje się, iż w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego W. T. pełne odniesienie co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 26 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przypadku oraz nawiązki pełne odniesienie mają rozważania zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1).

Oskarżonemu wymierzono kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Kara pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona . Stąd też w ocenie sądu odwoławczego tak orzeczonych kar nie sposób ocenić jako kar rażąco niewspółmiernych. Wobec oskarżonego sąd pierwszej instancji zastosował ustawę obowiązującą w dacie popełnienia przestępstwa, oceniając, iż stan prawny istniejący w dacie popełnienia przestępstwa jest korzystniejszy dla oskarżonego, a to z uwagi na możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej powyżej roku. Jest to ocena prawidłowa.

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 4 oraz art. 3 ust.1 i art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Apelacja obrońcy **Ł. T. (1)** zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Oceniając zasadność apelacji, a zwłaszcza zarzutów dotyczących ustaleń faktycznych oraz oceny zebranych w sprawie dowodów, celowym jest odwołanie się do zgromadzonych dowodów w związku z zarzutami postawionymi oskarżonemu Ł. T. (1)(pkt XXXIV i XXXV a/o).

Zasadniczym dowodem w sprawie są wyjaśnienia Ł. T. (1), zwłaszcza w powiązaniu z zarejestrowanymi rozmowami pochodzącymi z podsłuchów. Istotnym dowodem są również wyjaśnienia P. G. (1). Na krytyczną ocenę zasługiwały wyjaśnienia A. S. (1) oraz D. K. (1). Wyjaśnienia ostatniego z wymienionych oskarżonych zostały omówione w związku z apelacją obrońcy tego oskarżonego.

W toku postępowania przygotowawczego Ł. T. (1) wyjaśnił(k. 2051-2054 i k. 2061-2064), że kupił 1500 gramów amfetaminy od A. S. (1), którą sprzedał P. G. (1) po 8000 złotych za kilogram. Wyjaśnił również, iż na początku 2011r. zgłosił się do niego telefonicznie dawny znajomy. Umówili się. Znajomy powiedział, że ma do sprzedania 9-5 kilogramów amfetaminy. Proponował cenę 5000-6000 złotych. Amfetamina była mokra. Sprzedający postawił warunek, że kupujący bierze wszystko albo wcale. K. wziął od niego próbkę to jest kilogram amfetaminy. Powiedział, że jak G. jej nie weźmie to on mu ją odda. K. tej amfetaminy nie oddał. Zapłacił 6500 złotych. Dalej oskarżony wyjaśnił, iż nie wie co się stało z pozostałą amfetaminą. W czasie kolejnego przesłuchania (k. 2063) Ł. T. (1)

wskazał, że mokra amfetamina pochodziła od G. H., któremu dał 6500 złotych i powiedział mu, że nie ma więcej zamówień. W czasie kolejnego przesłuchania Ł. T. (1) odmówił składania wyjaśnień(k. 2346), a konfrontowany z A. S. (1) zaprzeczył wcześniejszym wyjaśnieniom(k. 3112). W kolejnych wyjaśnieniach oskarżony oświadczył, iż nie podtrzymuje złożonych wcześniej wyjaśnień, z wyjątkiem tych złożonych w czasie konfrontacji z A. S. (1). Podał, że jest uzależniony od narkotyków. Kupował amfetaminę od P. G. (1) po 5-10 gramów.(k. 3140). Gdy oskarżonemu przedstawiono zarzuty jak później przyjęto w akcie oskarżenia(k. 4503) oskarżony wyjaśnił, iż przyznaje się jedynie do zakupu amfetaminy u P. G. (1). Mogła to być taka ilość jak w zarzucie. Oświadczył, iż nie przypomina sobie, aby komukolwiek tą amfetaminę odsprzedawał(k. 4505). Bardzo istotne wyjaśnienia Ł. T. (1) złożył w dniu 11.10.2011r. W czasie tego przesłuchania odtworzono rozmowy pochodzące z podsłuchów. Oskarżony wówczas przyznał jakie ilości amfetaminy zbywał.(k. 6071-6083). Z omawianych wyjaśnień wynika, że amfetaminę, którą sprzedawał P. G. (1) oskarżony nabywał u A.. Nie chciał udzielić odpowiedzi na pytanie czy tą osobą jest A. S. (1)(k. 6082). Sprzedał P. G. (1) :

- 200 gramów amfetaminy(k. 6076) za 2500 złotych,
- 1000 gramów amfetaminy (k. 6079) za 7500 złotych,
- 1250 gramów amfetaminy(k. 6080) po 8500 złotych za kilogram, czyli za łączną kwotę 10 625 złotych(8,5 za 1 gram $\times 1250 = 10\ 625$),
- 1000 gramów amfetaminy (k. 6081) za 6500 złotych za kilogram sprzedał D. K. (1).

Omawiane wyjaśnienia wskazują, iż Ł. T. (1) proponował P. G. (1) zakup kilograma amfetaminy ale do transakcji nie doszło(k. 6080-6081). Także P. G. (1) chciał kupić jeszcze od Ł. T. (1) 1-2 kilogramy amfetaminy ale do transakcji nie doszło.

Z treści przytoczonych wyjaśnień wynika, że Ł. T. (1) uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 3450 gramów o łącznej wartości 27 125 złotych którą nabył od A. S. (1) oraz innych nieustalonych osób, a następnie przekazał ją odpłatnie :

- P. G. (1) w łącznej ilości 2450 gramów za kwotę 20 625 złotych,
- D. K. (4) w łącznej ilości 1000 gramów za kwotę 6500złotych.

Wskazane wyżej wyjaśnienia Ł. T. (1) pozwalają także na ustalenie, iż zakupił on od P. G. (1) nie mniej niż 149 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 1341 złotych na własne potrzeby.

Te wyjaśnienia potwierdza P. G. (1)(k. 2226-2227). Wyjaśnił on, że Ł. T. (1) kupował amfetaminę u A., który pracuje w Zakładzie Karnym w S.. Od Ł. T. (1) P. G. (1) kupił co najmniej 1,5 kilograma amfetaminy w kilku transakcjach. Płacił po 8,5 złotego za gram amfetaminy. Wskazane wyjaśnienia są konsekwentne. Składając wyjaśnienia przed sądem P. G. (1) podał, że A. o którym wyjaśniał to obecny na sali A. S. (1). Podał również, iż amfetaminę od S. otrzymywał za pośrednictwem Ł. T.(k. 8817-8821). Sąd odwoławczy nie traci z pola widzenia okoliczności, iż Ł. T. przed sądem oświadczył, iż nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Odmówił składania wyjaśnień. Jednakże podtrzymał swoje wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego(k. 8928).

W konfrontacji z powyższymi dowodami zasadnie odmówiono waloru wiarygodności wyjaśnieniom A. S. (1)(k. 8796), który konsekwentnie zaprzeczał aby sprzedawał amfetaminę Ł. T. (1). W ocenie sądu odwoławczego wyjaśnienia A. S. (1) to jedynie obrona przez niego linia obrony.

Wskazać należy również, iż P. G. (1) wyjaśnił(k. 2230), że Ł. T. (1) kupował od niego amfetaminę na własne potrzeby. „ Brał 2 do 5 gramów. Jeżeli płacił to 50 złotych za 5 gramów. Łącznie wziął ode mnie 60-70 gramów amfetaminy”.

Zbliżone ilości do wyżej wskazanej ilości zakupionej u P. G. (1) amfetaminy wynikają z wyjaśnień Ł. T. (1) złożonych w związku z zarejestrowanymi rozmowami. Brak dowodów wskazujących jednoznacznie, iż Ł. T. (1) udzielał amfetaminy zakupionej u P. G. (1) innym osobom. Sąd pierwszej instancji w tym zakresie odwołał się w swych ustaleniach do zarejestrowanych rozmów i wyjaśnień Ł. T. (1) (k. 65 uzasadnienia). Zważyć jednak należy, iż z tych wyjaśnień oraz zarejestrowanych rozmów nie wynika jednoznacznie, że Ł. T. (1) udzielił amfetaminy innym osobom. A w szczególności brak jakichkolwiek dowodów, które wskazywałyby, że oskarżony udostępnił innym osobom 40 gramów amfetaminy. Stąd też zaskarżony wyrok należało skorygować w zakresie ustaleń faktycznych (pkt 15 i 16 części rozstrzygającej) oraz w zakresie kwalifikacji prawnej w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 16 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, a także w zakresie ustaleń dotyczących osiągnięcia korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa (punkt 15 części rozstrzygającej skarżonego wyroku).

Dla uniknięcia zbędnego powtarzania przytoczonych już argumentów wskazuje się, iż w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego Ł. T. pełne odniesienie co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 15 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przypadku oraz nawiązki jak i oceny względności ustaw mają pełne odniesienie rozważania zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1). W odniesieniu do zarzutu obrazy art. 424§1k.p.k. pełne odniesienie ma stanowisko sądu odwoławczego zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy M. F. (1).

Mając na uwadze okres przestępczej działalności, ilość amfetaminy w odniesieniu do której oskarżony uczestniczył we wprowadzeniu do obrotu, zamierzoną korzyść z popełnionego przestępstwa oraz sytuację materialną oskarżonego (prowadzi własną działalność gospodarczą) nie sposób ocenić, iż kary wymierzone temu oskarżonemu za przestępstwo przypisane mu w punkcie 15 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku są rażąco niewspółmierne.

Wskazano wyżej, iż zebrane w sprawie dowody pozwalają na przyjęcie, iż Ł. T. (1) nabył od P. G. (1) nie mniej niż 60 gramów amfetaminy na własne potrzeby, płacąc po 10 złotych za gram. Stąd też czyn przypisany temu oskarżonemu w punkcie 16 części rozstrzygającej został zakwalifikowany z art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12k.k. Wskazany przepis ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi podstawę wymiaru kary. Kara została wymierzona w wysokości minimalnej z uwagi na ilość amfetaminy, która jak ustalono przeznaczona była wyłącznie na własne potrzeby oskarżonego. Dokonane ustalenia nie dają podstaw do przyjęcia, iż z tego przestępstwa oskarżony osiągnął korzyść w rozumieniu art. 45§1k.k. Stąd też z punktu 16 części rozstrzygającej skarżonego wyroku wyeliminowano orzeczenie o przypadku korzyści majątkowej. Sankcja przewidziana w art. 62ust. 2 nie przewiduje obligatoryjnej grzywny. Stąd też za przestępstwo przypisane oskarżonemu w punkcie 16 części rozstrzygającej skarżonego wyroku orzeczono jedynie karę pozbawienia wolności.

Sąd Odwoławczy wymierzył oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w oparciu o zasadę absorpcji. W ocenie Sądu Apelacyjnego tak orzeczona kara uwzględnia dyrektywy wskazane w art. 86ak.k. Zważyć również należy na bardzo bliski związek podmiotowo-przedmiotowy obu przestępstw.

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 5 oraz art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Apelacja obrońcy oskarżonego **P. J. (1)** nie zasługiwała na uwzględnienie.

Oskarżonemu P. J. (1) zarzucono uczestnictwo w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 3 kilogramy wartości nie mniejszej niż 25 500 złotych, którą w kilkunastu

transakcjach zakupił od P. G. (1), a następnie przekazał innym nieustalonym osobom w celu dalszej sprzedaży, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu(zarzut XLV a/o).

Zgodnie z zarzutem XLVI P. J. (1) posiadał w samochodzie 218 gramów amfetaminy wartości rynkowej nie mniejszej niż 4360 złotych oraz posiadał w mieszkaniu (...) gramy amfetaminy wartości rynkowej 12 080 złotych.

W zaskarżonym wyroku czyn zarzucony oskarżonemu w punkcie XLV a/o został zakwalifikowany z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1k.k.(pkt 23 części rozstrzygającej skarżonego wyroku). Drugi z czynów zarzuconych oskarżonemu(pkt XLVI a/o) został zakwalifikowany(pkt 24 części rozstrzygającej skarżonego wyroku) z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. Sąd ustalił, iż znaczna ilość posiadanej amfetaminy wskazuje na wcześniejsze jej nabycie z przeznaczeniem do dalszego obrotu.

W apelacji zarzucono błędy w ustaleniach faktycznych, obrazę przepisów postępowania, a to art. 5§2k.p.k. w zw. z art. 2§2k.p.k. w zw. z art. 92k.p.k w zw. z art. 410k.p.k., a także naruszenie zasady obiektywizmu i obrazę art. 424§1k.p.k. Postawiono także zarzut rażącej niewspółmierności kary. W ocenie skarżącego dowody pozwalają jedynie na przypisanie oskarżonemu przestępstw z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Odpowiadając na zarzuty postawione w apelacji niezbędnym jest odwołanie się do zebranych w sprawie dowodów związanych z zarzutami postawionymi P. J. (1).

Oskarżony P. J. (1) przyznał się do posiadania amfetaminy znalezionej w mieszkaniu oraz w samochodzie. Podał, że amfetaminę posiadał na własne potrzeby(k. 8855-8857).

P. G. (1) w zakresie sprzedaży amfetaminy oskarżonemu wyjaśnił „ W tym momencie przypominam sobie o jeszcze jednej osobie – P. o nazwisku J. z K.. On mieszka na Osiedlu (...) – ma ok. 35 lat, mieszka z rodzicami. On już siedział w więzieniu i nie wiem czy teraz nie siedzi. On od lata 2009r. do czasu mojego zatrzymania kupował ode mnie amfetaminę, początkowo po 50-100 gramów a potem po 300-500 gramów gdzieś w odstępach miesięcznych. Ja przyjeżdżałem do K. pod jego blok i tam dochodziło do transakcji – on płacił gotówką po 8,50 -9 złotych za gram. Zdarzało się też tak, że spotykaliśmy się po drodze z L. do K. – w połowie drogi – tak było co najmniej 1 raz on przyjechał swoim starym samochodem marki A. w kombiku koloru ciemnego. Teraz już ma inny samochód. W tym czasie on mógł ode mnie kupić nie mniej niż 3 kilogramy amfetaminy. Z tego co wiem on tą amfetaminę rozprawdzał swoim odbiorcom w K., ale ja nie wiem komu(k. 2270).

Brak jakichkolwiek podstaw aby odmówić wiarygodności przytoczonym wyjaśnieniom P. G. (1). Analiza protokołu wyjaśnień wskazuje, iż te wyjaśnienia złożył w sposób spontaniczny, szczerzy i szczegółowy, w sytuacji gdy organy ścigania nie miały jeszcze takiej wiedzy na temat przestępczej działalności P. J. (1). P. G. (1) w swych wyjaśnieniach wskazał szereg osób, którym sprzedawał, bądź też od których kupował amfetaminę. Fakty podane przez P. G. (1) znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach także osób obciążanych przez P. G. (1). Zważyć także należy, iż P. G. (1) obciążając P. J. (1) obciążał także siebie. Wyjaśnienia P. G. (1) cechuje konsekwencja. Był konsekwentny w swych wyjaśnieniach w toku postępowania przygotowawczego(k. 3167) oraz przed sądem(k. 8817-8821). Podał szczegóły dotyczące P. J. (1), w tym numer jego telefonu, który posiadał w swoim telefonie(k. 3164). Na tablicy pogładowej wskazał na wizerunek oskarżonego(k. 3167). Oceniane wyjaśnienia znalazły także potwierdzenie w zarejestrowanych rozmowach telefonicznych(k. 6173).

Ocena tych dowodów dokonana przez sąd pierwszej instancji jest prawidłowa. Ta ocena mieści się w granicach zakreślonych treścią art. 7k.p.k. Brak podstaw do przyjęcia, jak zarzuca apelujący, iż sąd pierwszej instancji naruszył zasadę obiektywizmu. Sąd odwoławczy przy omawianiu innych apelacji wskazał już, że zasada obiektywizmu nie sprowadza się do oceny dowodów wyłącznie na korzyść oskarżonego. Podstawę wyroku stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a związanych z czynami popełnionymi przez P. J. (1). Brak również jakichkolwiek podstaw do oceny, iż sąd pierwszej instancji rozstrzygnął nie dające się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego. Podstawę rozstrzygnięć w zaskarżonym wyroku stanowią prawdziwe ustalenia faktyczne.

Także brak podstaw do przyjęcia, iż uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało sporządzone z obrazą art. 424§1k.p.k. W tym zakresie pełne odniesienie ma stanowisko sądu odwoławczego przedstawione w odpowiedzi na apelację M. F. (1). Dodatkowo wskazuje się, iż sąd pierwszej instancji prawidłowo wskazał dowody związane z przestępczą działalnością P. J. (1) oraz prawidłowo je ocenił. Do takiego wniosku upoważnia lektura uzasadnienia skarżonego wyroku (k. 19-20, k. 35, k. 42, k. 58, k. 66-67, k. 83).

Przytoczone wyjaśnienia P. G. (1) pozwoliły na dokonanie ustaleń w zakresie przestępstwa przypisanego P. J. (1) w punkcie 23 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku. W okresie od lipca 2009 r. do 19 kwietnia 2011r. oskarżony działając w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, którą zakupił w kilkunastu transakcjach u P. G. (1) nie mniej niż 3000 gramów po 8,50 zł za gram, czyli łącznie za 25 500złoty, a następnie tę amfetaminę przekazał innym nieustalonym osobom w celu dalszej sprzedaży czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu. Wskazać należy, iż z wyjaśnień P. G. (1) jednoznacznie wynika, iż P. J. (1) „ amfetaminę rozprowadzał swoim odbiorcom”.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił zachowanie oskarżonego. W tym zakresie pełne odniesienie ma stanowisko sądu odwoławczego wyrażone w odpowiedzi na apelację R. W. (1) co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego P. J. (1) w punkcie 23 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, uczynienia sobie przez oskarżonego stałego źródła dochodu z przestępczego procederu, działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przepadku oraz nawiązek jak i oceny względności ustaw. Nabywanie amfetaminy w dużych ilościach oraz duża częstotliwość takich transakcji przekonuje, iż amfetamina była sprzedawana nieustalonym odbiorcom w celu dalszej sprzedaży, a nie w celach konsumpcyjnych. Byłoby wbrew zasadom logicznego myślenia przyjmować, jak dowodzi się w apelacji, iż oskarżony jedynie posiadał tak dużą ilość amfetaminy. Sposób zakupu wskazuje na cel w jakim amfetamina była nabywana. Jednoznacznie ta okoliczność wyklucza ocenę, iż oskarżony kupował amfetaminę na własny użytek. Był to przestępczy proceder nastawiony na duże i szybkie osiągnięcie korzyści majątkowej. Doświadczenie sali sądowej w tego typu sprawach uczy, iż narkotyk, który trafia do konsumenta, sprzedawany jest w porcjach konsumenckich. W związku z zarzutami apelacji wskazać także należy, iż ustalenia faktyczne nie zawsze muszą bezpośrednio wynikać z konkretnych dowodów. Mogą one także wypływać z nieodpartej logiki wydarzeń stwierdzonej innymi dowodami, jeżeli owe wydarzenia są tego rodzaju, że stanowią oczywistą przesłankę, na podstawie której doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, iż dana okoliczność istotnie miała miejsce./ tak też SA w Poznaniu w wyroku z 28 stycznia 2002 r. o sygn. II A Ka 570/01, OSA w Poznaniu 2002/10/76/.

U P. J. (1) zabezpieczono łącznie w samochodzie i w mieszkaniu (...) gramy amfetaminy(218+604). Było to w okresie 15-17 maja 2012r. P. G. (1) wyjaśnił, iż sprzedawał amfetaminę P. J. (1) do 19 kwietnia 2011r., a więc do momentu zatrzymania P. G. (1). Stąd też zasady wiedzy, doświadczenia życiowego a przede wszystkim zasady logicznego rozumowania wykluczają możliwość przyjęcia, iż była to amfetamina wcześniej nabyta u P. G. (1). Ma rację sąd pierwszej instancji argumentując, iż ilość tej amfetaminy wskazuje, że ta amfetamina przeznaczona była do dalszego obrotu. Stanowisko sądu pierwszej instancji wyrażone w pisemnym uzasadnieniu skarżonego wyroku jest w pełni przekonujące(k. 66-67), gdyż ma oparcie w zebranych dowodach, a zwłaszcza w protokołach przeszukania samochodu i mieszkania(k. 3234, k. 3246, k. 3247,3293, k. 3294, k. 3295). W samochodzie znaleziono amfetaminę w trzech workach foliowych, a w mieszkaniu ujawniono amfetaminę w czterech workach foliowych. Fakt poporcjowania amfetaminy, ujawnienie jej w mieszkaniu oraz w samochodzie, w powiązaniu z wyjaśnieniami D. B. (2) oraz niespójnymi wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie pozwala na ocenę, iż amfetamina była przeznaczona do sprzedaży. Waga poszczególnych porcji(k. 3247 i k. 3295) wskazuje, iż amfetamina była przeznaczona dla odbiorców w celu dalszej sprzedaży a nie dla konsumentów.

Stąd też prawidłowo ocenił sąd pierwszej instancji, iż oskarżony P. J. (1) posiadał tę amfetaminę z przeznaczeniem do dalszego obrotu. Amfetaminy nie wprowadził do obrotu, gdyż został zatrzymany przez policję, która zabezpieczyła też ujawnioną amfetaminę. Stąd też przypisany temu oskarżonemu czyn w punkcie 24 części rozstrzygającej należało ocenić jako usiłowanie wprowadzenia do obrotu. W zakresie relacji przepisu art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z przepisem dotyczącym wprowadzenia do obrotu narkotyków wypowiedział się sąd odwoławczy w

związku z apelacją obrońcy oskarżonego D. D. (1). To stanowisko ma także odniesienie do oceny prawnej zachowania P. J. (1). Skorygowano także wartość zabezpieczonej amfetaminy. Cenę grama amfetaminy przyjęto taką jaką podał w swych wyjaśnieniach P. G. (1), to jest 8,50 zł za gram. Nie ma innych dowodów, które pozwoliłyby ustalić, iż oskarżony nabył, bądź też usiłował zbyć tę amfetaminę po innej cenie. Stąd też mnożąc 822 gramy amfetaminy przez wskazaną wyżej kwotę ustalono wartość amfetaminy na kwotę 6987 złotych.

Kary wymierzone oskarżonemu P. J. (1) są prawidłowe. Brak podstaw do podzielenia zarzutu apelacji jakoby te kary cechowała rażąca niewspółmierność. Kary uwzględniają bardzo wysoką szkodliwość popełnionego przestępstwa oraz przestępstwa które oskarżony usiłował popełnić, rozległy okres przestępczej działalności, bardzo dużą ilość amfetaminy nabytej i przekazanej do dalszej sprzedaży oraz zabezpieczonej amfetaminy, spodziewane korzyści oraz sytuację osobistą i materialną oskarżonego(k. 8438, k. 9203-9205, k. 6900, k. 8422). Także wymierzone kary łączne są prawidłowe. W pełni uwzględniają dyrektywy wskazane w art. 85ak.k., cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do P. J. (1), karanego już za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 5 oraz art. 3 ust.1 i art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

Apelacja obrońcy oskarżonego **E. G. (1)** zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Oskarżonemu E. G. (1) zarzucono(pkt XVII a/o) uczestnictwo w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 3140 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 53 380 złotych oraz nie mniej niż 7840 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 70 560 złotych.

W zaskarżonym wyroku(pkt 10) sąd przyjął, że oskarżony E. G. (1) uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 7975 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 71 775 złotych oraz marihuany w ilości nie mniejszej niż 2640 gramów, zakupionych od :

- D. K. (1) w ilości nie mniejszej niż 500 gramów marihuany,
- P. G. (1) w ilości nie mniejszej niż 7975 gramów amfetaminy,
- od innych nieustalonych osób nie mniej niż 960 gramów marihuany, a następnie nabyte narkotyki przekazał w kilkuset transakcjach innym osobom w celu ich dalszego obrotu i użycia w tym:
- G. L. (1) nie mniej niż 200 gramów amfetaminy oraz 100 gramów marihuany,
- D. D. (1) nie mniej niż 3560 gramów amfetaminy i 245 gramów marihuany,
- S. W. nie mniej niż 85 gramów amfetaminy,
- W. W. (1) nie mniej niż 100 gramów amfetaminy, jak również innym nieustalonym osobom, czyniąc z tego procederu swoje stałe źródło dochodów.

W apelacji zarzucono błędy w ustaleniach faktycznych, obrazę przepisów postępowania, a to art. 5§2k.p.k. w zw. z art. 2§2k.p.k. w zw. z art. 92k.p.k w zw. z art. 410k.p.k., a także naruszenie zasady obiektywizmu i obrazę art. 424§1k.p.k.

Postawiono także zarzut rażącej niewspółmierności kary. W apelacji zawarto wnioski o uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o złagodzenie kary.

W pisemnym uzasadnieniu skarżonego wyroku sąd pierwszej instancji wskazał na dowody stanowiące podstawę ustaleń faktycznych(k. 22-23). Przedstawił także swoje stanowisko dotyczące wyliczenia narkotyków, w obrocie których uczestniczył E. G.(k. 54 i k. 60-61). Stanowisko sądu pierwszej instancji nie jest precyzyjne. Nie przedstawia dokładnych wyliczeń. Stąd też odpowiadając na zarzuty postawione w apelacji niezbędnym jest odwołanie się do zebranych w sprawie dowodów związanych z zarzutem postawionym E. G. (1).

Oskarżony E. G. (1) w toku postępowania przygotowawczego(k. 1202, k. 1660) jak i przed sądem(k. 8928) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Z wyjaśnień P. G. (1) wynika, iż sprzedawał on amfetaminę E. G. (1). Było to w okresie od wiosny 2010r. do połowy kwietnia 2011r. Sprzedawał bratu amfetaminę po 50-100 gramów, kilka – kilkadziesiąt razy po 9 złotych za gram. Sprzedał nie mniej niż 3,5kg amfetaminy(k. 1211, k. 2271). P. G. (1) wyjaśnił także, iż jego brat E. G. (1) sprzedawał amfetaminę D. D. (1), który zaopatrywał się w amfetaminę u P. G. (1). D. D. (1) brał po 30-70 gramów jednorazowo(k. 2238). Z omawianych wyjaśnień wynika również, iż E. G. (1) kupował marihuanę u D. K. (1). Opisał okoliczności i miejsca, w których dochodziło do transakcji(k. 2241 i k. 3490). Z treści zarejestrowanych rozmów wynika, iż E. G. nabył u D. K. 500 gramów amfetaminy, którą następnie sprzedał(k. 5577-5578), w tym około 300 gramów osobie o imieniu D.. Także zarejestrowane rozmowy prowadzone przez D. K. (1)(k. 5573) wskazują, iż sprzedał on E. G. 300-340 gramów marihuany.

W związku z odpowiedzią na apelację obrońcy oskarżonego D. D. (1) wskazano na dowody, w oparciu, o które ustalono, iż D.D. nabył od E. G. 3560 gramów amfetaminy oraz 245 gramów marihuany. Za amfetaminę płacił po 10 złotych za gram(k. 1754v., k. 2207 wyjaśnienia D.D.).

Wyjaśnienia G. L. (1) jednoznacznie wskazują, iż nabył on od E. G. 200 gramów amfetaminy, płacąc po 16 złotych za gram oraz kupił 100 gramów marihuany po 20 złotych za gram(k. 1614). Narkotyki zażywał oraz sprzedawał(k. 1624).

Także S. W. przyznał, iż kupił od E. G. amfetaminę(k. 3951-3954 i k. 6183). Podał, iż kupował w kilku transakcjach. Łącznie nabył 85 gramów amfetaminy.

Wyjaśnienia W. W. (1)(k. 6188 i k. 9017-9019) pozwalają ustalić, iż nabył on od E. G. około 100 gramów amfetaminy, płacąc po 5-8 złotych za gram.

Ocena wskazanych dowodów dokonana przez sąd pierwszej instancji nie budzi żadnych zastrzeżeń(k. 60). Sąd odwoławczy podziela tę ocenę. W odpowiedzi na inne apelacje sąd odwoławczy ocenił już wyjaśnienia P. G. (1)(między innymi w związku z apelacją złożoną przez oskarżonego P. J. (1)), a także wyjaśnienia D. D. (1), wyjaśnienia G. L. (1). Przekonują również wyjaśnienia W. W. (1), z uwagi na ich konsekwencje. Prawidłowo odniósł się również sąd do zmiennej postawy S. W.. Zeznania złożone przez wskazanego to jedynie źle pojęta solidarność z E. G.. Przekonują wyjaśnienia S. W.. Jego wyjaśnienia stanowią podstawę jego skazania w sprawie III K 91/14.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji przedstawił następujące stanowisko. „Bardzo istotne były także nagrania z podsłuchu rozmów telefonicznych stosowanego wobec oskarżonego E. G. (1). Z nagrań tych wynika, że E. G. (1) handlował na dużą skalę środkami odurzającymi kontaktując się z wieloma nabywcami, a biorąc pod uwagę treść tych rozmów wskazują one, że transakcje te dotyczyły znacznej ilości środków narkotycznych, które po przeliczeniu i uzupełnieniu o W. W. (1), pozwoliły na ustalenie, że odnośnie samej amfetaminy uczestniczył on w obrocie nie mniej niż 7975 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 71775zł. Z kolei odnośnie marihuany zakupionej od innych nieustalonych osób w okresie od 26 listopada 2010r. do 15 marca 2011r. w miejsce ilości nie mniejszej niż 960 gramów przyjęto, iż była to ilość nie mniejsza niż 2640 gramów marihuany, bo przecież taka ilość odpowiada całej ilości marihuany, w której obrocie oskarżony E. G. (1) uczestniczył, skoro 500 gramów zakupione od D. K. (1) plus właśnie 2640 gramów daje ostateczną ilość 3140 gramów”

Sąd Okręgowy nie dokonuje wyliczeń co do ilości oraz wartości narkotyków w obrocie których oskarżony E. G. uczestniczył. Nie dokonuje analizy dowodów.

Analizy rozmów telefonicznych(5576-5591 i k. 5614-5623), do których odwołał się sąd pierwszej instancji pozwalają ustalić, iż E. G. nabył 5305 gramów amfetaminy. Z wyjaśnień P. G., wskazanych wyżej wynika, iż sprzedał on E. G. nie mniej niż 3500 gramów amfetaminy po 9 złotych za gram. Z przytoczonych wyżej wyjaśnień D. D., G. L., S.W. oraz W. W. wynika, iż zakupili oni łącznie u E. G. 3945 gramów amfetaminy. I tak :

- D. D. nabył 3560 gramów amfetaminy po 10 zł za gram(k. 1754v.), czyli za kwotę 35 600 zł,
- W. W. nabył 100 gramów amfetaminy po 5-8 zł za gram, czyli za kwotę nie mniejszą niż 900 zł(logicznym jest, iż skoro E. G. nabywał amfetaminę u P. G. po 9 zł za gram to nie sprzedawał jej poniżej ceny nabycia)
- G. L. nabył 200 gramów amfetaminy po 16 zł za gram, czyli za łączną kwotę 3200 zł,
- S. W. nabył 85 gramów amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 9zł za gram, czyli za łączną kwotę 765 zł(wyliczenie jak w odniesieniu do W. W.).

Wskazane wyliczenia pozwalają ustalić, iż E. G. sprzedał wyżej wymienionym nie mniej niż 3945 gramów amfetaminy łącznej wartości nie mniejszej niż 40 465 zł. Analiza rozmów telefonicznych prowadzonych przez E. G. pozwoliła sądowi pierwszej instancji ustalić, iż E. G. sprzedawał amfetaminę także innym nieustalonym osobom. W., iż wyliczenia dokonane na podstawie rozmów prowadzonych przez E. G. pozwalają ustalić, iż uczestniczył on w obrocie amfetaminą w ilości 5305 gramów. Z tego zbył 3945 gramów wskazanym wyżej osobom. Tak więc innym nieustalonym osobom zbył 1360 gramów, łącznej wartości nie mniejszej niż 12 240 zł(1360 x 9 zł, cena przyjęta jak wskazano przy W. W.). A zatem w ocenie sądu odwoławczego są podstawy do ustaleń, iż E.G. uczestniczył w obrocie znaczną ilością amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 5305 gramów o łącznej wartości nie mniejszej niż 52 705 zł. Zważyć również należy, iż taką cenę za 1 gram amfetaminy przyjął również sąd pierwszej instancji(71 775 zł dzielone przez 7975 gramów = 9zł).

Zarejestrowane rozmowy E. G. oraz analiza ilości marihuany, w obrocie, której uczestniczył E. G.(k. 5576-5591 i k. 5614-5623) pozwalają na ustalenia, iż E. G. uczestniczył w obrocie nie mniej niż 2915 gramami mahihuany, z czego 500 gramów zakupił u D. K.. Z tej ilości sprzedał :

- 100 gramów G. L.,
- 245 gramów D. D., a pozostałą część bliżej nieustalonym osobom. Wyjaśnienia wskazanych oskarżonych nie pozwoliły na ustalenie ceny zbycia marihuany. W związku z odpowiedzią na apelację D. D. sąd odwoławczy przyjął cenę 17 złotych za gram uzasadniając tam swe stanowisko. To stanowisko ma odniesienie także do apelacji E. G.. Tak więc łączna wartość marihuany w obrocie, której uczestniczył E. G. została ustalona na kwotę 49 555 zł(17 zł za gram). Taką cenę za 1 gram marihuany przyjął również sąd pierwszej instancji(125 155-71 775=53 380:3140=17). A zatem mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny skorygował zaskarżony wyrok w zakresie ilości oraz wartości narkotyków w obrocie których uczestniczył E. G..

Dla uniknięcia zbędnego powtarzania przytoczonych już argumentów wskazuje się, iż w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego E. G. pełne odniesienie co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 10 części rozstrzygającej skarżonego wyroku, działania w warunkach czynu ciągłego, orzeczonego przypadku oraz nawiązki jak i oceny względności ustaw mają pełne odniesienie rozważania zawarte w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego R. W. (1). W odniesieniu do zarzutu obrazy art. 424§1k.p.k. wskazać należy, iż ten zarzut jest częściowo zasadny. Jednakże uzasadnienie sądu pierwszej instancji mimo wskazanych wyżej mankamentów pozwala na kontrolę zaskarżonego wyroku. Poza analizą uzasadnienia skarżonego wyroku strony jak i sąd odwoławczy nie są zwolnione z analizy zgromadzonych dowodów. W związku ze stawianym zarzutem zważyć również należy na nowe brzmienie art. 424§1k.p.k. wedle którego uzasadnienie wyroku zostało sprowadzone do zwięzłego sprawozdania. Również należy

mieć na uwadze treść art. 437§2k.p.k. w myśl, którego to przepisu uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439§1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Taka sytuacja w ocenianej sprawie nie wystąpiła.

Kary wymierzone E. G. uwzględniają bardzo wysoką szkodliwość popełnionego przestępstwa, rozległy okres przestępczej działalności, bardzo dużą ilość narkotyków nabytych i przekazanych do dalszej sprzedaży oraz spodziewane korzyści jak również sytuację osobistą i materialną oskarżonego, a także jego możliwości zarobkowe z uwagi na posiadany zawód technika elektryka(k. 7250 i k. 8434). Jak wskazano istotną okolicznością, którą należało mieć na uwadze jest ilość narkotyków w obrocie których oskarżony uczestniczył i ich wartość. Sąd Odwoławczy dokonał korzystniejszych ustaleń w odniesieniu do oskarżonego. Ten fakt przełożył się na złagodzenie kar wymierzonych oskarżonemu. W ocenie sądu odwoławczego tak orzeczone kary uwzględniają dyrektywy zawarte w art. 53§1 i2k.k.

A zatem mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia sądu odwoławczego stanowi art. 437§1k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 634k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonej opłaty uzasadnia art. 2 ust.1, pkt 5 oraz art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

SSA Witold Franckiewicz SSA Stanisław Rączkowski SSA Bogusław Tocicki